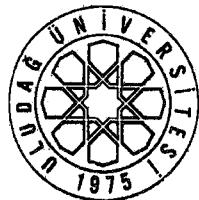

128454

T.C.
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**GÜNEŞ ENERJİSİ KAYNAKLI ABSORPSİYONLU SOĞUTMA
SİSTEMİNİN SİMÜLASYONU**

12. YÜSEKÖĞRETİM KURULU
DOĞUMANTASYON MÝRKEZÝ

IBRAHİM ATMACA

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI**

128454

BURSA 2002

T.C.
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

GÜNEŞ ENERJİSİ KAYNAKLI ABSORPSİYONLU SOĞUTMA
SİSTEMİNİN SİMÜLASYONU

İBRAHİM ATMACA

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULUŞ
DOKÜmantaston MERKEZİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ
MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

Bu tez 22.01.2002 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından oybirliği / oy ~~çokluğu~~ ile kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Abdulvahap YİĞİT
(Danışman)

Doç.Dr. Muhsin KILIÇ

Doç.Dr. Recep EREN

ÖZET

Gelişen teknoloji ve Dünya nüfusundaki hızlı artış ile enerji ihtiyacı sürekli olarak artmaktadır. Klasik enerji türlerinin, sürekli artan bu ihtiyacı ileride karşılayamaz duruma geleceği açıktır. Bu durumda yenilenebilir enerji kaynaklarından yararlanmak oldukça önem kazanmaktadır. Güneş enerjisi sahip olduğu avantajlar ile önemli bir enerji kaynağıdır. Eğer Avrupa ülkeleriyle karşılaşılırsa, Türkiye güneş enerjisi potansiyeli bakımından şanslı bir ülkedir.

Yenilenebilir enerji kaynağı olan güneş enerjisini ve her türlü atık ısı enerjisini kullanabilen absorpsiyonlu soğutma sistemi, elektrik enerjisiyle çalışan mekanik kompresörlü buhar sıkıştırmalı soğutma sistemi yerine, soğutma yapmak için kullanılabilir.

Bu çalışmada, LiBr – su akışkan çiftiyle çalışan, tek kademeli, güneş enerjisi kaynaklı absorpsiyonlu soğutma sistemi simülasyonu edilmiştir. Simülasyon iki programdan oluşmaktadır. Yapılan ilk program ile absorpsiyonlu soğutma sisteminin boyutları ve performans parametreleri incelenmiştir. İkinci programla ise bu sistemde güneş enerjisinin kullanılabilirliği araştırılmış ve çeşitli çalışma parametrelerinin değişimi incelenmiştir. Sonuç olarak, belli bir soğutma yükü için sistemin boyutları ve performans parametreleri bulunmuş ve bu sistemde güneş enerjisinin kullanılabileceği gösterilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: Güneş Enerjisi, Absorpsiyon, Soğutma, Simülasyon.

SIMULATION OF SOLAR – POWERED ABSORPTION COOLING SYSTEM

ABSTRACT

With developing technology and rapid increase of world population, demand of energy is ever increasing. Conventional energy will not be enough for continuously increasing need of energy in future. In this case, renewable energy sources will be important. Solar energy is a very important energy source because of its advantages. When compared with European countries, Turkey is a fortune country because of its potential of solar energy.

In stead of compressor system, which uses of electricity, absorption cooling system, using renewable solar energy and kinds of waste heat energy, may be used for cooling.

In this study, Solar – powered, single stage, absorption cooling system, using water – lithium bromide solution, is simulated. Simulation consists of two programs. Dimensions and performance parameters of absorption cooling system are investigated with the first program. Useability of using solar energy in this system and effects of working parameters are searched by the second program. Conclusion, dimensions and performance parameters of system calculated and it is shown that solar energy can be used effectively in absorption cooling system.

KEYWORDS: Solar Energy, Absorption, Cooling, Simulation.

İÇİNDEKİLER

ÖZET	i
ABSTRACT	ii
İÇİNDEKİLER	iii
SİMGELER DİZİNİ	vi
ŞEKİLLER DİZİNİ	ix
ÇİZELGELER DİZİNİ	xii
1. GİRİŞ	1
2. KAYNAK ARAŞTIRMASI	7
3. MATERİYAL VE YÖNTEM	11
3.1. Giriş	11
3.2. Absorpsiyonlu ve Buhar Sıkıştırmalı soğutma Sistemlerinin Karşılaştırılması	12
3.3. Tek Kademeli Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Tanıtılması	13
3.3.1. Lityum Bromür – Su eriyiği kullanan Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Çalışma Prensibi	16
3.3.2. Amonyak – Su Çifti İle Çalışan Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Çalışma Prensibi	21
3.4. Çift Kademeli Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Tanıtılması	22
3.5. LiBr – Su Eriyığının ve Suyun Termodinamik Özelliklerinin Bulunması	24
3.6. LiBr – Su Akışkan Çiftiyle Çalışan Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Termodinamik Analizi	24
3.7. Soğutma Sisteminin Modellenmesi	29
3.7.1. Isı Değiştiricisi Büyüklüklerinin Tanımlanması	29
3.7.2. Buharlaştırıcı Modeli	32
3.7.3. Kaynaticı Modeli	34
3.7.4. Yoğuneturucu Modeli	36
3.7.5. Eriyik Eşanjörü (Ekonomizör) Modeli	39
3.7.6. Absorber Modeli	40
3.7.7. Kısırlama Vanası Modeli	47

3.7.8. Eriyik Pompası Modeli	47
3.8. Güneş Enerjisi Sisteminin Modellenmesi	48
3.8.1. Atmosfer Dışındaki Düzleme Gelen Güneş Işınımı	49
3.8.2. Yeryüzüne Gelen Güneş Işınımı	51
3.8.2.1. Yatay Düzleme Gelen Aylık Ortalama Tüm Güneş Işınımı	52
3.8.2.2. Yeryüzünde Eğik Düzleme Gelen Aylık Ortalama Güneş Işınımı	55
3.8.3. Kollektör Modeli	57
3.8.4. Depo Tank Sıcaklığının Tayini	58
3.8.5. Yardımcı Enerji Kaynağı	59
3.8.6. By – Pass Kullanılması ve Sistemdeki Yeri	60
3.8.7. Güneşten Yararlanma Oranı FNP	60
3.9. Sistem Simülasyonu ve Çözümü	61
3.9.1. Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Boyutlandırılması	61
3.9.2. Güneş Enerjili Sistemin Modellenmesi	63
3.9.3. Çalışma Şartlarının Belirlenmesi	63
4. ARAŞTIRMA SONUÇLARI VE TARTIŞMA	65
4.1. Bulgular ve Tartışma	65
4.1.1. Çeşitli Parametrelerin Sistem Boyutları Üzerine Etkisi	65
4.1.2. Sistem İçin Güneş Enerjisinin Kullanılabilirliğinin Araştırılması	74
4.1.2.1. Depo Tankı Referans Sıcaklığının Etkisi	75
4.1.2.2. Kollektör Alanının Etkisi	79
4.1.2.3. Kollektör Tipinin Etkisi	82
4.1.2.4. Depo Tank Hacminin Etkisi	85
4.1.2.5. Tahmini Kollektör Alanının Belirlenmesi	87
4.1.2.6. By – Pass Hattı Kullanılması Durumunun İncelenmesi	88
4.2. Sonuç ve Öneriler	89
5. KAYNAKLAR	94

EK – 1 Absorpsiyonlu Soğutma Sistemi Elemanlarının Boyutların ve Çalışma Parametrelerini Tesbit Eden Simülasyon Çalışmasının Algoritması	96
EK – 2 Isı Değiştiricisi Boyutlandırmasının Yapıldığı Alt Programın Algoritması	101
EK – 3 Güneş Enerjisi Hesaplamalarının Yapıldığı Simülasyon Çalışmasının Algoritması	103
EK – 4 Absorpsiyonlu Soğutma Sistemi Elemanlarının Boyutların ve Çalışma Parametrelerini Tesbit Eden Programın Listesi	106
EK – 5 Güneş Enerjisi Hesaplarının Yapıldığı Program Listesi	128
TEŞEKKÜR	137
ÖZGEÇMİŞ	138

SİMGELER DİZİNİ

A	Alan , (m^2)
a,b	Katsayı
C	Konsantrasyon veya derişiklik, katsayı
COP	Soğutma tesir katsayısı
c_p	Özgül ısı, (kJ/kg K)
D	Kütle difüzyon katsayısı (m^2/s), çap (m)
d	Deklinasyon açısı
FR	Dolaşım oranı
FNP	Güneşten yararlanma oranı
F_t	Toplayıcı ısı kazanç faktörü
f	Güneş sabitini düzeltme faktörü, sürtünme faktörü
h	Isı taşınım katsayısı ($W/m^2 K$), entalpi (kj/kg)
H	Saat açısı, gün doğuş ve batışında saat açısı
h_{sb}	Buharlaşma gizli ısısı (kj/kg)
H_g	Güneye dönük düzlemlerde gün doğuş ve batışında saat açısı
I	Güneş ışınımı miktarı, (W/m^2)
K_y	Yaylı ışınım oranı
K_t	Berraklık indeksi
K	Toplam ısı transfer katsayısı, (W/m^2K)
k	Isı iletim katsayısı, (W/mK)
L_{tp}	İki Boru ekseni arasındaki mesafe, (m)
m	Debi, (kg/s)
Nu	Nusselt sayısı, ($h.L/k$)
N,n	Boru adeti
n	Yılın kaçinci günü olduğu
P	Basınç, (kPa)
Pr	Prandtl sayısı, ($c_p \cdot \mu / k$)
q	Isı akışı (W/m^2)
Q	Isıl yük, (kW)
R_d	Katsayı

r_y	Katsayı
Re	Reynolds sayısı, ($U.D/\nu$)
s	Kollektör eğim açısı
t/t_0	İzafi güneşlenme süresi
t_0	Gün uzunluğu
T	Sıcaklık, (K)
V	Hız (m/s)
v	Özgül hacim, (m^3/kg)
Y_{max}	Film kalınlığı
Z	Deniz seviyesinden yükseklik, (m)
z	Zenit açısı

Yunan Harfleri

ΔT_m	Logaritmik sıcaklık farkı, (K)
ν	Kinematik viskozite, (m^2/s)
μ	Dinamik viskozite, (Pa.s)
λ	Absorpsiyon ısısı (kj/kg)
Π	Islak çevre
ψ	Katsayı

İndisler

abs	Absorber
buh	Buharlaştırıcı
ç	Çevre
d	Direkt
e	Eriyik
e	Eğik düzlem
ey	Eğik düzleme yayılı
ed	Eğik düzleme direkt
f	Faydalı
f	Fakir
kay	Kaynacı
o	Atmosfer dışı
şcab	Absorber su çıkış
sgab	Absorber su giriş
sgy	Yoğunluklu su giriş
sçy	Yoğunluklu su çıkış
sgb	Buharlaştırıcı su giriş
sçb	Buharlaştırıcı su çıkış
sgk	Kaynacı su giriş
sck	Kaynacı su çıkış
t	Toplayıcı
tg	Toplayıcı giriş
ya	Yansıyan
yoğ	Yoğunluklu
z	Zengin

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 3.1. Absorpsiyonlu ve buhar sıkıştırmalı sistem arasındaki benzerlikler	12
Şekil 3.2. Tek kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemi akış diyagramı	13
Şekil 3.3. Tek kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemi şematik diyagramı	14
Şekil 3.4. Solüsyon pompası ve ısı eşanjörünün detaylı gösterimi	17
Şekil 3.5. Kaynاتıcının detaylı gösterimi	17
Şekil 3.6. Yoğunurucunun detaylı gösterimi	18
Şekil 3.7. Buharlaştırıcıının detaylı gösterimi	18
Şekil 3.8. Absorberin detaylı gösterimi	19
Şekil 3.9. Çift kademeli paralel akışlı absorpsiyonlu soğutma sistemi basitleştirilmiş akış diyagramı	23
Şekil 3.10. Çift kademeli seri akışlı absorpsiyonlu soğutma sistemi akış diyagramı	23
Şekil 3.11. Termodinamik analiz için gerekli noktaların absorpsiyonlu soğutma sisteminin basitleştirilmiş akış diyagramında gösterimi	26
Şekil 3.12. Gövde – boru tip bir ısı eşanjörünün şematik resmi	29
Şekil 3.13. Kare diziliş halinde boruların gösterimi	30
Şekil 3.14. Buharlaştırıcı uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi	32
Şekil 3.15. Kaynاتıcı uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi	35
Şekil 3.16. Yoğunurucu uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi	37
Şekil 3.17. Eriyik eşanjörü uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi	40
Şekil 3.18. Absorber uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi	41
Şekil 3.19. Absorberdeki hız, sıcaklık ve konsantrasyon dağılımları	43
Şekil 3.20. Güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sisteminin şematik diyagramı	48
Şekil 3.21. Güneş enerjisisiyle ısıtılan suyun kaynaticıda kullanımı	49
Şekil 3.22. By – pass hattının sistemde kullanımı	60

İÇ MAMUL İÇ MAMUL
SÖZDƏRƏTİM KÜTÜH
MƏMƏNTƏYİX MƏMƏNTƏYİX

Şekil 4.1. Yoğunurucu sıcaklığının değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR' nin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_{sgk}=365$ K)	66
Şekil 4.2. Yoğunurucu sıcaklığının değişimi ile absorber ve kaynacılı ıslık yüklerinin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_{sgk}=365$ K)	66
Şekil 4.3. Kaynacılı su giriş sıcaklığının değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR' nin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)	69
Şekil 4.4. Kaynacılı su giriş sıcaklığının değişimi ile absorber ve kaynacılı ıslık yüklerinin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)	69
Şekil 4.5. Buharlaştırıcı sıcaklığının değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR' nin değişimi ($T_{sgk}=365$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)	71
Şekil 4.6. Buharlaştırıcı sıcaklığının değişimi ile absorber ve kaynacılı ıslık yüklerinin değişimi ($T_{sgk}=365$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)	71
Şekil 4.7. Buharlaştırıcı ısı yükünün değişimine göre sistemin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR' nin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $T_{sgk}=365$ K, $T_y=306$ K)	74
Şekil 4.8. Aylara göre, referans sıcaklığı bağlı olarak güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP' nin değişimi (kollektör A, depo hacmi 3750 kg, kollektör alanı 50 m ²)	76
Şekil 4.9. Haziran ayında, gün içinde referans sıcaklığı bağlı olarak depo sıcaklığının değişimi	77
Şekil 4.10. Haziran ayında, gün içinde referans sıcaklığı bağlı olarak kullanılan yardımcı enerji kaynağı ıslık gücü	78
Şekil 4.11. Ağustos ayında, gün içinde referans sıcaklığı bağlı olarak sistemin Soğutma tesir katsayısı COP' nin değişimi	79
Şekil 4.12. Aylara bağlı olarak, kollektör yüzey alanının değişimi ile güneşten yararlanma oranı FNP' nin değişimi (kollektör A, referans sıcaklık 90 °C, depo hacmi 3750 kg)	80
Şekil 4.13. Haziran ayında, gün içinde çalışma saatlerinde toplanan faydalı enerji miktarının kollektör yüzey alaniyla değişimi	80

Şekil 4.14. Haziran ayında, gün içinde çalışma saatlerinde depo sıcaklığının kollektör yüzey alanına bağlı olarak değişimi	81
Şekil 4.15. Haziran ayında, gün içinde çalışma saatlerinde kullanılan yardımcı enerji kaynağı ıslı güçünün kollektör yüzey alanına bağlı olarak değişimi	82
Şekil 4.16. Aylara bağlı olarak, kollektör tipinin değişimi ile güneşten yararlanma oranı FNP' nin değişimi (referans sıcaklık 80 °C, kollektör alanı 50 m ² , depo hacmi 3750 kg)	83
Şekil 4.17. Ağustos ayında, gün içinde çalışma saatlerinde anlık kollektör veriminin kollektör cinsine bağlı olarak değişimi	83
Şekil 4.18. Ağustos ayında, gün içinde çalışma saatlerinde kollektörlerde toplanan faydalı enerjinin kollektör tipine göre değişimi	84
Şekil 4.19. Ağustos ayında, gün içinde çalışma saatlerinde depo sıcaklığının kollektör tipine göre değişimi	84
Şekil 4.20. Aylara bağlı olarak, depo hacmi ile güneşten yararlanma oranı FNP' nin değişimi (referans sıcaklık 85 °C, kollektör alanı 50 m ² , kollektör A)	85
Şekil 4.21. Haziran ayında, gün içinde çalışma saatlerinde depo sıcaklığının depo hacmine bağlı olarak değişimi	86

ÇİZELGELER DİZİNİ

Çizelge 1.1. Türkiye genel enerji üretim talep girişimi (Bin tep)	2
Çizelge 3.1. Denklem 3.15 ve 3.16' daki katsayıları	31
Çizelge 3.2. Aylık ortalama güneş ışınımı miktarları için alınması gereklili n değerleri	51
Çizelge 3.3. Kollektör cinsine göre kollektör parametreleri	58
Çizelge 4.1. Yoğunluk (Absorber) sıcaklığına göre sistem elemanlarının boyutları ($T_{buh}=280\text{ K}$, $Q_{buh}=10.5\text{ kW}$, $T_{sgk}=365\text{ K}$)	68
Çizelge 4.2. Kaynatıcı su giriş sıcaklığının değişimine göre sistem elemanlarının boyutları ($T_{buh}=280\text{ K}$, $Q_{buh}=10.5\text{ kW}$, $T_{sgab}=291\text{ K}$)	70
Çizelge 4.3. Buharlaştırıcı sıcaklığının değişimine göre sistem elemanlarının boyutları ($Q_{buh}=10.5\text{ kW}$, $T_{sgk}=365\text{ K}$, $T_{sgab}=291\text{ K}$)	72
Çizelge 4.4. Buharlaştırıcıdan çekilen ısı yükünün sistem boyutları üzerine etkisi ($T_{buh}=280\text{ K}$, $T_{sgk}=365\text{ K}$, $T_y=309\text{ K}$)	73
Çizelge 4.5. Antalya için birim eğik düzleme düşen anlık tüm güneş ışınımı miktari I_e (W/m^2)	75
Çizelge 4.6. Antalya' da 50 m^2 ' lik kollektör alanıyla toplanabilen faydalı enerji miktarı Q_f (kW)	78
Çizelge 4.7. Atmosfer dışına, atmosfer içinde yatay ve eğik birim yüzeye düşen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımı miktarı ($\text{Mj}/\text{m}^2 - \text{gün}$)	87
Çizelge 4.8. Kollektör verimi 0.4, kollektör dışındaki botu donanımı ve depolama verimi 0.65 kabul edilerek hesaplanan yaklaşık kollektör yüzey alanı ($T_{kay}=90\text{ }^\circ\text{C}$, $Q_{kay}=388.17\text{ Mj}/\text{m}^2 - \text{gün}$)	87
Çizelge 4.9. By – pass hattı kullanılması durumunda çeşitli parametrelerin değişimi	88
Çizelge 4.10. By – pass hattı kullanılmaması durumunda çeşitli parametrelerin değişimi	88

1. GİRİŞ

Dünya nüfusundaki hızlı artış ve teknolojinin gelişimi ile enerji ihtiyacı git gide artmaktadır. İhtiyaçtaki bu artışa karşılık, şu anda kullanılan klasik enerji türlerinin ileride bu ihtiyacı karşılayamaz duruma geleceği bir gerektir. Bu duruma iki alternatif çözüm bulunabilir. Birinci alternatif, elimizde mevcut olan enerji kaynaklarını daha verimli kullanmak, ikinci alternatif ise yeni enerji çeşitleri ortaya çıkarmak ve bunları kullanımına hazır hale getirmektir. İkinci yol özellikle bizim gibi gelişmekte olan ülkeler için oldukça zor ve pahalıdır. Bu sebeple, elimizde mevcut olan veya dışarıdan satın aldığımız klasik enerji türlerini çok daha verimli ve etkin bir şekilde kullanmak durumundayız.

Dünyada enerji ihtiyacı her yıl yaklaşık % 4 – 5 oranında artmaktadır. Bu artmaya karşılık ihtiyacı karşılayacak fosil yakıt rezervleri ise çok hızlı bir şekilde azalmaktadır. Fosil yakıt rezervlerinin çok yakın bir süreçte tükeneceği ve bu artan ihtiyacı karşılayamayacağı da açıktır.

Enerji kaynakları açısından Türkiye, kendi kendine yeterli değildir. Giderek gelişen ülkemiz, daha fazla enerjiye ihtiyaç duymakta ve dışarıdan git gide daha fazla enerji ithalatı yapmak zorunda kalmaktadır. Yıllara göre Türkiye' nin genel enerji üretimi talep gelişimi (Bin tep.) Çizelge 1.1.' de verilmiştir. Bu çizelgeden de görüleceği üzere enerji talebinin yerli üretimle karşılanma oranı % 37 – 50 arasında değişmektedir. Buradan da anlaşılacağı gibi ülkemiz enerji bakımından sürekli olarak dışa bağımlı kalmaktadır. Bu durumu ortadan kaldırmak için, daha önce belirttiğimiz gibi ya ithal ettiğimiz enerjiyi daha verimli kullanmalıyız ya da elimizde mevcut olan enerji çeşitlerden yaralanmalıyız. Bu durumda kendini sınırsız tekrarlayan ve herhangi bir ham madde bağımlısı olmayan güneş, rüzgar enerjisi gibi yenilenebilir enerji kaynaklarından yararlanmak zorundayız.

Güneş enerjisi, sahip olduğu avantajlar ile üzerinde durulmaya değer bir enerji kaynağıdır. Güneş enerjisinin avantajlarını şöyle sıraliyabiliyoruz:

- a) Güneş enerjisi herseyden önce bol ve tükenmeyecek bir enerji kaynağıdır.

- b) Temiz bir enerjidir, hiçbir zararlı atığı yoktur ve yerel uygulamalar için oldukça kullanışlıdır,
- c) Dışarıya herhangi bir bağımlılığı yoktur ve bu nedenle ortaya çıkabilecek enerji bunalımlarından bağımsızdır.
- d) Uygulama alanlarında karmaşık bir teknolojiye ihtiyaç yoktur ve işletme giderleri oldukça ucuzdur.

Dezavantajları ise, birim düzleme gelen ışınının az olması nedeniyle büyük yüzeylere ihtiyaç olması ve ışının sürekli olmadığından enerji depolanması zorunluğudur. Bunların yanında güneş ışınımı geceleri hiç yoktur ve güneş enerjili sistemlerde ilk yatırım maliyeti oldukça yüksektir.

Çizelge 1.1. Türkiye genel enerji üretim talep girişimi (Bin tep)

YILLAR	ÜRETİM	TALEP	İTHALAT	TYUKO(*)
1993	35.600	70.800	35.200	50
1994	35.600	74.500	37.900	49
1995	39.700	79.800	40.100	50
1996	41.800	85.500	43.700	49
1997	43.800	91.600	47.700	48
1998	45.100	97.500	51.300	47
1999	43.200	104.000	55.700	46
2000	51.000	110.500	59.400	46
2001	53.000	116.600	63.700	45
2002	54.600	124.500	69.900	44
2003	55.500	132.200	76.600	42
2004	57.300	140.400	83.100	41
2005	59.300	149.200	89.900	40
2006	60.800	159.100	98.200	38
2007	62.700	169.400	106.700	37
2008	66.900	178.200	111.100	38
2009	71.851	189.600	117.800	38
2010	77.900	202.400	124.500	39

*Talebin yerli üretimle karşılanma oranı
(KAYNAK : Kayaarası 1998)

Türkiye'nin ortalama güneşlenme süresi 2640 saat / yıl ve ışınım akısı $290 \text{ W} / \text{m}^2$ dir. Avrupa için bu değerler yaklaşık 1500 saat / yıl ve $105 \text{ W} / \text{m}^2$ dir. Bunlar gözönüne alınırsa yüksek güneş enerjisi potansiyeli ile ülkemiz sanslı durumdadır. Bu nedenle soğutmada güneş enerjisinin kullanılması özellikle yaz sezonunda enerji ekonomikliği sağlayacaktır. Absorpsiyonlu soğutma sistemleri bu konuda uygun sistemlerdir. Bu sistemlerin yaygın olarak kullanılması enerji sektörüne, sonuç olarak da ekonomiye yarar sağlayacaktır.

Çeşitli endüstriyel tesislerdeki atık ısı enerjisinin değerlendirilmesi ve tükenmez bir enerji kaynağı olan güneş enerjisinin kullanılması, enerjinin pahalı olduğu günümüzde önem kazanmıştır. Bu açıdan dış enerji kaynağı olarak her türlü ısı enerjisini kullanabilen ısı pompaları, ısıtma ve soğutma yapmak için kullanılabilir. Isı pompaları, iki farklı enerji kaynağı arasında çalışan ve düşük sıcaklıklı enerji kaynağından ısı çekip, yüksek sıcaklıklı enerji kaynağına ısı veren ve termodinamiğin ikinci kanununa göre, bu işlemi yapabilmek için dışarıdan enerji alan sistemlerdir. Isı pompası bir ortamdan ısı çekmek için kullanılrsa soğutma makinası, ortama ısı vermek için dizayn edilirse ısı pompası ismini alır.

Isı pompaları, genel olarak buhar sıkıştırmalı ve absorpsiyonlu olmak üzere iki tiptir. Detayları 3. Bölümde görüleceği üzere, buhar sıkıştırmalı çevrim sistemine benzer şekilde Absorpsiyonlu sistem de buharlaşma – yoğunlaşma döngüsüne dayanmaktadır. İlkinde buharın sıkıştırılması mekanik kompresörde yapılarken, absorpsiyonlu sistemde bu işlem bir ısı kaynağından sağlanan enerjiyle gerçekleşmektedir. Bu ısı, ya güneş enerjisiyle ya bir kazan kullanılarak veya gaz yakıtların direkt yakılmasıyla ya da; diğer proseslerden elde edilen buhar, sıcak su veya atık ısının kullanılmasıyla elde edilir. Bu çalışmada incelenecək olan, absorpsiyonlu soğutma makinaları (veya ısı pompası), açık veya kapalı çevrimli olmak üzere ikiye ayrılırlar. Açık çevrimli absorpsiyonlu soğutma çevrimleri sadece iklimlendirme işlemlerinde ve küçük yükler için kullanılabilirler. Kapalı çevrimli sistemler ise, her türlü soğutma işlemi için ve istenilen büyülükte dizayn edilebilirler.

Absorpsiyonlu sistemlerde ve buhar sıkıştırmalı ısı pompalarında COP (Soğutma tesir katsayı – coefficient of performance) değeri sistemin performansını belirleyen

bir parametredir. COP; kullanılan ısıtma veya soğutma kapasitesinin, sistemin enerji tüketimine oranıdır.

$$\text{COP} = \frac{\text{Kullanılan ısıtma veya soğutma kapasitesi}}{\text{Sistemin enerji tüketimi}} \quad (1.1)$$

Elektrik enerjisinin çok üretilip tüketicinin az olduğu 1945 – 1970 yılları, elektriğin ucuz olduğu ve çevre probleminin yaşanmadığı dönemdir. Gerçekten yüksek COP ile çalışan elektrik motoru tıhrikli soğutucular; sentetik soğutucu akışkanlar ile bireysel klimalardan başlayarak ticari ve endüstriyel klima ve soğutma cihazlarında çok büyük oranda kullanılmıştır.

1970' li yılların ilk yarısında dünyada enerji krizi başladı. Petrol fiyatları anormal şekilde yükselse de dünya üzerinde alternatif enerjilere doğru bir yönelme oldu. İşte bu noktada da absorpsiyonlu soğutucu teknolojisine ihtiyaç duyuldu ve 1980' li yıllarda tekrar gündeme geldi. İlk zamanlardaki absorpsiyonlu soğutucuların COP' si yalnızca 0,6 – 0,7 civarındaydı. Son yıllarda iki kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemleri Japonya ve USA' de geliştirilmiştir. Bu sistemlerin COP' si yaklaşık 1' e eşittir. Absorpsiyonlu soğutucular, kompresörlü soğutuculara göre daha yüksek ilk yatırım maliyetine sahip olmasına rağmen, USA' nın çoğu bölgesinde elektriğin çok kullanıldığı ve pahalı olduğu pikk zamanlarda ekonomik olarak yarar sağladığı için absorpsiyonlu soğutucular kurulmakta ve bu sistem birkaç yıl içinde kendini amorti edebilmektedir.

Absorpsiyonlu sistemler, soğutma ısıtma yapmak veya bazı durumlarda atık ısının sıcaklığını yükseltmek için ısı enerjisini kullanarak çalışan sistemlerdir.

Absorpsiyonlu sistemleri aşağıdaki katgorilere ayıralabiliriz;

- a) Absorpsiyonlu soğutma; soğutma yapmak için ısı enerjisini kullanır.
- b) Absorpsiyonlu ısı pompası; Kışın ısıtmayı sağlamak, yazın soğutma yapmak için ısı enerjisini kullanır.
- c) Absorpsiyonlu ısı yükselticileri; Atık ısının sıcaklığını daha yüksek değerlere çıkartmak için kullanılır.

Absorpsiyonlu sistem çeşitlerini; kondenserine göre, kullanılan enerji kaynağına göre, kaynacı sayısına göre ve kullanılan solüsyona (soğutucu akışkan + absorbent) göre sınıflandırabiliriz.

A. Kondenserine göre;

1. Hava soğutmalı

2. Su soğutmalı

B. Kullanılan enerji kaynağına göre;

1. Güneş enerjisi

2. LPG

3. Fuel oil

4. Buhar

5. Sıcak su

6. Atık ısı

7. Doğal gaz

C. Kaynacı sayısına göre;

1. Tek etkili

2. Çift etkili

D. Kullanılan solüsyona göre (Soğutucu akışkan + absorbent) ;

1. Su + LiBr

2. Amonyak + Su

3. Diğer akışkan çiftleri

Üst kısımda yaptığımız sınıflandırmaya göre; kondenserine göre su soğutmalı, kullanılan enerji kaynağına göre güneş enerjili, kaynacı sayısına göre tek etkili, kullanılan solüsyona göre su + LiBr kullanılan absorpsiyonlu soğutma sisteminin simülasyonu bu çalışmanın amacını teşkil etmakedir. Çalışmada güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sistemini teşkil eden elemanların herbiri modellenerek belirli soğutma yüklerindeki boyutları bulunmuş ve bu boyutların çeşitli parametrelere göre değişimi incelenmiştir. Yenilenebilir enerji kaynağı olan güneş enerjisinin sistemde kullanılabilirliği de araştırılmıştır.

2. KAYNAK ARAŞTIRMASI

Çeşitli ısı kaynakları kullanabilen absorpsiyonlu soğutma sistemi ile ilgili günümüzde kadar çok çeşitli araştırmalar yapılmıştır. Bu bölümde bu çalışmalarla ilgili bir takım bilgiler verilecektir.

Absorpsiyonlu soğutma sistemiyle ilgili yapılan bu araştırmaların bir kısmı çeşitli çalışma parametrelerinin absorpsiyonlu soğutma sisteminin soğutma tesir katsayısı ve boyutları üzerine etkisini incelerken, bir kısmı da bu sistemde kullanılabilecek ısı kaynaklarını ve özellikle güneş enerjisinin kullanılabilirliğini incelemiştir ve çeşitli çalışma parametrelerinin güneş enerjisinden yararlanma oranı üzerine etkisini ele almıştır.

Absorpsiyonlu soğutma sisteminin boyutlandırılması ve performans parametrelerinin incelenmesine yönelik birçok çalışma yapılmıştır. Yiğit (1990), yaptığı çalışmada, absorpsiyonlu soğutma sistemi elemanlarından absorberi, yaptığı simülasyon çalışması ile detaylı bir şekilde incelenmiştir. Yiğit (1990), sistemde kullanılan absorberi film absorber olarak seçerek, ısı ve kütle transfer bağıntıları ile sınır şartlarını yazmış ve bunların çözümü ile absorberde kullanılan boru boyunca sıcaklık ve konsantrasyon dağılımlarını elde etmiş ve böylece bu dağılımlardan yararlanarak ısı ve kütle taşınım katsayılarını çıkartmıştır.

Yiğit (1990), yaptığı çalışmada absorpsiyonlu soğutma sisteminin diğer elemanlarında modelleyerek, herbir soğutma sistemi elemanını gövde – boru tipli bir ısı esanjörü olarak kabul ederek gövde tarafındanki ve boru içindeki akış için ısı taşınım katsayılarını hesaplamış ve herbir elemanı boyutlandırmıştır. Yiğit (1990) çalışmasında, absorpsiyonlu soğutma sisteminin çeşitli çalışma parametrelerini değiştirek, bu parametrelerin değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısının ve boyutlarının değişimini incelemiştir.

Wardono ve Nelson (1995) ve (1996), 20 – ton soğutma kapasiteli, LiBr – su akışkan çiftini kullanan, çift kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemini simüle etmişler ve çeşitli çalışma parametrelerinin değişimi ile sistem performansının ve sistem maliyetinin değişimini incelemiştir. Wardono ve Nelson (1995)' de yaptıkları

çalışmada kaynacı sıcak su giriş sıcaklığı, yoğunturucuya soğutma suyu giriş sıcaklığı ve soğutulan suyun buharlaştırıcıya giriş sıcaklığının değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısının değişimini grafiklerle incelemiştir.

Moştafavi ve Agnew (1996) çalışmalarında, sık kullanılan su soğutmalı yerine hava soğutmalı LiBr – su akışkan çifti ile çalışan absorpsiyonlu soğutma sisteminin her bir elemanın yüzey alanlarının dış sıcaklık ile değişimini incelemiştir.

Kumar ve ark. (1984), deneysel olarak yaptıkları çalışma ile dolasım oranının (FR), absorpsiyonlu soğutma sistemi performansı üzerine etkilerini incelemiştir. Kumar ve ark. (1984) çalışmalarında, dolasım oranını tanımlayarak belirli konsantrasyon değerlerinde dolasım oranının değişimi ile absorpsiyonlu soğutma sisteminin değişik elemanlarının ısl yüklerinin ve sıcaklıklarının ve ayrıca soğutma tesir katsayısının değişimini incelemiştir.

Kumar ve Devotta (1985)' de yaptıkları çalışmada LiBr – su ve amonyak – su akışkan çifti kullanan absorpsiyonlu soğutma sistemini analiz etmişler ve yine dolasım oranın ile çeşitli parametrelerin değişimini incelemiştir.

Kaushik ve Chandra (1985) bilgisayarla yaptıkları çalışmalarında, tek ve çift kademeli absorpsiyonlu soğutma sisteminde, kaynacı sıcaklığı ile sistemin soğutma tesir katsayısının değişimini incelemiştir.

Kaynaklı (2000) yaptığı çalışma ile absorpsiyonlu soğutma sistemi kaynacısında kullanılan ısıyı otomobillerin egzos gazından elde etmeye çalışmış ve otomobillerde buhar sıkıştırmalı soğutma sistemi yerine absorpsiyonlu soğutma sisteminin kullanılıp kullanılamayacağını araştırmıştır. Kaynaklı (2000) yaptığı çalışmasında, absorpsiyonlu soğutma sisteminin otomobillerde kullanılması durumunda, soğutma sisteminin her bir elemanın boyutlandırmasında yapmıştır.

Absorpsiyonlu soğutma sisteminin boyutlandırılması ve performans parametrelerinin incelenmesi dışında bu sistemde güneş enerjisinin kullanılabilirliğini araştıran çalışmalarda mevcuttur.

Ergül (1991) çalışmasında, Ankara' da bulunan bir otelde kullanılabilecek 100 kW soğutma kapasiteli absorpsiyonlu ısı pompasını bilgisayar simülasyonu ile incelemiştir. Güneş enerjisi destekli absorpsiyonlu ısı pompasının kullandığı akışkan çifti bu çalışmada R 22 – DEGDME olarak seçilmiştir. Ergül (1991) çalışmasında, birçok çalışma parametresinin değişimi ile başta sistemin performans parametreleri ve güvenheten yararlanma oranı olmak üzere birçok parametrenin değişimini ısıtmış ve soğutma modu için ayrı ayrı detaylı olarak incelemiştir.

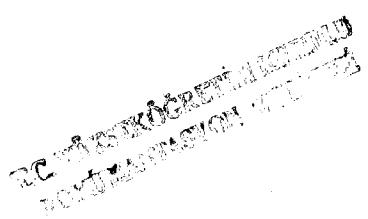
Blain (1979) yaptığı çalışmada, Miami, Charleston ve Columbia bölgelerinde güneş enerjisi destekli absorpsiyonlu soğutma sisteminin kullanımını incelemiştir. Blain (1979) sistemde çok çeşitli by – pass hattları kullanarak, bu hatların güvenheten yararlanma oranı üzerine etkisini incelemiştir. Bu çalışmada Blain (1979), çeşitli parametrelerin güvenheten yararlanma oranı üzerine etkisini araştırmıştır.

İleri (1995), yaptığı çalışmada Ankara' da 100 kW soğutma kapasiteli absorpsiyonlu ısı pompasını şimüle etmiştir. İleri (1995), çeşitli çalışma parametrelerinin değişimi ile güvenheten yararlanma oranının değişimini bu çalışmada araştırmıştır. İleri (1997) Ankara için yaptığı simülasyon çalışması ile absorpsiyonlu soğutma sisteminin performans parametrelerini inceleyerek, LiBr – su ve R 22 – DEGDME akışkan çiftleri için bu performans parametrelerini incelemiştir.

Wijeyesundera (1997), (1999) ve (2000) yıllarda, güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sistemleri ile ilgili çeşitli araştırmalar yapmıştır.

Bu çalışmalarдан görüldüğü üzere, hem absorpsiyonlu soğutma sisteminin boyutlarını ve performans parametrelerini hem de bu sistemde güneş enerjisinin kullanılması durumunda çeşitli parametrelerin değişimini inceleyen ortak bir çalışma yoktur.

Bu çalışmada yapılan simülasyonlar ile hem absorpsiyonlu soğutma sisteminin boyutları ve performans parametreleri incelenemekte hem de bu sistemde güneş enerjisi kullanılması durumunda güneş enerjisiyle ilgili çeşitli parametrelerin değişimini görülebilmektedir.

Bu çalışmada yapılan simülasyon çalışması ile, Türkiye' de herhangi bir bölgenin izafî güneşlenme süresi (t/t_0), enlem açısı (e) ve deniz seviyesinden yüksekliği (Z) biliniyorsa bu bölgede eğik bir düzleme 1' er saatlik periyotlarla düşen anlık güneş ışınımı miktarı hesaplanabilmekte ve güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sisteminin kullanımında çeşitli parametrelerin değişimi incelenebilmektedir. Bu çalışmada güneş enerjisi parametreleri araştırılırken sadece Antalya ili incelenmiştir.

3. MATERİYAL VE YÖNTEM

3.1. Giriş

Bu çalışmada materyal olarak güneş enerjisiyle çalışan absorpsiyonlu soğutma sistemi kullanılmıştır. Kullanılan yöntem ise, sistemin soğutma tesir katsayısını, her bir elemanın boyutlarını ve bu sistemde güneş enerjisinin kullanılabilirliğini bulduran iki bilgisayar simülasyonudur.

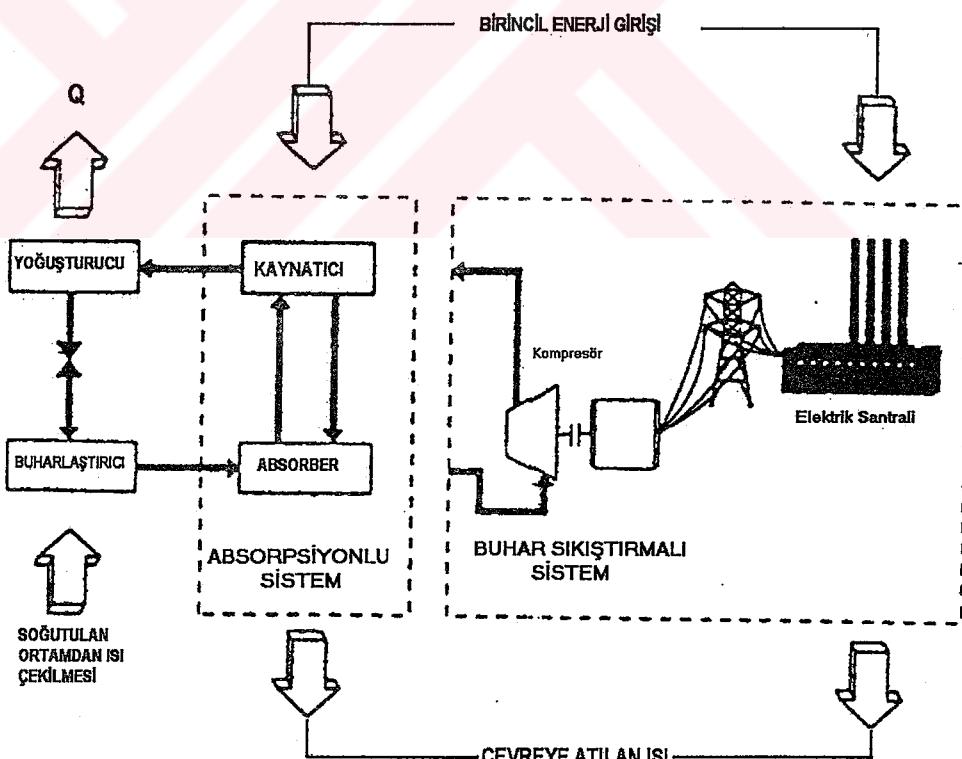
Çalışmanın ilk bölümünde, sistem elemanlarının modellenmesi çok detaylı bir şekilde yapılmıştır. Soğutma sisteminin elemanları olan kaynacı, buharlaştırıcı, yoğuneturucu, absorber ve eriyik eşanjörü boyutlandırmasının yapılabilmesi için gerekli olan ısı taşınım katsayıları akış şekli, geometrisi ve akışkan tipine bağlı olarak bulunmuş ve her bir eleman için toplam ısı transfer katsayısı elde edilmiştir. Herbir eleman gövde boru tipli bir ısı eşanjörü olarak düşünülerek, elemanların modelleri çıkarılmış ve bunların birleştirilmesiyle tüm sistemin simülasyonu yapılmıştır. Yapılan bu simülasyonda, çeşitli parametreler değiştirilerek, bu parametrelerin sistemin soğutma tesir katsayısı ve sistem boyutları üzerindeki değişimleri incelenmiştir. Elde edilen sonuçlar, tablo ve diyagramlar halinde verilerek, bu sonuçlar üzerinde gerekli yorumlar yapılmıştır.

Yapılan ikinci simülasyon çalışmasında güneş enerjisinin absorpsiyonlu soğutma sisteminde ne kadar kullanılabileceği araştırılmıştır. Yapılan bu çalışma ile, belli bir bölgede, eğik düzlem üzerine düşen günlük ve anlık tüm güneş ışınımı hesaplanabilmektedir. Çalışmada, 1'er saatlik çalışma periyotları seçilmiştir. Böylece belli bir bölgedeki kullanım yerinde, sabah saat 10.00 ile akşam saat 18.00 arasında 1'er saatlik arayla belli bir kollektör yüzeyine düşen faydalı enerji miktarı ve depo sıcaklığının hangi değerler aldığı bulunabilmektedir. Bu sayede, çalışma saatleri içindeki her saat için hangi ışıl güçte bir yardımcı enerji kaynağına ihtiyaç olduğu bulunabilmekte, güneş enerjisinden yararlanma oranı, FNP, hesaplanabilmektedir. Böylece çeşitli parametrelerin değişimi ile; başta güneşten yararlanma oranı FNP olmak üzere yardımcı enerji ışıl gücü, faydalı enerji miktarı ve depo sıcaklığının, bu parametrelerin değişimi ile nasıl değiştiği tablo ve diyagramlar halinde verilerek, bu sonuçlar üzerinde gerekli yorumlar detaylarıyla yapılmıştır.

Bu bölümde, çalışmada kullanılan absorpsiyonlu soğutma sistemi çalışma prensibi detaylı olarak irdelenecek, sistemin herbir elemanın boyutlandırılmasında kullanılan formüller sunulacaktır. Ayrıca güneş enerjisi sisteminin modellenmesi için gerekli detaylı bilgi sunularak, gerekli sonuçların elde edilmesi için yapılan bilgisayar simülasyonları ve çözüm tekniği de yine bu bölümde verilecektir.

3.2. Absorpsiyonlu ve Buhar Sıkıştırmalı Soğutma Sistemlerinin Karşılaştırılması

Buhar sıkıştırmalı çevrim sistemine benzer şekilde absorpsiyonlu sistem de buharlaşma – yoğunlaşma döngüsüne dayanmaktadır. İlkinde buharın sıkıştırılması elektrik enerjisiyle mekanik kompresörde yapılırken, absorpsiyonlu sistemde bu işlem bir ısı kaynağından sağlanan enerjiyle gerçekleşmektedir. Bu ısı, güneş enerjisi gibi diğer proseslerden elde edilen sıcak sudan, buhardan, gaz yakıtlarının direkt bir kazanda yakılmasından veya herhangi bir atık ısının kullanılmasından elde edilebilir. Absorpsiyonlu ve buhar sıkıştırmalı sistem arasındaki benzerlikler Şekil 3.1.'de görülmektedir.

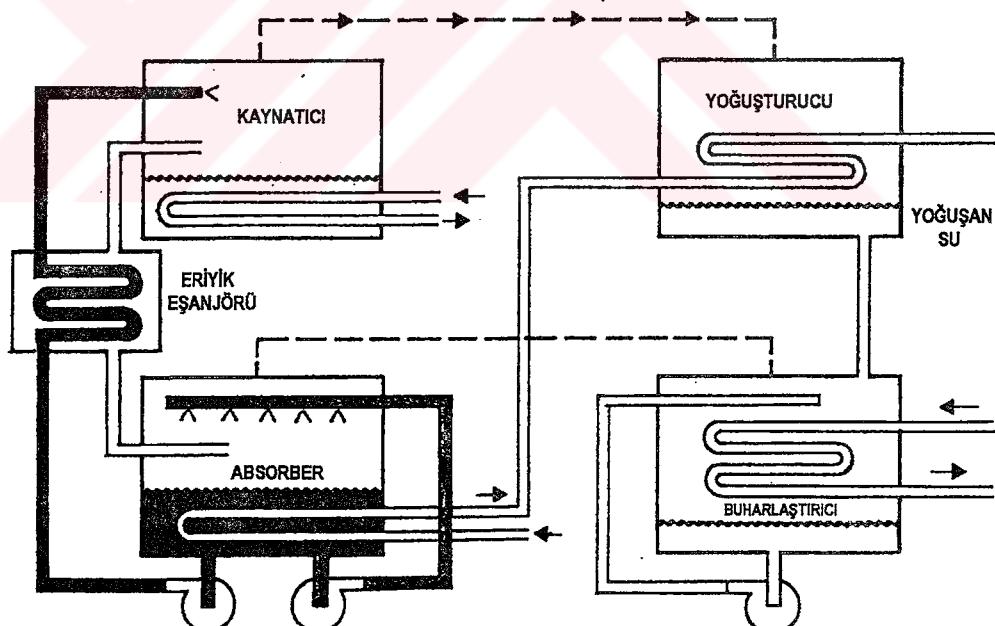

Şekil 3.1. Absorpsiyonlu ve buhar sıkıştırmalı sistem arasındaki benzerlikler (ASHRAE Handbook Refrigeration 1998)

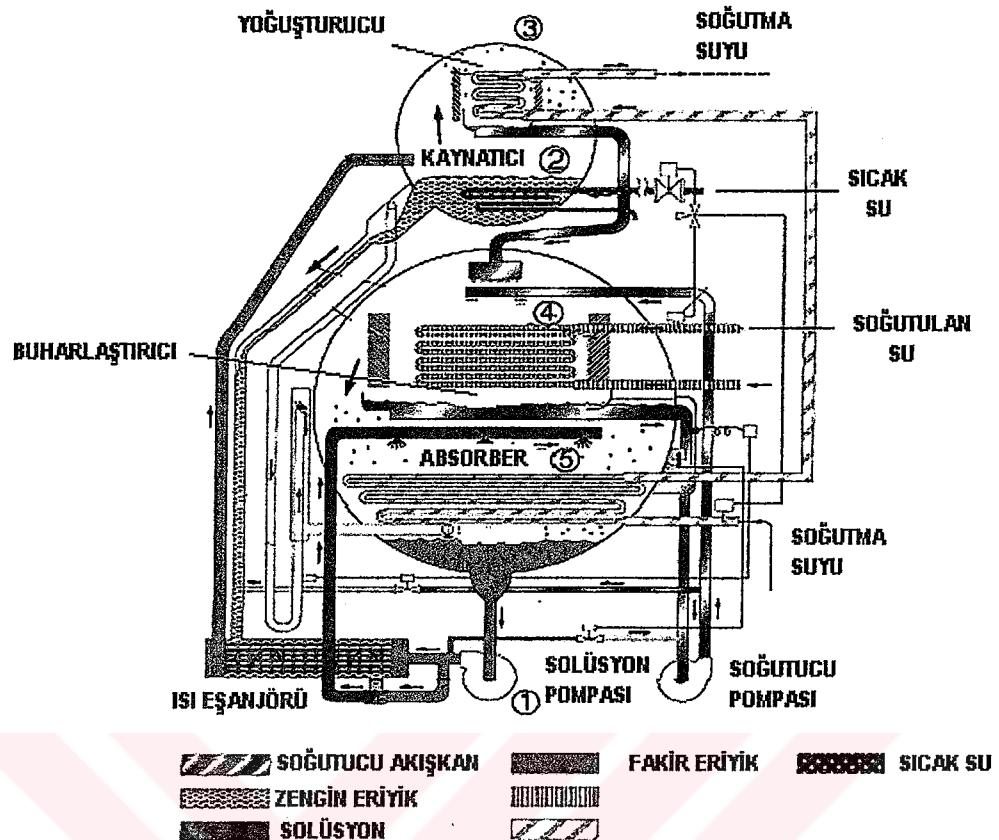
Mevcut absorpsiyonlu sistemler; düşük ısı enerjili tek etkili (tek kademeli kaynacı) veya ısı kaynağı olarak direkt yakmalı ya da yüksek dereceli buhar kullanan, enerji verimliliği yüksek çift etkili (iki kademeli kaynacı) sistemler olmak üzere iki ana gruptan oluşmaktadır.

3.3. Tek Kademeli Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Tanıtılması

Absorpsiyonlu soğutma sisteminde iki farklı akışkan dolaşır. Bunlardan birisi soğutucu akışkandır. Bu akışkan buharlaştırıcıda buharlaşarak soğutma yükünün ortamdan çekilmesini sağlar. Diğer akışkan, yutucu (absorbent veya soğurucu) akışkandır. Bu akışkan çevrimin belirli bir kısmında soğutucu akışkanı taşıır. Şekil 3.2. ve Şekil 3.3.' den görüleceği üzere, soğutma sistemini meydana getiren başlıca elemanlar kaynacı, yoğunşturucu, buharlaştırıcı, absorber ve eriyik eşanjörü (ekonomizör) olarak tanımlanır. Soğutucu akışkan, soğutma sisteminin her tarafında dolaşır. Yutucu akışkan ise sadece kaynacı, absorber ve eriyik eşanjörü arasında dolaşır.

Şekil 3.2. Tek kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemi akış diyagramı

Şekil 3.3. Tek kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemi şematik diyagramı (YORK – YIE Tek Kademeli Absorpsiyonlu Su Soğutma Sistemi)

Absorpsiyonlu soğutma sisteminde kullanılan bir çok soğutucu akışkan – absorbent çifti vardır. Fakat günümüzde pratikte kullanılan başlıca akışkan çiftleri şunlardır;

- Soğutucu akışkan olarak amonyak, yutucu akışkan olarak su – amonyak eriyiği;
- Soğutucu akışkan olarak amonyak, yutucu akışkan olarak su – amonyak ve hidrojen eriyiği;
- Soğutucu akışkan olarak su, yutucu akışkan olarak LiBr – su eriyiği;
- Soğutucu akışkan olarak dichloromethane, yutucu akışkan olarak demethoxytetraethylene glycol eriyiği;

- e) Soğutucu akışkan olarak amonyak, yutucu akışkan olarak sodyum thiocyanate (NaSCN) ve amonyak eriyiği

Absorpsiyonlu soğutma, buharlaşma sırasında ısısı absorbe ederken, absorpsiyon işleminde ısı açığa çıkan soğutucu çiftlerin kimyasal olarak birleşmesi esasına dayanır.

Absorpsiyonlu soğutma sisteminde soğutucu akışkan absorber içinde çözülebilir ve sistemdeki iki akışkanın çok farklı kaynama sıcaklıklarına sahip olması gerekmektedir. Günümüzde ticari olarak kullanılan iki ana sistem vardır. İlk özellikle iklimlendirme uygulamalarında kullanılan kullanılan LiBr - su çiftidir. Bu çiftin soğutma limiti yaklaşık olarak 4°C dolaylarındadır. İkincisi amonyak - su çiftidir. Bu çift genelde 4°C 'nin altında soğutma istenen uygulamalarda kullanılır. İstendiğinde -50°C 'ye kadar soğutma yapılmaktadır.

Ticari olarak en yaygın olarak kullanılan amonyak - su ve LiBr - su akışkan çiftlerini karşılaştırırsak;

- a) Yukarıda belirtildiği gibi, LiBr - su çiftinde soğutucu akışkan olarak su kullanıldığı için 0°C 'nin altına inilmemektedir. Bu çift genelikle iklimlendirme uygulamalarında kullanılmaktadır. Soğutma limiti yaklaşık 4°C dolaylarındadır. Amonyak - su çifti 4°C 'nin altında soğutma yapmak istenen uygulamalarda kullanılabilir. İstendiğinde -50°C 'ye kadar soğutma yapılmaktadır.
- b) LiBr - su çiftinde, ilerde detayları verilecek olan, kristalizasyon sorunu vardır. Bunu önlemek için bazı ilave sistem değişiklikleri (by - pass hattı gibi) gerekebilir. Ayrıca kristalizasyon sorunu nedeniyle çalışma aralığı dardır.
- c) Amonyak - su çiftinde suyun amonyakla birlikte yoğuşturucuya gitme riski vardır. Bu nedenle kaynatıcı çıkışına bu durumu engellemeyecek sistemlerin yerleştirilmesi gereklidir. Bu da maliyeti artırır.
- d) Amonyak - su çiftinde amonyak zehirli olduğu için kullanım yeri özenle seçilmeli, kaçağa müsade edilmemelidir.

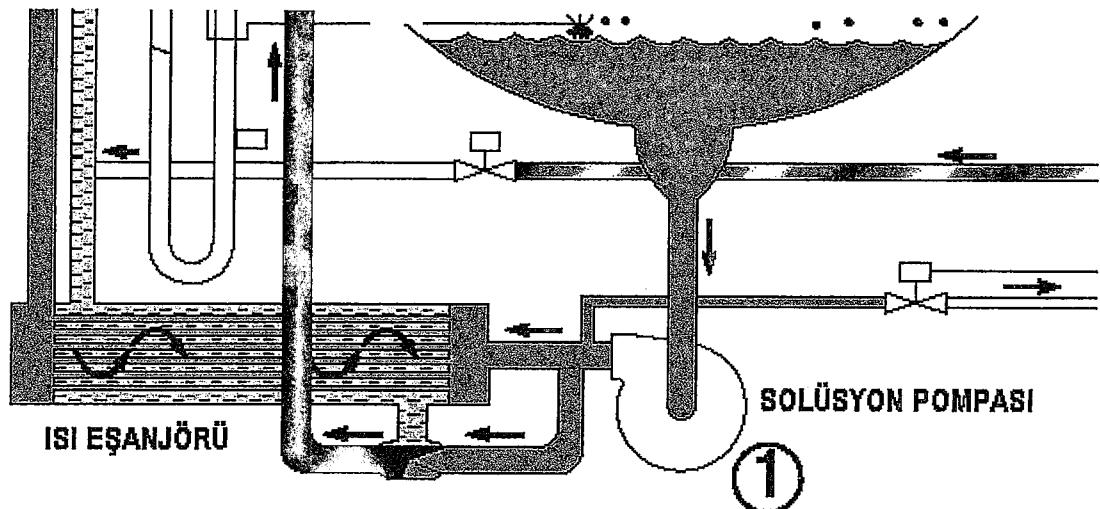
- e) Amonyak – su çiftinde, amonyağın sıcaklığı karşılık gelen doyma basıncı yüksek olduğu için kullanılan boruların et kalınlığının daha kalın olacağına dikkat edilmelidir. Bu da yine maliyeti artıracaktır.
- f) LiBr – su çiftiyle çalışan soğutma sistemi, düşük basınçlarda çalıştığı için önlenemeyen hava sızıntılarına sebep olabilir.
- g) Amonyak, bakır ve bakır türü malzemelerle reaksiyona girdiğinden dolayı amonyak – su kullanan sistemlerde paslanmaz çelik kullanılmalıdır.
- h) Her iki akışkan çiftinde de sudañ dolayı paslanma riski büyüktür.
- i) Sistemin soğutma tesir katsayısı COP, LiBr – su çiftinde amonyak – su çiftine göre daha büyüktür.

Simülasyonunu yaptığımız sistemde, soğutucu akışkan – absorbent çifti olarak, yukarıdaki karşılaştırmada gördüğümüz avantajlarından dolayı, LiBr – Su çifti seçilmiştir.

LiBr – su çiftinde absorbent olarak kullanılan lityum bromür zehirsiz ve uçucu olmayan bir tuzdur. Lityum bromür sistemde, absorber ile kaynatıcı arasında çalışır. Absorberde soğutucu akışkan ile çözelti oluşturarak soğutucuyu yüksek basınç bölgесine taşıır. Lityum bromürün kaynama noktası sıcaklığı sudan 540°C daha fazladır. Bu özelliği sayesinde su ile lityum bromürün birbirinden ayrılması oldukça kolaydır (Kaynaklı 2000).

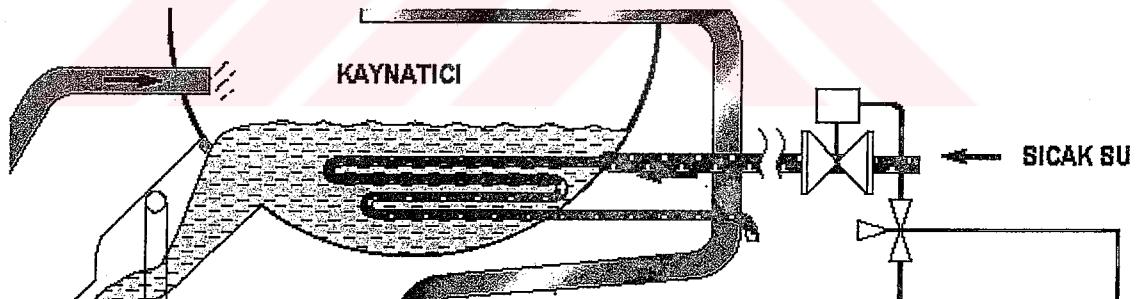
3.3.1. Lityum Bromür – Su Eriyiği Kullanan Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Çalışma Prensibi

Soğutucu akışkan olarak su, absorbent olarak da lityum bromür kullanılır. Soğutma, sıvının buharlaşması esnasında etrafından ısı absorbe etmesi prensibine dayanılarak yapılmaktadır. Sistemin çalışma prensibi, Şekil 3.3.' de verilen tek kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemi şematik diyagramında gösterilen her bir elemanın detaylı resimleri incelenerek aşağıda anlatılmıştır.

Şekil 3.4. Solüsyon pompa ve ısı eşanjörünün detaylı gösterimi (YORK – YIE Tek Kademeli Absorpsiyonlu Su Soğutma Sistemi)

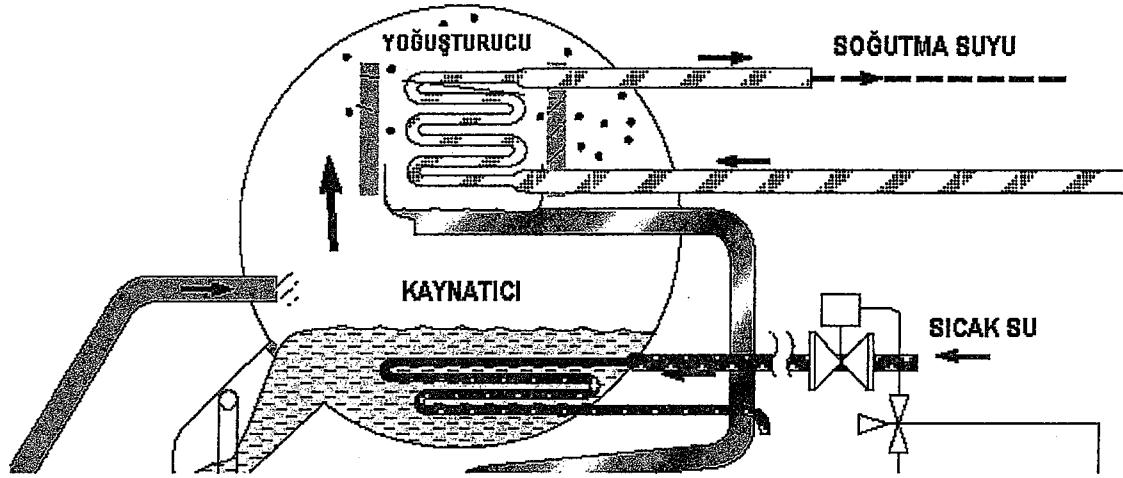
Şekil 3.4.' de görüldüğü gibi, LiBr bakımından fakir eriyik absorber gövdesinin alt kısmında toplanmıştır. Buradan, bir eriyik pompa tarafından fakir eriyik, bir ön ısıtma için, gövde – boru tipli bir ısı değiştiricisinden geçirilir. Absorberden çıkış bir pompa vasasıyla ısı değiştiricisinden geçerek ısınan LiBr bakımından fakir eriyik kaynaticiya gelir.

Şekil 3.5. Kaynacının detaylı gösterimi (YORK – YIE Tek Kademeli Absorpsiyonlu Su Soğutma Sistemi)

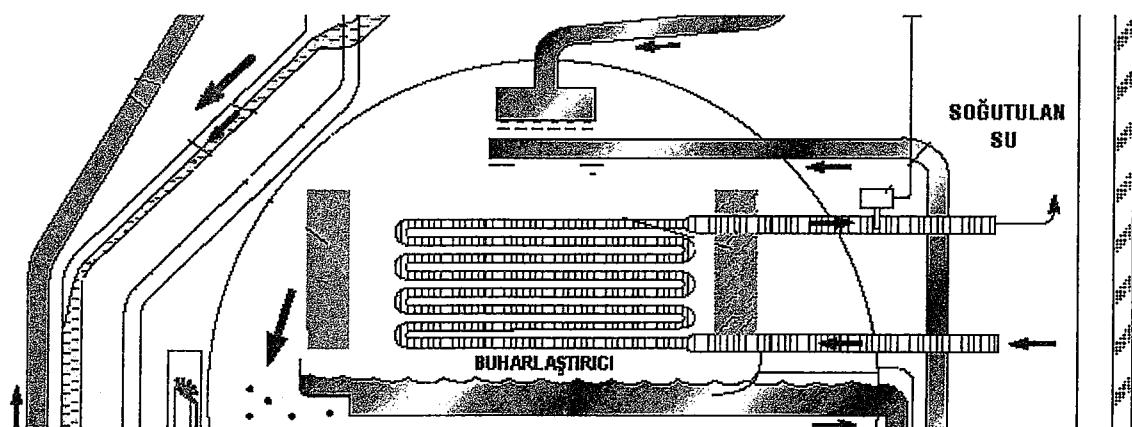
Şekil 3.5.' de detayı verilen kaynacıkta, dışarıdan verilen ışıyla, soğutucu akışkan buharı buharlaşarak eriyikten ayrıılır. Buharlaşarak kaynacıyı terkeden soğutucu buharı, yoğunşturucuya girer. Kaynacıkta, içinden soğutucu buharının ayrılmasıyla LiBr bakımından zenginleşen eriyik (zengin eriyik), ısı değiştiricisinden geçip, fakir eriyik ısı verdikten sonra absorbere geri döner.

TC TÜRKİYE İKTİSAD MÜZESİ
SOSYAL MEDYA DAŞTAN YAPILMIŞ

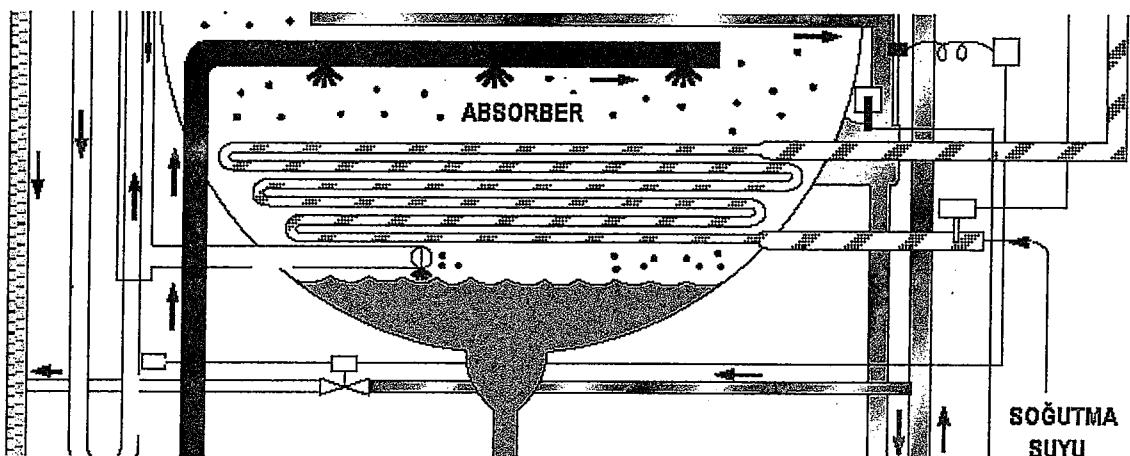
Şekil 3.6. Yoğuştürücünün detaylı gösterimi (YORK - YIE Tek Kademeli Absorpsiyonlu Su Soğutma Sistemi)

Kaynaticıdan buharlaşarak Şekil 3.6.' da detaylı resmi görülen yoğuştürücuya giren soğutucu buharı burada yoğunlaşarak dışarıya ısı atar. Yoğunlaşma basıncı, izafi olarak buharlaşma basıncından büyüktür. Her iki basınç mutlak olarak atmosfer basıncının altındadır. Basınç kayıpları düşünülmemezse, kaynacıyoğuştürücü basıncında, absorber ise buharlaştırıcı basıncındadır. Yoğuştürücüden tamamen yoğunlaşmış olarak çıkan soğutucu akışkan, izafi olarak düşük basınçta çalışan buharlaştırıcıya girmeden önce bir kısılma vanasından geçirilir.

Şekil 3.7. Buharlaştırıcının detaylı gösterimi (YORK - YIE Tek Kademeli Absorpsiyonlu Su Soğutma Sistemi)

Şekil 3.7.' de detaylı olarak gösterilen buharlaştırıcıya kışılarak giren soğutucu akışkan, burada buharlaşarak, buharlaşma için gerekli ısıyı iklimlendirmede soğutma işleminde kullanılan soğutulan sudan çeker. Buharlaştırıcıdan doymuş buhar veya kızgın buhar fazında çıkan soğutucu akışkan absorbere girer.

Şekil 3.8. Absorberin detaylı gösterimi (YORK – YIE Tek Kademeli Absorpsiyonlu Su Soğutma Sistemi)

Şekil 3.8.' de detaylı olarak gösterilen absorberde, ısı değiştiricisinden geçip ısı verdikten sonra bir kışılma vanasında absorber basıncına kışılan zengin eriyik, buharlaştırıcıdan gelen soğutucu buharını yutar (absorbe eder). İşlem esnasında ısı açığa çıkar. Yutma işleminin iyi bir şekilde gerçekleşmesi için, açığa çıkan ısının, absorberden atılması gereklidir. Absorber içinde tekrar LiBr bakımından fakir hale gelen eriyik, bir pompa vasıtıyla tekrar kaynaticiya gönderilir. Isı ekonomisi için, absorberden kaynaticiya gönderilen fakir eriyik, kaynaticıdan dönen zengin eriyik tarafından bir ısı değiştiricisinde ısıtilır.

Gördüğü gibi, pompaya verilen küçük bir enerji haricinde, absorpsiyonlu soğutma sisteminin çalışması için dış bir mekanik enerjiye ihtiyaç yoktur. Kaynaticıda verilen ısı enerjisi ile sistem çalışır. Absorpsiyonlu soğutma sisteminde, soğutucu akışkan iki kere yoğunşturulup buharlaştırılmaktadır. Halbuki buhar sıkıştırmalı mekanik soğutma sisteminde bu işlem bir kere olur. İlave buharlaşma – yoğunlaşma, mekanik enerjinin yerini alan fiziko – kimyasal bir işlemidir.

LiBr – su çiftinin en büyük sorunu ise, LiBr’ ün kristalleşerek katı faza geçme olasılığıdır. Aşağıda kristalizasyondan, sebeplerinden ve alınabilecek önlemlerden bahsedilmiştir.

Kristalizasyon Sorunu

Suda çözülebilen lityum bromür, katı haldeyken kristal yapı halindedir. LiBr – su çözeltisi, belirli konsantrasyon değerlerinde belirli kritik eriyik sıcaklığı değerlerine sahiptir. Konsantrasyon değerine bağlı olan bu kritik sıcaklığın altına düşündüğünde LiBr eriyikten ayrılarak katılasmaya başlar. Bu olaya kristalizasyon adı verilmektedir. Eriyik eşanjörü veya ekonomizör denilen eleman kristalleşme olayının olma ihtimalinin en fazla olduğu yerdır. Kaynaticıdan dönen zengin eriyik ekonomizörde kritik sıcaklığın altına inerse, eriyik içindeki LiBr kristal hal alarak, eşanjörün borularına takılır ve tikanmaya sebep olarak sistemin çalışmasını engeller. En genel anlamda iki nedenden dolayı kristalizasyon olayı meydana gelmektedir. Bu nedenler ve kristalizasyonun önlenebilmesi için alınabilecek önlemler aşağıda maddeler halinde verilmiştir;

- a) Eriyik pompasında güç düşümü olduğunda, otomatik dekristalizasyon sistemi çalışmaz ve kristalizasyon olayı meydana gelir. Kristalleşme olayı meydana geldiğinde eriyik eşanjörünün absorbere dönüş borusu tıkandığından, kaynaticıdan dönen zengin eriyik absorbere geri dönemez ve böylece kaynaticıda eriyik seviyesi git gide yükselir. Bir by – pass borusu kullanılarak kaynaticıda biriken bu eriyik absorbere gönderilebilir. Böylece absorberdeki fakir eriyik sıcaklığı yükselmiş olacaktır. Kaynaticıya gitmek üzere, bu fakir eriyik tekrar eriyik eşanjörüne pompalanır. Böylece yüksek sıcaklıktaki fakir eriyik, eriyik eşanjörü borularını ısıtır ve böylece zengin eriyik dönüş borusu açılır. Bu işleme otomatik dekristalizasyon işlemi adı verilir.
- b) Absorber ve yoğunlukucuda kullanılan soğutma suyu sıcaklığındaki büyük bir düşüş de kristalizasyona sebep olan bir nedendir. Soğutma suyu sıcaklığı olması gerekiğinden daha fazla düşükse, eriyik eşanjöründen geçen fakir eriyiğin sıcaklığı da bir hayli düşmektedir. Bu düşüş de, eriyik eşanjöründen

geçmekte olan, kaynaticıdan dönen zengin eriyiğin sıcaklığını düşürmektedir. Hatta zengin eriyiğin sıcaklığı kristalleşme noktasına kadar düşmektedir. Bu durumda, yoğunluk ve absorberin soğutma suları kesilirse, fakir eriyiğin sıcaklığı ve buna bağlı olarak zengin eriyiğin sıcaklığı yükseleceğinden kristalleşme önlenemektedir.

3.3.2. Amonyak – Su Çifti İle Çalışan Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Çalışma Prensibi

Bu sistemde soğutucu akışkan olarak amonyak, absorbent olarak da su kullanılır. Absorberden çıkış bir pompa vasıtayla ısı değiştiricisinden geçerek ısınan amonyak bakımından zengin eriyik kaynaticıya gelir. Burada, dışarıdan verilen ısıyla, soğutucu akışkan buharı buharlaşarak eriyikten ayrılır. Buharlaşarak kaynaticıyı terkeden amonyak buharı, yoğunlukcuya girer. Kaynaticıda eriyik içinden amonyak buharının ayrılmasıyla amonyak bakımından fakirleşen eriyik (fakir eriyik), ısı değiştiricisinden geçip, zengin eriyiğe ısı verdikten sonra absorbere geri döner. Kaynaticıdan buharlaşarak yoğunlukcuya giren amonyak buharı burada yoğunlaşarak dışarıya ısı atar. Yoğunlukcudan doymuş sıvı veya sıkıştırılmış sıvı fazında çıkan amonyak bir kışılma vanası yardımıyla buharlaştırıcı basıncına genişletilir. Buharlaştırıcıda buharlaşırken buharlaşma için gerekli olan ısını soğutulan ortamdan çeker. Buharlaştırıcıdan doymuş buhar veya kızgın buhar fazında çıkan amonyak buharı absorbere girer. Absorberde, ısı değiştiricisinden geçip ısı verdikten sonra bir kışılma vanasında absorber basıncına kışılan fakir eriyik, buharlaştırıcıdan gelen amonyak buharını yutar (absorbe eder). İşlem esnasında ısı açığa çıkar. Yutma işleminin iyi bir şekilde gerçekleşmesi için, açığa çıkan ısının absorberden atılması gereklidir. Absorber içinde tekrar amonyak bakımından zengin hale gelen eriyik (zengin eriyik), bir pompa vasıtayla tekrar kaynaticıya gönderilir. İşı ekonomisi için, absorberden kaynaticıya gönderilen zengin eriyik, kaynaticıdan dönen fakir eriyik tarafından bir ısı değiştiricisinde ısıtilır.

3.4. Çift Kademeli Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Tanıtılması

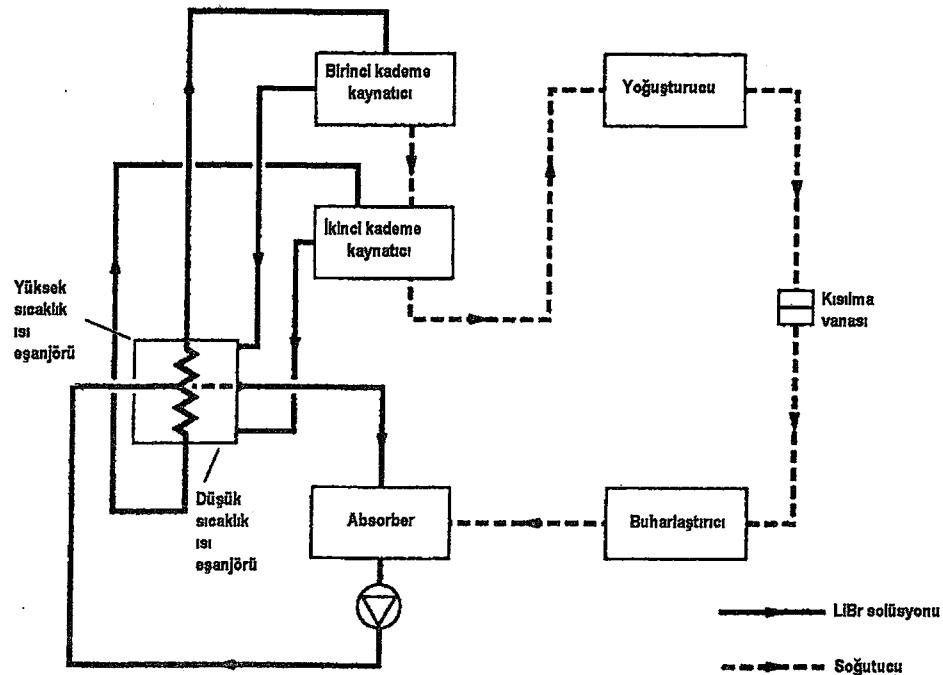
Çift kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemlerini kullanmaktadır öncelikli amaç, yüksek sıcaklıklı ısı kaynağı sağlandığında tek kademeli sistemde elde edilebilenden daha yüksek soğutma tesir katsayısı (COP) değerleri elde edebilmektir.

İki kademeli absorpsiyonlu soğutma sistemleri solüsyonun absorberden kaynاتıcıya akışına göre paralel ve seri akışlı olarak ikiye ayrılabilir.

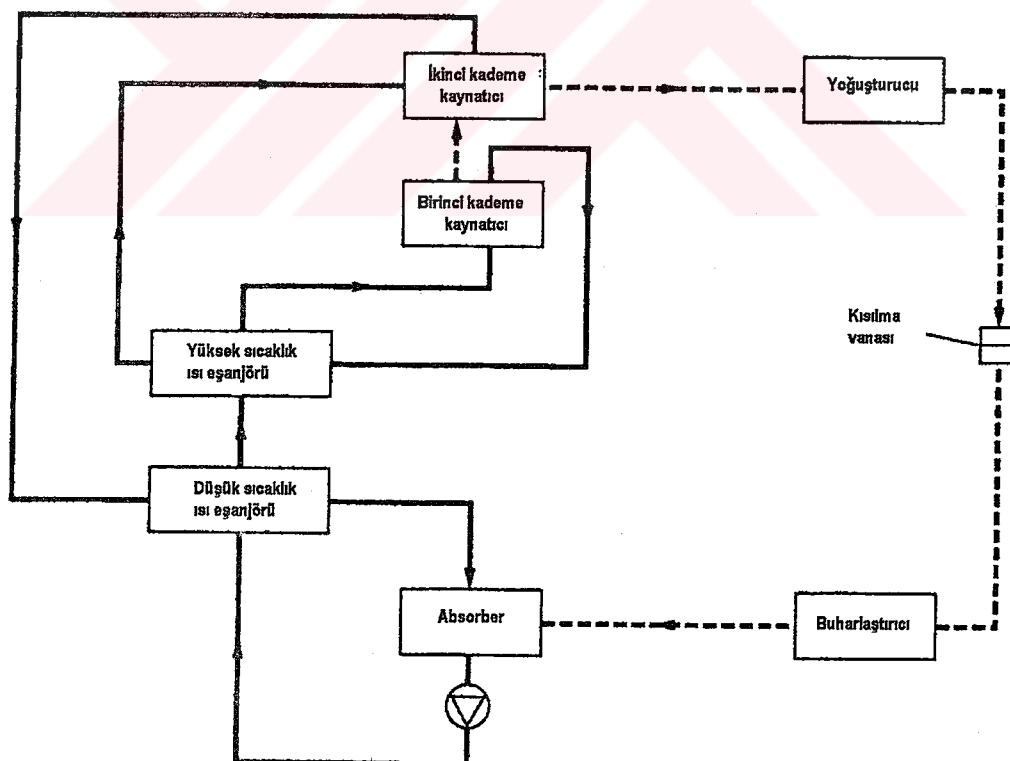
Şekil 3.9.' da görüldüğü gibi, paralel akışlı çift kademeli absorpsiyonlu soğutma sisteminde, absorberdeki solüsyon birinci ve ikinci kademedeki kaynaticılara ayrı ayrı gönderilir. Her iki kaynaticıda konsantrasyon (zengin) solüsyon tekrar birleşir ve absorberde geri döner. Şekil 3.10.' da görüldüğü gibi, seri akışlı çift kademeli absorpsiyonlu sistemde absorberdeki solüsyon ilk önce birinci kademedeki kaynaticıya gönderilir. Kısmen konsantrasyon solüsyon daha sonra ikinci kademeye kaynaticıya gönderilir.

Paralel akışlı sistemler, seri akışlı sistemlere göre iki avantaja sahiptir;

1. Birinci kademe kaynaticıya giren solüsyonun debisi seri akışlı sistemlerin hemen hemen yarısı kadardır. Subuharının doyma şartlarına ulaşması için solüsyon sıcaklığını yükseltmekte daha az ısıya ihtiyaç olacaktır. Bu yüzden, sistemin soğutma tesir katsayısı (COP) daha yüksektir.
2. Tek bir ısı eşanjöründe akış olduguundan dolayı daha düşük bir basınç düşümü olacağinden paralel akışlı sistem için gerekli maksimum basınç daha az olacaktır. Paralel akışlı sistem kristalizasyon bölgesinde seri akışlı sisteme göre daha uzakta çalışmaktadır.

Şekil 3.9. Çift kademeli paralel akışlı absorpsiyonlu soğutma sistemi basitleştirilmiş akış diyagramı

Şekil 3.10. Çift kademeli seri akışlı absorpsiyonlu soğutma sistemi akış diyagramı

3.5. LiBr – Su Eriyığının ve Suyun Termodinamik özelliklerinin Bulunması

LiBr – su akışkan çiftiyle çalışan absorpsiyonlu soğutma sistemlerinin kristallenme sıcaklığının bulunması önemlidir. Bu sıcaklık deneysel sonuçlardan faydalananlarak, derişikliğin bir fonksiyonu olarak en küçük karelar metoduyla, 3. dereceden bir polinomla ifade edilmiştir (Yiğit 1990).

$$T_{KRS} = a_0 + a_1 \cdot x + a_2 \cdot x^2 + a_3 \cdot x^3 \quad (3.1)$$

Burada, x yüzde olarak derişikliği göstermektedir. Bu eşitlik, $0.55 \leq x \leq 0.68$ aralığında geçerlidir. Burada geçen katsayıların değerleri eklerdeki program listesinde verilmiştir. Simülasyonun yapılması aşamasında su, su buharı ve LiBr – su eriyığının özelliklerini bulmak için gerekli formüller ve alt programlar Yiğit (1990)' dan alınmıştır.

3.6. LiBr – Su Akışkan Çifti ile Çalışan Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Termodinamik Analizi

Su - Lityum bromür eriyiği kullanan absorpsiyonlu soğutma sisteminin termodinamik analizini yapmak için kullanılan şematik sistem aşağıdaki Şekil 3.11.' de gösterilmiştir. Absorpsiyonlu soğutma çevriminin termodinamik analizinin yapılabilmesi için çeşitli kabullerin yapılması gereklidir. Bu kabulleri şöyle sıralıyabiliriz;

- a) Değişik elemanların sıcaklıklarını uniform ve sabit değerlerdedir.
- b) Kaynاتıcı ve yoğunsturuğu basıncı, yoğunsturuğu sıcaklığına karşılık gelen doyma basıncıdır.
- c) Buharlaştırıcı ve absorber basıncı, buharlaştırıcı sıcaklığına karşılık gelen doyma basıncıdır.
- d) Kaynaticıdan ayrılan soğutucu buharının sıcaklığı ve basıncı, kaynaticı sıcaklığı ve basıncındadır.
- e) Yoğunsturucudan ayrılan soğutucu akışkan, doymuş sıvı halindedir ($x=0$).

- f) Buharlaştırıcıdan ayrılan soğutucu akışkan, doymuş buhar fazındadır ($x=1$).
- g) Absorberden ayrılan eriyik, absorber basınç ve sıcaklığında denge halindedir.
- h) Kaynaticıdan ayrılan eriyik, kaynacı basınc ve sıcaklığında denge halindedir.
- i) Absorber, kaynacı, yoğunşturucu ve buharlaştırıcı gibi elemanlarda basınç sabittir.
- j) Sisteme iş girişi ihmali edilebilir (pompa işi).
- k) Yoğunşturucu ve absorberde aynı soğutma suyu kullanıldığından eriyiğin absorberden çıkış sıcaklığı yoğunşturucu sıcaklığına eşittir.

Dolaşım oranı (FR), zengin eriyik ve soğutucu akışkan debilerinin oranı olarak tanımlanır.

$$FR = \frac{\text{Zengin eriyiğin debisi}}{\text{Soğutucu akışkanın debisi}}$$

$$FR = \frac{\dot{m}_Z}{\dot{m}_S} \quad (3.2)$$

Burada, Şekil 3.11.'de kullanılan notasyonlar cinsinden,

Soğutucu akışkan debisi,

$$\dot{m}_S = \dot{m}_7 = \dot{m}_8 = \dot{m}_9 = \dot{m}_{10}$$

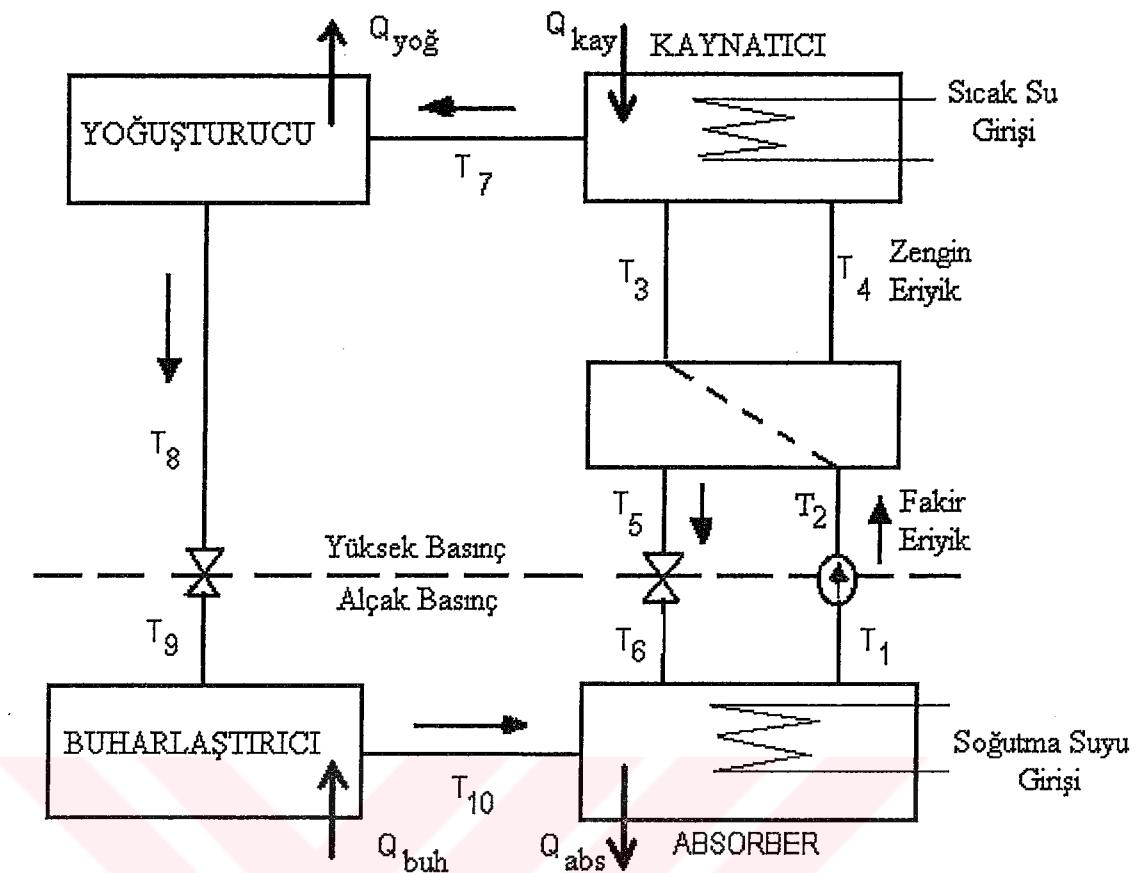
Zengin eriyiğin debisi,

$$\dot{m}_Z = \dot{m}_4 = \dot{m}_5 = \dot{m}_6$$

Fakir eriyiğin debisi,

$$\dot{m}_f = \dot{m}_1 = \dot{m}_2 = \dot{m}_3$$

olarak yazılabilir.

Şekil 3.11. Termodynamik analiz için gerekli noktaların absorpsiyonlu soğutma sisteminin basitleştirilmiş akış diyagramında gösterimi

Kaynaticı Analizi

Şekil 3.11.'de verilen indislerle kaynaticının analizi yapılırsa;

Süreklik denklemi : $\dot{m}_3 = \dot{m}_4 + \dot{m}_7$ ve Şekil 3.11.' den görüldüğü gibi,

X_3 : fakir eriyik konsantrasyonu

X_4 : zengin eriyik konsantrasyonu

olmak üzere

Kaynaticıdaki LiBr dengesi : $\dot{m}_3 \cdot X_3 = \dot{m}_4 \cdot X_4$

şeklinde yazalabilir. Buradan, dolaşım oranı FR' yi

$$(\dot{m}_4 + \dot{m}_7) \cdot X_3 = \dot{m}_4 \cdot X_4 \quad \Rightarrow \quad \dot{m}_7 \cdot X_3 = \dot{m}_4 (X_4 - X_3)$$

$$FR = \frac{\dot{m}_4}{\dot{m}_7} = \frac{X_3}{X_4 - X_3} \quad (3.3)$$

şeklinde hesaplayabiliriz.

Süreklik denkleminin her iki tarafı soğutucu akışkan debisine bölünürse,

$$\frac{\dot{m}_3}{\dot{m}_7} = \frac{\dot{m}_4}{\dot{m}_7} + 1 \quad \Rightarrow \quad \frac{\dot{m}_3}{\dot{m}_7} = FR + 1 \quad (3.4)$$

denklemleri elde edilebilmektedir. Bu denklemler işlemleri oldukça kolaylaştırmaktadır.

Kaynacı için termodinamiğin I. kanunu yazılırsa,

$$\sum Q - \sum W = \sum H_g - \sum H_f \quad (3.5)$$

Kaynacıda herhangi bir iş kaybı olmadığı ($\sum W = 0$) düşünülerek denklem,

$$Q_{\text{kay}} = \dot{m}_7 \cdot h_7 + \dot{m}_4 \cdot h_4 - \dot{m}_3 \cdot h_3 \quad (3.6)$$

şeklinde yazılabilir. Birim kg soğutucu akışkan için kaynacı kapasitesi,

$$q_{\text{kay}} = h_7 + FR \cdot h_4 - (FR+1) \cdot h_3 \quad (3.7)$$

olarak yazılabilir.

Yoğunluğun Analizi

Yoğunluğun analizi Şekil 3.11.'de verilen indisler yardımıyla yapılmıştır. Yoğunlukta herhangi bir iş kaybı olmadığı ($\sum W = 0$) düşünülerek denklem 3.5 ile verilen termodinamiğin I. kanunu yoğunluk için yazıldığında,

$$Q_{\text{yoğ}} = H_8 - H_7 = \dot{m}_8 \cdot h_8 - \dot{m}_7 \cdot h_7 \quad (3.8)$$

elde edilir ve bu burada $\dot{m}_8 = \dot{m}_7$ ' dir. Denklemin her iki tarafı soğutucu akışkan debisine bölünürse, birim kg soğutucu akışkan için,

$$q_{yog} = h_8 - h_7 \quad (3.9)$$

olarak bulunur.

Buharlaştırıcı Analizi

Buharlaştırıcı analizi Şekil 3.11.' de verilen indisler yardımıyla yapılmıştır. Buharlaştırıcıda iş kaybı olmadığı ($\Sigma W = 0$) düşünülerek denklem 3.5 ile verilen termodinamiğin I. kanunu buharlaştırıcı için yazıldığında,

$$Q_{buh} = H_{10} - H_9 = \dot{m}_{10} \cdot h_{10} - \dot{m}_9 \cdot h_9 \quad (3.10)$$

elde edilir ve bu burada $\dot{m}_{10} = \dot{m}_9 = \dot{m}_7$ ' dir. Denklemin her iki tarafı soğutucu akışkan debisine bölünürse, birim kg soğutucu akışkan için,

$$q_{buh} = h_{10} - h_9 \quad (3.11)$$

olarak bulunur.

Absorber Analizi

Absorber analizi Şekil 3.11.' de verilen indisler yardımıyla yapılmıştır. Absorberde herhangi bir iş kaybı olmadığı ($\Sigma W = 0$) düşünülerek denklem 3.5 ile verilen termodinamiğin I. kanunu absorber için yazıldığında,

$$Q_{abs} = \dot{m}_1 \cdot h_1 - \dot{m}_{10} \cdot h_{10} - \dot{m}_6 \cdot h_6 \quad (3.12)$$

elde edilir ve bu burada $\dot{m}_1 = \dot{m}_3$, $\dot{m}_{10} = \dot{m}_7$ ve $\dot{m}_6 = \dot{m}_4$ ' dir. Denklemin her iki tarafı soğutucu akışkan debisine bölünürse, birim kg soğutucu akışkan için,

$$q_{abs} = (FR+1) \cdot h_1 - h_{10} - FR \cdot h_6 \quad (3.13)$$

olarak bulunur.

Bu durumda, sistemin soğutma tesir katsayısı COP, birim iş başına yapılan soğutma olarak;

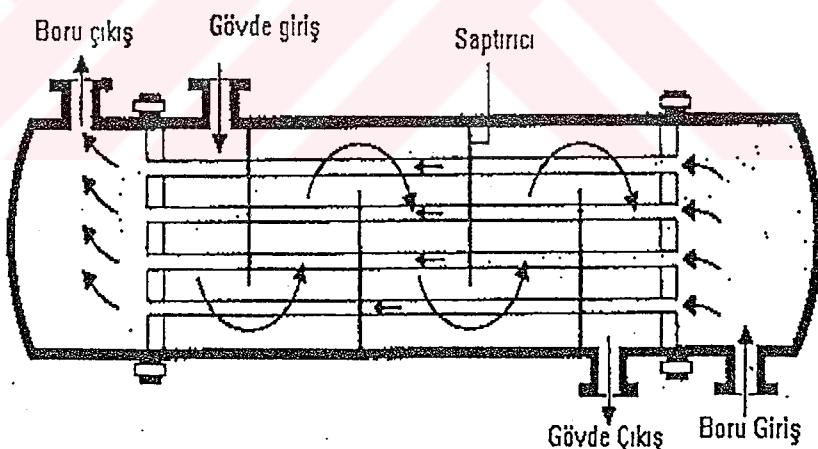
$$COP = \frac{Q_{buh}}{Q_{kay} + W_{pompa}} \approx \frac{Q_{buh}}{Q_{kay}} \quad (3.14)$$

şeklinde bulunur.

3.7. Soğutma Sisteminin Modellenmesi

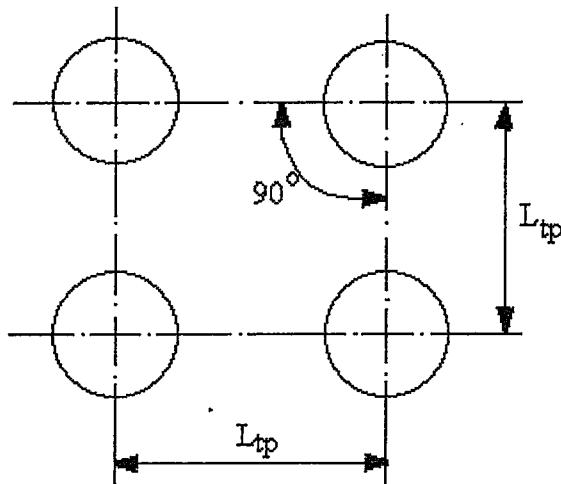
3.7.1. İşı Değiştiricisi Büyüklüklerinin Tanımlanması

Soğutma sisteminin her bir elemanı gövde – boru tipli ısı eşanjörü olarak dizayn edilmiştir. GÖVDE – BORU TIPLİ BİR İSİ EŞANJÖRÜNÜN ŞEMATİK RESMI Şekil 3.12.' de verilmiştir.

Şekil 3.12. Gövde – boru tip bir ısı eşanjörünün şematik resmi

GÖVDE – BORU TIPLİ İSİ EŞANJÖRÜNDE BORULAR KARE DİZILIŞ ŞEKLİYLE DIZAYN EDILMİŞTİR. KARE DİZILIŞ HALİNDE BORULARIN KONUMU Şekil 3.13.' de gösterilmiştir.

Şekil 3.13. Kare diziliş halindeki boruların gösterilişi

Boruların oluşturduğu demetin çapı, boruların sayısı ile boru geçiş sayılarına ve aradaki boşluğa da bağlıdır.

Genceli (1999)'da verildiği gibi, boru demeti çapı,

$$D_{\text{demet}} = D_o \cdot \left(\frac{n_b}{C} \right)^{\left(\frac{1}{n}\right)} \quad (3.15)$$

boru demetindeki boru sayısı ise,

$$n_b = C \cdot \left(\frac{D_{\text{demet}}}{D_o} \right)^n \quad (3.16)$$

deneysel bağıntılardan yaklaşık olarak bulunabilmektedir. Bu bağıntılarda,

D_{demet} = boru demeti çapı, mm

D_o = boru dış çapı, mm

n_b = boru sayısı

anlamlarındadır. C ve n katsayıları, boru düzenleme şekillerine bağlı olarak Çizelge 3.1.'de verilmiştir (Genceli 1999).

Çizelge 3.1. Denklem 3.15 ve 3.16' deki katsayıları

Boruların kare düzenlenisi, $L_{tp}=1.25 D_o$

Geçiş sayısı	1	2	4	6	8
C	0.215	0.156	0.158	0.0402	0.0331
n	2.207	2.291	2.263	2.617	2.643

Boruların üçgen düzenlenisi, $L_{tp}=1.25 D_o$

Geçiş sayısı	1	2	4	6	8
C	0.319	0.249	0.175	0.0743	0.0365
n	2.142	2.207	2.285	2.499	2.675

Bu çalışmada, eşanjör gövde çapı (D_s), bulunan demet çapına (D_{demet}) en yakın standart değer alınarak, bu standart gövde çapına sıgacak yaklaşık boru sayısı (n_b) denklem 3.16' dan bulunmuştur.

Boru demetine dik akış halinde eşdeğer kesit alanı,

$$A_e = \frac{D_s \cdot C \cdot B}{L_{tp}} \quad (3.17)$$

bağıntısından hesaplanabilir (Kern ve Kraus 1972). Burada,

$$C = L_{tp} - D_o$$

L_{tp} = iki boru ekseni arasındaki mesafe (Şekil 3.13.)

ve saptırıcı levha aralığının, levha iç çapına oranı 0.3 olarak alınarak (Heat Exchanger design handbook 1983),

$$B = D_s \cdot 0.3$$

şeklinde hesaplanmıştır.

Boru dışından, boru demetine dik akış hali için, eşdeğer çap (Kern ve Kraus 1972),

$$D_e = \frac{\left(L_{tp}^2 - \pi \cdot \frac{D_o^2}{4} \right) \cdot 4}{\pi \cdot D_o} \quad (3.18)$$

olarak verilmiştir.

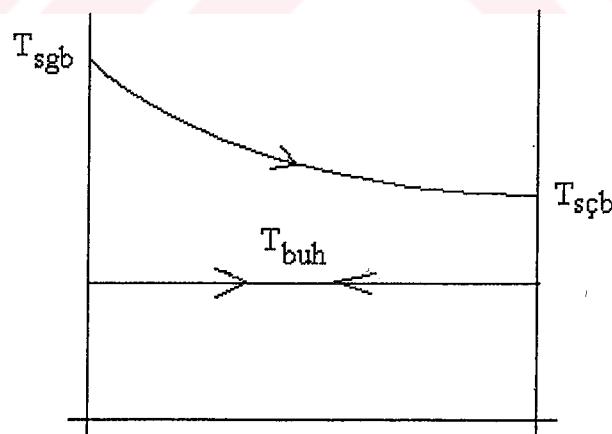
3.7.2. Buharlaştırıcı Modeli

Buharlaştırıcı, tek geçişli, ters akışlı, gövde – boru tipli ısı eşanjörü olarak modellenmiştir. Boru içinde su buharı ve boru dışında ise ısı çekilecek soğutulan su akışı vardır.

Soğutulan sudan çekilen ısıtma yükü için,

$$Q_{buh} = \dot{m}_s \cdot c_{ps} \cdot (T_{sgb} - T_{sçb}) \quad (3.19)$$

bağıntısı yazılabilir. Bu bağıntı yardımıyla, buharlaştırıcı su çıkış sıcaklığı ($T_{sçb}$) buharlaşma sıcaklığı (T_{buh})’ dan büyük olacak şekilde \dot{m}_s debisi kontrol edilir.

Şekil 3.14. Buharlaştırıcı uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi

Boyutlandırmaya su – subuharı akışı için Genceli’ nin (1999) verdiği tahmini bir toplam ısı transfer katsayısı (K) alınarak başlanmıştır. Buharlaştırıcı uzunluğu boyunca

sıcaklık farkının değişimi Şekil 3.14.' den görülmektedir. Logaritmik sıcaklık farkı (ΔT_m) denklem 3.20' den hesaplanarak, soğutma kapasitesi belli olduğu için K tahminine dayalı olarak bir boru sayısı bulunmuştur.

$$\Delta T_m = \frac{(T_{sgb} - T_{buh}) - (T_{scb} - T_{buh})}{\ln \frac{T_{sgb} - T_{buh}}{T_{scb} - T_{buh}}} \quad (3.20)$$

Bu formülde;

T_{sgb} = buharlaştırıcı su giriş sıcaklığı

T_{scb} = buharlaştırıcı su çıkış sıcaklığı

T_{buh} = buharlaşma sıcaklığı

olarak gösterilmiştir.

Bir önceki konuda verilen formüller yardımıyla demet çapı (D_{demet}) hesaplanarak, bu değer en yakın standart gövde çapı değeri (D_s)' e atanmıştır. Bu standart gövde çapına sığacak boru sayısı da yine bir önceki konuda verilen denklemler yardımıyla hesaplanarak, bu boru sayısı esas alınarak gerçek toplam ısı transfer katsayısı hesaplanmıştır.

Boru içinden akan suyun buharlaşması halinde ısı taşınım katsayısı (Yiğit 1990),

$$(2.5) \cdot 10^{10} < Re^2 \cdot k_f < (1.5) \cdot 10^{12}$$

$$x_{çik} > 0.9, \quad k_f = \frac{Q_{buh}}{G \cdot h_{sb}}$$

$$h_{ort} \cdot \left(\frac{D}{k} \right) = 0.021 \cdot Re^{0.8} \cdot \left(\frac{c_p \cdot \mu}{k} \right)^{0.4} \quad (3.21)$$

formülüyle bulunmuştur. Burada,

k_f = buharlaştırıcıda çekilen toplam soğutma yükünün, buharlaşma gizli ısısına oranı

$x_{çik}$ = buharlaştırıcı çıkışındaki kuruluk derecesi

h_{sb} = buharlaşma gizli ısısı

olarak alınmıştır.

Yukarıdaki aralığın dışında ısı taşınım katsayısı,

$$h_{ort} = 0.0082 \cdot Re^{0.8} \cdot k_f^{0.4} \quad (3.22)$$

formülüyle bulunmaktadır.

Boru demetine dik akış halinde gövde tarafındaki ısı taşınım katsayısı (Yiğit 1990),

$$\frac{h \cdot D_e}{k} = 0.36 \cdot \left(\frac{\dot{m} \cdot D_e}{\mu \cdot A_e} \right)^{0.55} \cdot \left(\frac{c_p \cdot \mu}{k} \right)^{1/3} \cdot \left(\frac{\mu_{ort}}{\mu_{cid}} \right)^{0.14} \quad (3.23)$$

Bu denklemde, bir önceki konuda verildiği gibi, A_e ; akış kesiti, D_e ; eşdeğer çapdır.

Boru içindeki ve gövde tarafındaki akış için yukarıdaki ifadelerle ısı taşınım katsayıları bulunduktan sonra toplam ısı transfer katsayısı (K) bulunarak, bulunan bu değer tahmin edilen ilk değerle karşılaştırılmıştır. Tahmin edilen değerle bulunan değer yakınsadığı zaman işlem durdurularak, denklem 3.24 yardımı ile gerekli alan bulunarak, standart değerler üzerinden boru uzunluğu tesbit edilmiştir.

$$Q_{buh} = K \cdot A \cdot \Delta T_m \quad (3.24)$$

3.7.3. Kaynatıcı Modeli

Kaynatıcıda, buharlaştırıcı gibi, tek geçişli, ters akışlı gövde – boru tipli ısı değiştiricisi olarak modellenmiştir.

Kaynaticıda eriyiğin birim zamanda almış olduğu ısı miktarını, termodynamik analiz sırasında denklem 3.6 ile bulmuştuk. Isıtma suyunun vermiş olduğu ısısı ise,

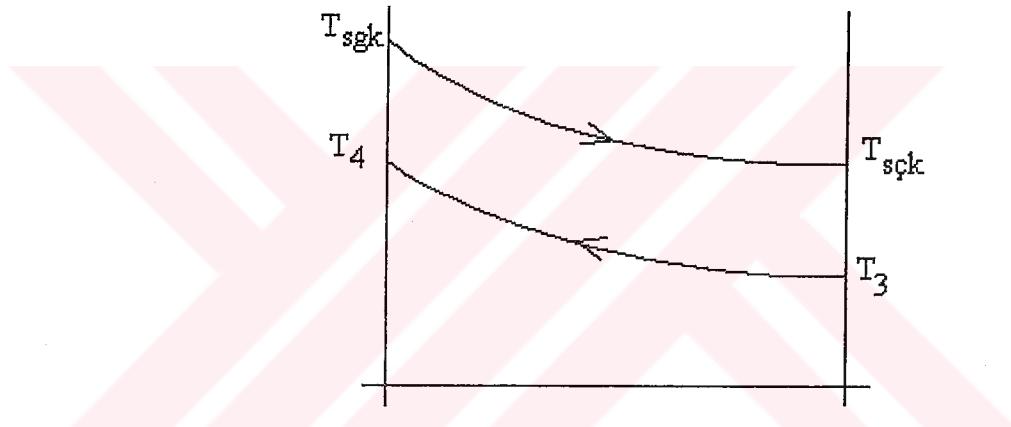
$$Q_{\text{kay}} = \dot{m}_s \cdot c_p \cdot (T_{\text{sgk}} - T_{\text{şek}}) \quad (3.25)$$

bağıntısıyla hesaplayabilmekteyiz. Bu denklem ile, $T_{\text{şek}}$ bulunarak, $T_{\text{şek}} > T_3$ olacak şekilde \dot{m}_s debisi kontrol edilmiştir. Bu denklemde,

T_{sgk} = kaynacı su giriş sıcaklığı

$T_{\text{şek}}$ = kaynacı su çıkış sıcaklığı

olarak ifade edilmiştir.

Şekil 3.15. Kaynacı uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi

Güneş enerjisiyle ısıtılan ısıtma suyu, borular içinden akmaktadır. Boru içinden akış durumunda ısı taşınım katsayısı Gniolinski eşitliği ile (Kılıç ve Yiğit 2000),

$$Nu = \frac{(f/8) \cdot (Re - 1000) \cdot Pr}{1 + 12.7 \cdot (f/8)^{1/2} \cdot (Pr^{2/3} - 1)} \quad (3.26)$$

ifadesinden bulunmuştur. Bu ifade,

$$0.5 < Pr < 2000 \text{ ve } 5 \cdot 10^6 > Re > 3000$$

aralığı için geçerlidir. Burada pürüzsz borular için sürtünme faktörü,

$$f = (0.79 \cdot \ln Re - 1.64)^{-2} \quad (3.27)$$

eşitliğinden bulunmuştur.

Fakir eriyik ise gövde tarafında, yani boru dışından akmaktadır. Buradaki kaynama, su buharının eriyik içinden ayrılması, yani buharlaşması şeklindedir. Gövde tarafında, boru demetine dik akış için verilen denklem 3.23 ile gövde tarafı ısı taşınım katsayısı bulunmaktadır.

Boyutlandırmaya, buharlaştırıcıda olduğu gibi, toplam ısı transfer katsayısı tahmini yapılarak başlanmıştır. Yukarıdaki denklemler vasıtayıla bulunan ısı taşınım katsayıları ile gerçek toplam ısı transfer katsayısı bulunarak, bu değer tahmin edilen değere yakınsatılmaya çalışılmıştır. Yakınlaşma sağlandığı durumda,

$$Q_{\text{kay}} = K \cdot A \cdot \Delta T_m \quad (3.28)$$

formülünden gerekli alan hesaplanarak, standart değerler üzerinden gerekli boru boyaları tesbit edilmiştir. Kaynacı uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi Şekil 3.15.' de verilmiştir. Kaynacındaki bu sıcaklık dağılımına göre, 3.28 denkleminden logaritmik sıcaklık farkı,

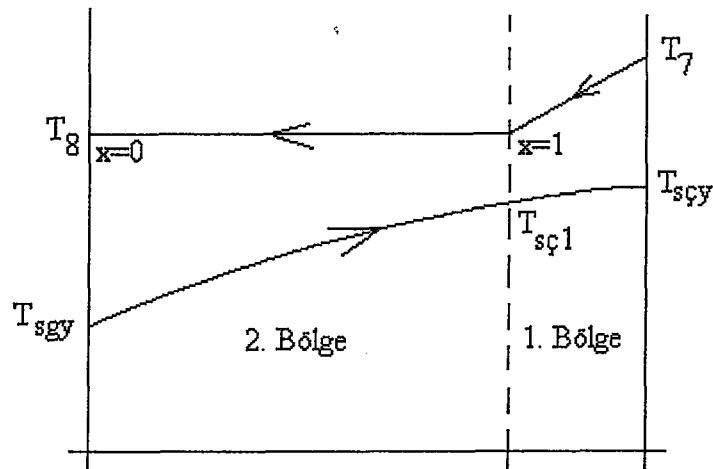
$$\Delta T_m = \frac{(T_{\text{sgk}} - T_4) - (T_{\text{şek}} - T_3)}{\ln \frac{T_{\text{sgk}} - T_4}{T_{\text{şek}} - T_3}} \quad (3.29)$$

şeklinde hesaplanmıştır. Burada, T_3 ve T_4 sıcaklıkları, sırasıyla eriyiğin giriş ve çıkış sıcaklıkları olarak Şekil 3.11.' de görülmektedir.

3.7.4. Yoğuneturucu Modeli

Yoğuneturucu, ters akışlı, iki geçişli, gövde – boru tipli ısı eşanjörü olarak modellenmiştir. Soğutucu akışkanın kızgınlığının alındığı bölgede ısı miktarı büyük olduğundan yoğuneturucu, yoğunlaşma bölgesi ve kızgınlığın alındığı bölge olmak üzere iki kısımda incelenmiştir. Bu iki bölge için yoğuneturucu uzunluğu boyunca sıcaklık farkının

değişimi Şekil 3.16.' da gösterilmiştir. Şekil 3.16.' dan görüldüğü gibi 1. bölge soğutucu akışkanın kızgınlığının alındığı bölge, 2. bölge ise yoğunlaşma bölgesidir.

Şekil 3.16. Yoğunlatıcı uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi

Yoğunlatıcı, soğutma suyunun gövde tarafında boru demeti üzerinden geçtiği, soğutucu akışkanı buharının ise borular içinde yoğunluğu düşünülmerek modellenmiştir. Diğer sistem elemanlarının tersine, yoğunlatıcı iki geçişli olarak tasarlanmıştır. Bunun sebebi, borular içinden akan soğutucu akışkan buharının debisinin çok küçük olmasından dolayı tek geçişli sistem kullanılması durumunda akışın laminer olmasıdır. Bilindiği üzere laminer akışta ısı taşınım katsayıları düşük olmakta, bunun neticesinde de büyük yüzey alanlarına gereksinim olmaktadır.

Yoğunlatucuda atılan toplam ısı ($Q_{yoğ}$) termodinamik analiz kısmında denklem 3.8. ile verilmiştir. Yoğunlaşma bölgesinde, soğutucu akışkan buharının soğutma suyuna verdiği ısıyı;

$$Q_2 = \dot{m}_b \cdot (h_b - h_s) \quad (3.30)$$

bağıntısıyla bulabiliriz. Bu denklemde;

h_b = doymuş su buharının entalpisi ($x=1$)

h_s = doymuş suyun entalpisi ($x=0$)

olarak tanımlanmıştır.

Kızgınlığın alındığı bölgede soğutma suyuna verilen ısı;

$$Q_1 = Q_{\text{yoğ}} - Q_2 \quad (3.31)$$

şeklinde bulunabilmektedir.

Şekil 3.16.' dan görüldüğü gibi, yoğunlaşma bölgesi çıkışındaki soğutma suyu sıcaklığı ($T_{sç1}$);

$$Q_2 = \dot{m}_s \cdot c_{ps} \cdot (T_{sç1} - T_{sgy}) \quad (3.32)$$

ifadesinden çekilebilmektedir. Burada, T_{sgy} yoğunşturucuya soğutma suyunun giriş sıcaklığıdır. Ayrıca, yoğunşturucu çıkışındaki soğutma suyu sıcaklığı $T_{sçy}$ ' da

$$Q_{\text{yoğ}} = \dot{m}_s \cdot c_{ps} \cdot (T_{sçy} - T_{sgy}) \quad (3.33)$$

bağıntısından çekilebilmektedir.

Böylece soğutma suyu debisi (\dot{m}_s), yoğunlaşma bölgesi çıkışındaki soğutma suyu sıcaklığı $T_{sç1}$ subuharının yoğunşturucudan çıkış sıcaklığı T_8 ' den küçük olacak şekilde ve yine soğutma suyunun yoğunşturucudan çıkış sıcaklığı $T_{sçy}$ ' de subuharının yoğunşturucuya giriş sıcaklığı T_7 ' den küçük olacak şekilde kontrol edilmektedir.

Boyutlandırmaya diğer sistem elemanlarında olduğu gibi, tahmini bir toplam ısı transfer katsayısı (K) ile başlanmış ve bulunan boru sayısına bağlı olan gerçek toplam ısı transfer katsayısı bu tahmine yakınsatılmaya çalışılmıştır. Yakınsatma işlemi tamamlandığında standartlar üzerinden boru uzunluğu tayin edilmiştir.

Yönenin birinci bölgesi olan kızgınlığın alındığı bölgede boru içindeki buhar akışı için ısı taşınım katsayısı daha önce verilen denklem 3.26' dan, gövde tarafındaki soğutma suyu için ısı taşınım katsayısı denklem 3.23' den bulunmuştur.

Yoğuşturucunun ikinci bölgesi olan yoğuşma bölgesinde ise, gövde tarafındaki soğutma suyu için ısı taşınım katsayısı denklem 3.23 ile, boru içinde su buharının yoğuşması durumunda ise ısı taşınım katsayısı (Yiğit 1990),

$Re > 40$ için,

$$\frac{h}{k} \cdot \left[\frac{\mu^2}{\rho_1 \cdot (\rho_1 - \rho_g) \cdot g} \right]^{1/3} = 0.023 \cdot Re^{1/4} \cdot Pr^{0.33} \quad (3.34)$$

$Re \leq 40$ için,

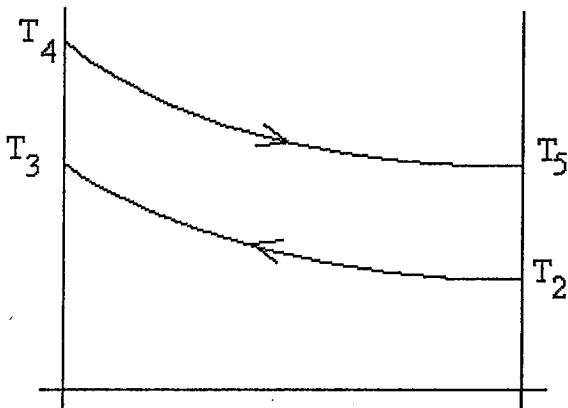
$$\frac{h}{k} \cdot \left[\frac{\mu^2}{\rho_1 \cdot (\rho_1 - \rho_g) \cdot g} \right]^{1/3} = 1.1 \cdot Re^{-1/3} \quad (3.35)$$

İfadelerinden bulunmuştur. Bu denklemde ρ_1 sıvı fazındaki, ρ_g ise buhar fazındaki akışkanın yoğunluğuudur.

3.7.5. Eriyik Eşanjörü (Ekonomizör) Modeli

Eriyik eşanjörü, ters akışlı, tek geçişli, gövde – boru tipli ısı eşanjörü olarak modellenmiştir. Absorberden dönen fakir eriyik boru içinden akarken, kaynaticıdan dönen zengin eriyik gövde tarafında boru demeti üzerinden akmaktadır. Boru tarafındaki fakir eriyik akışında debi çok küçük olduğundan geçiş sayısı artırılsa bile akışın laminer olduğu gözlenmiştir. Bu nedenle, boru tarafındaki akış için, laminer akış halinde sabit ısı akısı kabulü yapılarak Nusselt sayısı 3.66 alınarak ısı taşınım katsayısı bulunmuştur. Borular dışında gövde tarafındaki zengin eriyik akışında ısı taşınım katsayısı daha önce verilen denklem 3.23 ile bulunmuştur.

Boyutlandırmaya yine tahmini bir toplam ısı transfer katsayısı ile başlanmış ve bulunan gerçek toplam ısı transfer katsayısı bu tahmini değere yakınsatılmaya çalışılmıştır. Yakınsama sağlandığında, standart değerler üzerinden bir boru uzunluğu tayin edilmiştir. Eriyik eşanjöründeki sıcaklık farkının değişimi Şekil 3.17.' de gösterilmiştir.

Şekil 3.17. Eriyik eşanjörü uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi

3.7.6. Absorber Modeli

Absorpsiyonlu soğutma sistemi modellenirken, absorber olarak düşey borular etrafında ince film akışlı olarak düşünülen film absorberler seçilmiştir. Absorber de yine diğer sistem elemanları gibi ters geçişli bir ısı eşanjörü gibi boyutlandırılmıştır. Bu eşanjörde borular içinde soğutma suyu akarken, boruların dışında ise kaynatıcıdan dönen zengin eriyik buharlaştırıcıdan dönen su buharını absorbe etmektedir. Yani absorberde ısı transferinin yanında kütte transferi de söz konusudur. Isı ve kütte transferinin gerçekleşmesi için bir potansiyel bulunması gereklidir. Absorberde bu potansiyel, ısı transferi için sıcaklık farkı, kütte transferi için konsantrasyon farkıdır.

Kütte transferi açısından absorber verimini, absorber içindeki konsantrasyon değişiminin absorber içindeki ideal konsantrasyon değişimine oranı olarak ifade edebiliriz. Bu genel ifadeden absorber verimini şöyle yazabiliriz,

$$\eta = \frac{X_{FAK} - X_{ZEN}}{X_{FAK_i} - X_{ZEN}} \quad (3.36)$$

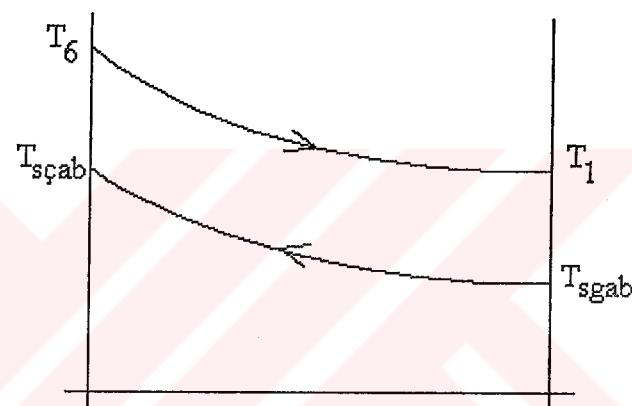
Bu bağıntıda X_{ZEN}; zengin eriyik derişikliği, X_{FAK}; fakir eriyik derişikliği, X_{FAK_i}; ideal fakir eriyik derişiklidir. Denklem 3.36' dan görüleceği gibi, absorber verimini artırmak için; (X_{FAK_i} - X_{ZEN}) farkının azaltılması, (X_{FAK} - X_{ZEN}) farkının artırılması gereklidir.

Absorberin, soğutma sistemi üzerindeki büyük etkilerinden dolayı, veriminin mümkün olduğu kadar yüksek tutulması gerekmektedir.

Termodinamik analiz yardımıyla absorberden çekilen ısıyı denklem 3.12 ile daha önce bulmuştuk. Soğutma suyunun çektığı ısı ise,

$$Q_{abs} = \dot{m}_s \cdot c_{ps} \cdot (T_{scab} - T_{sgab}) \quad (3.37)$$

ile bulunmaktadır. Burada, T_{scab} , absorber su çıkış sıcaklığı ve T_{sgab} 'de absorber su giriş sıcaklığıdır. Absorber uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi Şekil 3.18.'den görülmektedir.

Şekil 3.18. Absorber uzunluğu boyunca sıcaklık farkının değişimi

Şekil 3.18.'de verilen sıcaklık farkından yararlanılarak, absorberdeki logaritmik sıcaklık farkı,

$$\Delta T_m = \frac{(T_6 - T_{scab}) - (T_1 - T_{sgab})}{\ln \frac{T_6 - T_{scab}}{T_1 - T_{sgab}}} \quad (3.38)$$

şeklinde yazılmaktadır. Logaritmik sıcaklık farkı ΔT_m ve absorberden atılan ısı miktarı Q_{abs} bulunduğuna göre, boyutlandımanın yapılabilmesi için gerekli tek bilinmeyen toplam ısı transfer katsayısı K olmaktadır. Boru içinden soğutma suyunun akması durumunda ısı taşınım katsayıları (Kılıç ve Yiğit 2000),

$$Nu = 0.023 \cdot Re^{0.8} \cdot Pr^{1/3} \quad (3.39)$$

eşitliğinden bulunmuştur. Bu formül,

$$0.7 < Pr < 160, \quad Re > 10000$$

aralığı için geçerli olan bir formüldür.

Dik bir boru etrafında ince film akışı halinde absorberdeki hız, sıcaklık ve konsantrasyon dağılımları Şekil 3.19.'da gösterilmiştir. Sıvı haldeki eriyik, dik boru etrafında kendi ağırlığı ile aşağıya doğru akmaktadır. $Z=0$ noktasında eriyik C_0 konsantrasyonunda ve T_0 sıcaklığındadır. Boru yüzeyi boyunca, eriyik soğutucu akışkan buharını absorbe eder. Absorbe etme işlemi sırasında ısı açığa çıkar ve bu ısı boru cıdarlarından soğutma suyuna atılır. Akış tek boyutlu olduğu için sadece z ekseni boyunca hız bulunmaktadır. Akışkan kendi ağırlığıyla aktığı için film kalınlığı yoğunluk, viskozite ve debi yardımıyla bulunabilmektedir (Yiğit 1990).

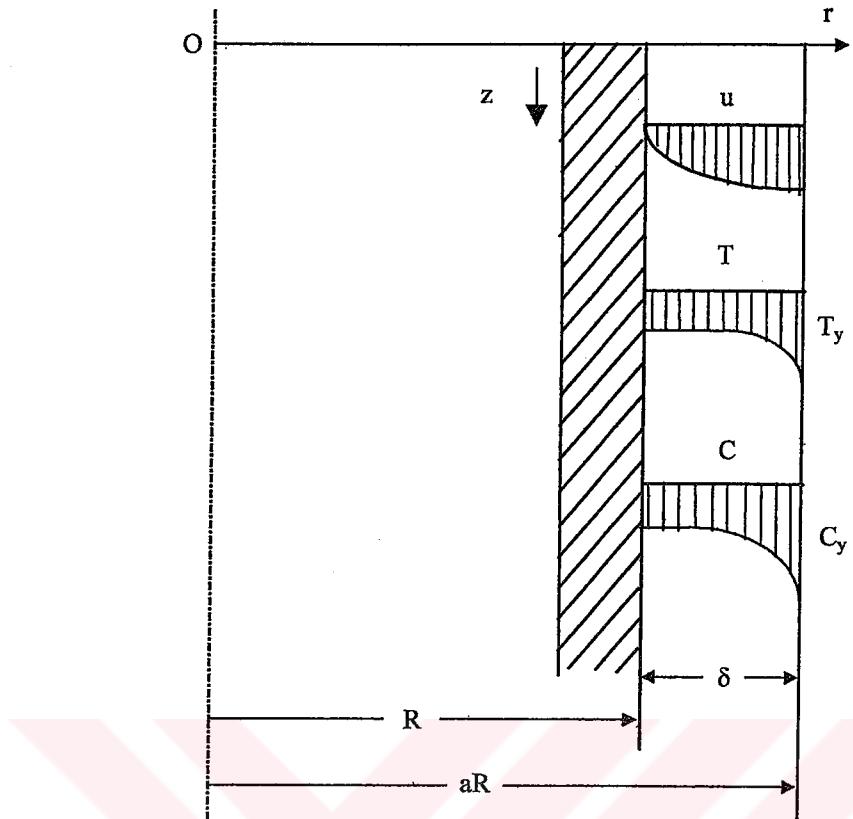
$$Y_{\max} = \left(\frac{3 \cdot Re \cdot v^2}{g} \right)^{1/3}, \quad Re = \frac{G}{\Pi \cdot \mu} \quad (3.40)$$

Burada Π ıslak çevre olarak verilmiştir ($\Pi=\pi D$).

Parabolik hız dağılımı, boru etrafında film akışı halinde şu şekilde ifade edilmiştir (Yiğit 1990),

$$V_z = \frac{\rho \cdot g \cdot R^2}{4 \cdot \mu} \left[1 - \left(\frac{r}{R} \right)^2 + 2 \cdot a^2 \cdot \ln \frac{r}{R} \right] \quad (3.41)$$

a ; burada belirli bir katsayıdır.

Şekil 3.19. Absorberdeki hız, sıcaklık ve konsantrasyon dağılımları

Isı ve kütle transferi olayları için, kararlı rejimde enerji ve difüzyon denklemeleri şu şekilde yazılabilir;

$$V_z \cdot \frac{\partial T}{\partial z} = \alpha \cdot \left(\frac{\partial^2 T}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \cdot \frac{\partial T}{\partial r} \right) \quad (3.42)$$

$$V_z \cdot \frac{\partial C}{\partial z} = D \cdot \left(\frac{\partial^2 C}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \cdot \frac{\partial C}{\partial r} \right) \quad (3.43)$$

bu denklemelerdeki α ; ısıl yayılma katsayısı, D ; kütle difüzyon katsayısıdır.

Bu diferansiyel denklemler çıkartıldığında aşağıdaki kabuller yapılmıştır;

- a) Eriyik Newtoniyen bir akışkandır, fiziksel özellikler sabittir ve sıcaklık ile derişiklikten bağımsızdır.

- b) Birim zamanda absorbe edilen buhar miktarı, eriyik sıvı debisi ile karşılaşıldığında, çok azdır. Bu yüzden akış film kalınlığı sabit kabul edilebilir.
- c) Buhar fazında ısı transferi yoktur.
- d) Film içindeki sıcaklık ve derişiklik farkı sebebiyle doğal taşınım yoktur.
- e) Difüzyon ısıl etkileri ihmali edilebilir.
- f) Yüzeyde, sıvı ve buhar arasında buhar dengesi mevcuttur.

Bu diferansiyel denklemlerin çözülebilmesi için sınır şartlarının bilinmesi gerekmektedir. Bu sınır şartları şöyle sıralayabiliriz;

$$z = 0 \text{ da } T = T_0 \quad C = C_0$$

$$r = R \text{ de } T = T_{cid} \quad \text{ve} \quad \frac{\partial C}{\partial r} = 0$$

$$r = aR \text{ de } T = T_y \quad \text{ve} \quad C = C_y$$

Burada T_y ve C_y ; yüzey sıcaklığı ve derişikliği olarak tanımlanmıştır. T_y ve C_y birbirine bağlı ve z koordinatının bir fonksiyonudur. Sıvı eriyik ile buharın teması olduğu ortak yüzey için sınır bağıntıları yazılabilir. Bunlar sırasıyla denge şartı, kütle difüzyonu ve ısı iletimi eşitlikleri olarak isimlendirilir ve şöyle ifade edilir;

$$F(T_y, C_y) = P_v = \text{sabit} \quad (3.44)$$

$$D \cdot \frac{\partial C}{\partial r} = n_y \quad (3.45)$$

$$k \cdot \left(\frac{\partial T}{\partial r} \right) = n_y \cdot \lambda(T_y, C_y) \quad (3.46)$$

burada, λ ; absorpsiyon ısısı, n_y ; yüzeydeki moleküler akıdır.

Denklem 3.45 ve 3.46 birleştirilirse;

$$k \cdot \left(\frac{\partial T}{\partial r} \right) = D \cdot \left(\frac{\partial C}{\partial r} \right) \cdot \lambda(T_y, C_y) \quad (3.47)$$

elde edilir.

Yutulan akışkan buharının sahip olduğu bazı özelliklerden dolayı ek bağıntılar yazılabilir. Aşağıda verilen şu iki özelliğe sahip absorbentlere lineer absorbent adı verilmelidir. Bu özellikler;

- a) Sabit basınçta sıcaklık ve derişiklik arasındaki bağıntı lineerdir,

$$C = A_1 \cdot T + A_2$$

- b) Absorpsiyon ısısı sabittir, sıcaklık ve derişiklikten bağımsızdır;

$$\lambda(T_y, C_y) = \lambda = \text{sabit}$$

LiBr – su akışkan çiftiyle çalışan absorpsiyonlu soğutma makinalarında yutulan madde (absorbent) soğutucu buharı yanı sudur. Su, lineer absorbent olarak kabul edilebilir. Böylece yüzey için iki tane sınır bağıntısı elde edilmiş olur. Bu bağıntılar;

$$k \cdot \left(\frac{\partial T}{\partial r} \right) = \lambda \cdot D \cdot \left(\frac{\partial C}{\partial r} \right) \quad (3.48)$$

$$C_y = A_1 \cdot T_y + A_2 \quad (3.49)$$

şeklindedir.

Diferansiyel denklemlerin çözümüyle bulunan sıcaklık dağılımından faydalananlarak, lineer artan cidar sıcaklığına sahip dik bir boru dışından akış halinde, cidar yakınındaki ısı taşınım katsayısı bulabilmektedir.

Cidar yakınındaki Fourier ifadesi,

$$q = -k \cdot \left. \frac{\partial T}{\partial r} \right|_{r=R} = -k \cdot \left. \frac{\Delta T}{\Delta r} \right|_{r=R} \quad (3.50)$$

şeklinde yazılabilir. Cidardan iletilen ısı akısı bu bağıntı ile bulunabilir. Burada k ; ısı iletim katsayısıdır.

Film akışı için Newton'un soğuma kanunu,

$$q = h \cdot (T_b - T_{cid}) \quad (3.51)$$

olur. Burada T_b ; ortalama karışım sıcaklığı olarak tanımlanmıştır. Ortalama karışım sıcaklığının bulunması için (Yiğit 1990),

$$T_b(Z) = \frac{\langle V_z T \rangle}{\langle V_z \rangle} = \frac{\int_0^{2\pi} \int_0^{Y_{max}} r \cdot T \cdot V_z \cdot dr \cdot d\theta}{\int_0^{2\pi} \int_0^{Y_{max}} r \cdot V_z \cdot dr \cdot d\theta} \quad (3.52)$$

denklemi kullanılmıştır.

Denklem 3.50 ve 3.51' den ısı taşınım katsayısı çekilirse;

$$h = \frac{-k \frac{\Delta T}{\Delta r} \Big|_{r=R}}{(T_b - T_{cid})} \quad (3.53)$$

elde edilir. Böylece ısı taşınım katsayısı hesaplanmış olur.

Sıvı – buhar ara yüzeyindeki kütle taşınım katsayısı benzer yolla bulunur. Fick kanunu;

$$J = -D \frac{dC_A}{dr} \Big|_{r=a \cdot R} = -D \frac{\Delta C_A}{\Delta r} \Big|_{r=a \cdot R} \quad (3.54)$$

olarak tanımlanmıştır. Denklem 3.51' de verilen Newton' un soğuma kanununa benzer şekilde;

$$J = h_m \cdot (C_y - C_b) \quad (3.55)$$

şeklinde yazılabilir.

Ortalama karışım derişikliğini veren ifade (Yiğit 1990),

$$c_b(z) = \frac{\langle V_z \cdot C \rangle}{\langle V_z \rangle} = \frac{\int_0^{2\pi} \int_0^{Y_{\max}} r \cdot C \cdot V_z \cdot dr \cdot d\theta}{\int_0^{2\pi} \int_0^{Y_{\max}} r \cdot V_z \cdot dr \cdot d\theta} \quad (3.56)$$

şeklinde ifade edilmiştir.

Denklem 3.54 ve 3.55' den kütle taşınım katsayısı çekilecek olursa,

$$h_m = -D \frac{\Delta C_A}{\Delta r} \Big|_{r=a \cdot R} \quad (3.57)$$

ifadesi elde edilir. Böylece kütle taşınım katsayısı hesaplanmış olur.

3.7.7. Kısılma Vanası Modeli

Sistemde iki kısılma vanası kullanılmıştır. Bunlardan birincisi yoğuşturucu ile buharlaştırıcı arasında, ikincisi eriyik eşanjörüyle absorber arasındadır. Bu vanaların çok iyi bir şekilde yalıtıldığı düşünülerek herhangi bir ısı kaybının olmadığı varsayılmıştır. Vanalarda herhangi bir iş değişimi de olmadığına göre, termodinamiğin birinci kanununa göre Şekil 3.11.' deki indislerle;

$$h_5 = h_6 \quad \text{ve} \quad h_8 = h_9$$

olarak yazabiliriz.

3.7.8. Eriyik Pompası Modeli

Su sıkıştırılamaz bir akışkan olduğundan özgül hacim (v) sabittir. Özgül tersinir iş, 1 ve 2 noktası sırasıyla pompa giriş ve çıkışı olmak üzere;

$$-w_p = \int_1^2 v \cdot dP = v \cdot (P_2 - P_1) \quad (3.58)$$

şeklinde yazılabilir. Ayrıca birinci kanun uygulanırsa,

$$q_p - w_p = h_2 - h_1 \quad (3.59)$$

şeklinde bulunur. Pompada ısı kaybı olmadığı kabul edilirse,

$$-w_p = h_2 - h_1 = v \cdot (P_2 - P_1) \quad (3.60)$$

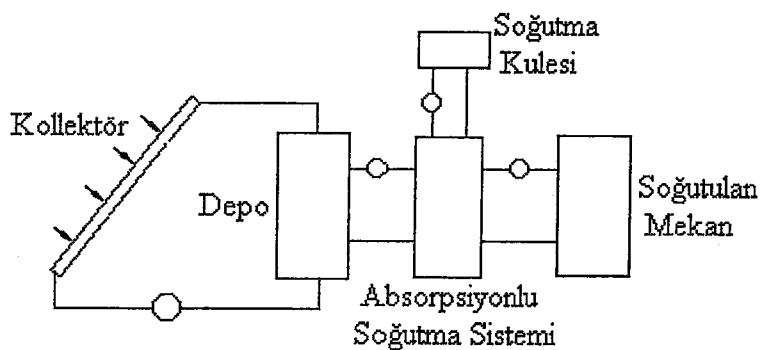
elde edilir. pompa gücü ise eriyik debisi m_e olmak üzere,

$$-W_p = m_e \cdot (h_2 - h_1) \quad (3.61)$$

şeklinde bulunur.

3.8. Güneş Enerjisi Sisteminin Modellenmesi

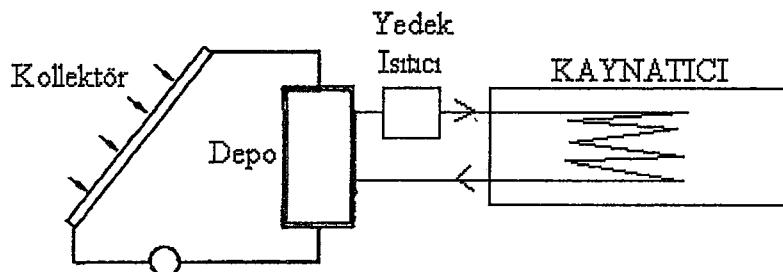
Güneş enerjisi sistemi, kaynاتıcıda kullanılacak ısıtma suyunu depolayan depo tank sıcaklığının anlık olarak tayini esas alınarak modellenmiştir. Depo tank sıcaklığının bulunabilmesi için gerekli olan, belli bir bölgede birim yüzeye düşen anlık ışınım miktarı ve buna bağlı olarak kollektörlerde toplanan faydalı enerji miktarı ve yedek enerji kaynağı ısıl gücünün tayin edilmesi için gerekli eşitlikler bu bölümde verilmiştir.

Şekil 3.20. Güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sisteminin şematik diyagramı

Şekil 3.20.'de güneş enerjisiyle çalışan absorpsiyonlu soğutma sisteminin şematik diyagramı verilmiştir. Tek kademeli absorpsiyonlu soğutma sisteminin çalışma prensibi aynıdır. Güneş enerjili sistemde, kaynatacıkda gerekli ısı güneş enerjili

sistemden sağlandığı için, sisteme ek olarak kollektör, depolama tankı ve yardımcı enerji kaynağı gelmiştir. Güneş enerjisiyle ısıtılan suyun kaynاتıcıda kullanımı detaylı olarak Şekil 3.21.' de gösterilmiştir.

Şekil 3.21. Güneş enerjisiyle ısıtılan suyun kaynaticıda kullanımı

3.8.1. Atmosfer Dışındaki Düzleme Gelen Güneş Işınımı

Yeryüzüne gelen güneş ışınımını bulabilmek için atmosfer dışında yatay düzleme gelen ışınımını hesaplamamız gerekmektedir. Bu bölümde kullanılan tüm formüller ve veriler Kılıç ve Öztürk (1983)' den alınmıştır. Atmosfer dışında yatay birim düzleme bir anda gelen güneş ışınımı,

$$I_0 = I_{gs} \cdot f \cdot \cos z \quad (3.62)$$

ile bulunabilmektedir. Burada, I_{gs} değeri 1353 W/m^2 olan güneş sabiti, f güneş sabitini düzeltme faktörü ve z zenit açısı olmak üzere,

$$f = 1 + 0.033 \cdot \cos(360 \cdot \frac{n}{365}) \quad (3.63)$$

$$\cos z = \cos d \cdot \cos e \cdot \cosh + \sin d \cdot \sin e \quad (3.64)$$

şeklinde bulunabilmektedir. Bu formüllerde kullanılan n , yılın kaçinci günü olduğunu göstermektedir ve aylara göre aldığı değer Çizelge 3.2.' de verilmiştir. Bölgenin konumuna bağlı olan enlem açısı e çeşitli kaynaklarda mevcuttur. Güneş ışınlarının ekvator düzlemini ile yaptığı açı olan deklinasyon açısı d ,

$$d = 23.45 \cdot \sin(360 \cdot \frac{n+284}{365}) \quad (3.65)$$

eşitliğinden bulunabilmektedir. Anlık olarak değeri bulunan (GS)' ye bağlı olarak saat açısı h ,

$$h = 15 \cdot (GS - 12) \quad (3.66)$$

denkleminden bulunabilmektedir.

Atmosfer dışındaki yatay birim düzleme belli bir zaman aralığında gelen güneş ışınımı

$$dQ_o = I_{gs} \cdot f \cdot \cos z \cdot dt \quad (3.67)$$

şeklinde bulunabilmektedir. Saat açısı (h)' a bağlı olan $t=12/\pi \cdot h$ olarak yazılarka,

$$dQ_o = \frac{12}{\pi} \cdot I_{gs} \cdot f \cdot \cos z \cdot dh \quad (3.68)$$

şeklinde yazılabılır ve denklem 3.64 ile verilen zenit açısının değeri bu denklemde yerine konarak gün doğusu ve gün batışı arasında integre edilirse, atmosfer dışında yatay birim düzleme bir gün boyunca gelen güneş ışınımı,

$$\begin{aligned} Q_o &= \frac{12}{\pi} \cdot I_{gs} \cdot f \int_{H_1}^{H_2} (\cos d \cdot \cosh \cdot \cos e + \sin d \cdot \sin e) \cdot dh \\ &= \frac{24}{\pi} \cdot I_{gs} \cdot f \cdot (\cos d \cdot \cos e \cdot \sin H + \frac{\pi}{180} \cdot H \cdot \sin d \cdot \sin e) \end{aligned} \quad (3.69)$$

veya

$$Q_o = \frac{24}{\pi} \cdot I_{gs} \cdot f \cdot \sin d \cdot \sin e \cdot \left(\frac{\pi}{180} \cdot H - \tan H \right) \quad (3.70)$$

şeklinde bulunabilir. Bu formülde H gün doğusu ve batışındaki saat açısı olmak üzere,

$$H = \arccos(-\tan d \cdot \tan e) \quad (3.71)$$

denklemi ile hesaplanabilmektedir.

Biz bu çalışmada aylık ortalama değerleri hesaplayacağız. Bir gün boyunca yatay düzleme gelen güneş ışınımı Q_{oi} ise n_1 gününden n_2 gününe kadar olan değerlerin ortalaması alınarak belli bir zaman aralığında ortalama güneş ışınımı hesaplanabilir. n_1 ve n_2 herhangi bir ayın sıra ile ilk ve son günleri ise, atmosfer dışında yatay birim düzleme gelen aylık ortalama güneş ışınımı,

$$Q_o = \frac{1}{n_2 - n_1} \sum_{n_1}^{n_2} Q_{oi} \quad (3.72)$$

şeklinde hesaplanabilir. Fakat bu hesap şekli oldukça uzundur. Bu nedenle, aylık ortalama hesaplar, aylık ortalama değerleri veren günlerde hesaplanır (Kılıç ve Öztürk 1983). Çizelge 3.2.'de verilen günlerde, denklem 3.70 ile hesaplanan değerlerle, denklem 3.71. ile hesaplanan aylık ortalama güneş ışınımı miktarları arasındaki fark %1' in altında kalmaktadır (Kılıç ve Öztürk 1983).

Çizelge 3.2. Aylık ortalama güneş ışınımı miktarları için alınması gereklî n değerleri

	GÜN	n
Ocak	17	17
Şubat	16	47
Mart	16	75
Nisan	15	105
Mayıs	15	135
Haziran	11	162
Temmuz	17	198
Ağustos	16	228
Ekim	15	258
Kasım	14	288
Aralık	10	318
		344

3.8.2. Yeryüzüne Gelen Güneş Işınımı

Güneş enerjili sistemi dizayn ederken ilk önce faydalananıbildiğimiz güneş ışınımını bulmamız gereklidir. Bu bölümde, ilk önce güneş ışınımının atmosferde azalmasından sözdeilecek ondan sonra da yeryüzüne gelen güneş ışınımı şiddetinin ölçülen büyüklüklerle bağlı hesap metotları ele alınacaktır. Bu bölümde kullanılan tüm formül ve veriler yine Kılıç ve Öztürk (1983)'den alınmıştır.

Güneş ışınımı atmosferi geçerken, atmosferde bulunan foton, molekül, toz v.s gibi parçacıklar tarafından yutulur ve saçılır. Bu nedenle, atmosfer dışına gelen ışınımın 0.1 ile 0.8 arasında bir kesri yeryüzüne ulaşır (Kılıç ve Öztürk 1983). Doğrudan yeryüzüne gelen kısmına ‘direkt güneş ışınımı’, saçılan ışınımların yeryüzüne gelen kısmına ‘yaylı güneş ışınımı’ adı verilir. Direkt ve yaylı ışınımının toplamı ‘tüm güneş ışınımı’ olarak bilinir.

3.8.2.1.Yatay Düzleme Gelen Aylık Ortalama Tüm Güneş Işınımı

Güneş ışınımı hesaplarında, ölçülen güneş ışınımı verilerinden yararlanılarak geliştirilen empirik bağıntılar kullanılmıştır.

Günlük Tüm Güneş Işınımı

Yatay düzleme gelen günlük tüm güneş ışınımı bağıntıları, güneşlenme süresi izafî nem, mutlak nem, atmosferik basınç, sıcaklık ve bulutluluk oranı gibi meteoroloji verilerinden birine veya birkaçına bağlı olarak verilmektedir. Güneşlenme süresinin fonksiyonu olarak verilen bağıntılar, tüm güneş ışınımı hesaplamalarında en çok kullanılan bağıntılardır.

Yatay düzleme gelen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımının bulutsuz bir günde gelen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımına oranının izafî güneşlenme süresi (güneşlenme süresinin gün uzunluğuna oranı, t/t_0) ile lineer değişimi ilk defa 1924 de Angström tarafından araştırılmıştır. Bu formül daha sonra geliştirilmiştir ve yatay bir düzleme gelen günlük tüm güneş ışınımı Q , atmosfer dışına gelen güneş ışınımı Q_0 , güneşlenme süresi t ve gün uzunluğu t_0 olmak üzere,

$$\frac{Q}{Q_0} = a + b \cdot \frac{t}{t_0} \quad (3.73)$$

şeklinde ifade edilmektedir. Denklem 3.73’ deki a ve b sabitleri; tüm güneş ışınımı ve güneşlenme süresi verilerine dayanarak, sabitlerin hesaplanmasında faydalanan verilerin uzun yıllar ortalaması ile elde edilen istatistik metodlarla tayin edilmektedir. Bu sabitler bölgenin çeşitli özelliklerine (bitki örtüsüne, iklim durumuna, topografik yapıya) bağlı olarak belli değerler arasında değişmektedir. Denklem 3.73’ de kullanılan

a ve b katsayıları, Z hesapların yapıldığı yerin m. olarak deniz seviyesinden yüksekliği olmak üzere, aşağıdaki ifadelerle hesaplanabilmektedir.

$$a = 0,103 + 0,000017 \cdot Z + 0,198 \cdot \cos(e - d) \quad (3.74)$$

$$b = 0,533 - 0,165 \cdot \cos(e - d) \quad (3.75)$$

Anlık Tüm Güneş Işınımı

Anlık tüm güneş ışınımı, günlük toplam tüm güneş ışınımına bağlı olarak hesaplanabilmektedir. Anlık tüm güneş ışınımının (I) günlük toplam tüm güneş ışınımına (Q) oranı ($r_t = I/Q$), gün boyunca anlık tüm güneş ışınımının eksponansiyel ve sinüsoidal değişimleri birlikte gözönüne alınarak,

$$\Psi = \exp \left\{ -4 \cdot \left(1 + \frac{|h|}{H} \right)^2 \right\} \quad (3.76)$$

olmak üzere,

$$r_t = \frac{I}{Q} = \frac{\pi}{4 \cdot t_0} \left\{ \cos \left(\frac{180}{2} \cdot \frac{h}{H} \right) + \frac{2}{\sqrt{\pi}} \cdot (1 - \Psi) \right\} \quad (3.77)$$

şeklinde hesaplanmaktadır. Burada, daha önce verildiği gibi, H güneş batış saat açısı, h saat açısıdır. Gün uzunluğu t_0 ,

$$t_0 = \frac{2}{15} H \quad (3.78)$$

ile hesaplanabilmektedir.

Günlük Direkt ve Yaylı Güneş Işınımı

Günlük direkt (veya yaylı) güneş ışınımının hesaplanabileceği tüm güneş ışınımının fonksiyonu olan ampirik ifadeler bulunmaktadır. Ampirik ifadeler, genellikle yaylı ışınım oranı,

$$K_y = \frac{Q_y}{Q} \quad (3.79)$$

veya berraklık indeksinin (cloudiness index) fonksiyonu,

$$K_t = \frac{Q}{Q_0} \quad (3.80)$$

olarak hesaplanmaktadır.

Yaylı ışınım oranının ($K_y=Q_y/Q$) berraklık indeksi ($K_t=Q/Q_0$) ile değişimi konusunda ilk geniş çalışma Liu ve Jordan (1960) tarafından yapılmıştır. Liu ve Jordan yaylı ışınım oranının berraklık indeksi ile değişimini bir diyagramla vermiş, daha sonra Klein (1976) bu değişimini üçüncü dereceden bir polinomla,

$$K_y = 1,390 - 4,027 \cdot K_t + 5,531 \cdot K_t^2 - 3,018 \cdot K_t^3 \quad (3.81)$$

şeklinde ifade etmiştir. Page (1963) yaylı ışınım oranının berraklık indeksi ile değişimini

$$K_y = 1 - 1,13 \cdot K_t \quad (3.82)$$

olarak vermiştir (Kılıç ve Öztürk 1983). Hesaplamlarda bu ifadelerden yararlanılmıştır.

Anlık Direkt ve Yaylı Güneş Işınımı

Uzun yıllar ortalamasında, bir anda birim yatay düzleme gelen aylık ortalama yaylı ışınımın (I_y) günlük toplam yaylı ışınma (Q_y) oranı (r_y), genellikle atmosfer dışında yatay düzleme bir anda gelen ışınımın (I_o) atmosfer dışında bir gün boyunca gelen ışınma (Q_o) oranına eşit alınmaktadır (Kılıç ve Öztürk 1983). Böylece,

$$r_y = \frac{I_y}{Q_y} = \frac{I_o}{Q_o} \quad (3.83)$$

denklemi elde edilebilir. Atmosfer dışındaki formüller kullanarak I_o ve Q_o modifiye edilirse,

$$I_y = \frac{\pi}{24} \cdot \frac{\cosh - \cos H}{\sin H - \frac{\pi}{180} \cdot H \cdot \cos H} \quad (3.84)$$

elde edilmektedir. Anlık direkt güneş ışınımı,

$$I_d = I - I_y \quad (3.85)$$

şeklinde hesaplanabilmektedir.

3.8.2.2. Veryüzünde Eğik Düzleme Gelen Aylık Ortalama Güneş Işınımı

Düzlemin eğimine, azimut açısına, çevrenin yansıtma katsayısına ve yatay düzleme gelen tüm ışınımının direkt ve yaylı bileşenlerinin miktarlarına bağlı olarak eğik düzleme gelen güneş ışınımı miktarı hesaplanabilmektedir.

Anlık Direkt Güneş Işınımı

Eğik düzleme gelen anlık direkt güneş ışınımını bulmak için,

$$R_d = \frac{I_{ed}}{I_d} \quad (3.86)$$

şeklinde bir R_d katsayıları tanımlanmıştır. R_d katsayıları açılar cinsinden şu şekilde ifade edilmiştir.

$$R_d = \frac{\cos(e-s) \cdot \cos d \cdot \cosh + \sin(e-s) \cdot \sin d}{\cos e \cdot \cos d \cdot \cosh + \sin e \cdot \sin d} \quad (3.87)$$

Anlık Toplam Güneş Işınımı

Direkt ve yaylı güneş ışınımı ile yansiyarak gelen ışınımının toplamı eğik düzlem üzerine gelen toplam güneş ışınımı değerini vermektedir. Düzlemin eğimi s ve yatay düzleme bir anda gelen yaylı güneş ışınımı I_y olmak üzere eğik düzleme gelen yaylı ışınımı,

$$I_{ey} = I_y \cdot \frac{1 + \cos s}{2} \quad (3.88)$$

ifadesiyle bulunabilmektedir. Çevrenin yansıtma oranı ρ ve yatay düzleme gelen tüm güneş ışınımı I olmak üzere, eğik düzleme yansıyarak gelen ışınım,

$$I_{ya} = I \cdot \rho \cdot \frac{1 - \cos s}{2} \quad (3.89)$$

şeklinde hesaplanabilmektedir. Çevrenin yansıtma oranının ortalama değeri 0,2 olarak alınmıştır (Kılıç ve Öztürk 1983).

Eğik düzlem üzerine gelen toplam ışınım, direkt, yayılı ve yansıyarak gelen ışınımının toplamı olarak yazarsak,

$$I_e = I_{ed} + I_{ey} + I_{ya} \quad (3.90)$$

şeklinde hesaplanabilir.

Günlük Toplam Güneş ışınımı

Eğik düzleme bir gün boyunca gelen toplam ışınımın yatay düzleme bir gün boyunca gelen tüm ışınımı orANI,

$$R = \frac{Q_e}{Q} = R_d \cdot \frac{Q_d}{Q} + \frac{Q_y}{Q} \cdot \frac{1 + \cos s}{2} + \rho \cdot \frac{1 - \cos s}{2} \quad (3.91)$$

şeklinde yazılabilir. Bu ifadede R_d güneşe dönük düzlemler için,

$$R_d = \frac{\cos(e-s) \cdot \cos d \cdot \sin H_g + \frac{\pi}{180} \cdot H_g \cdot \sin(e-s) \cdot \sin d}{\cos e \cdot \cos d \cdot \sin H + \frac{\pi}{180} \cdot H \cdot \sin e \cdot \sin d} \quad (3.92)$$

şeklinde yazılabilir. Bu denklemde, güneşe dönük düzlemler için gün doğuş ve batışındaki saat açısı H_g ,

$$H_g = \min[\arccos(-\tan e \cdot \tan d), \arccos(-\tan(e-s) \cdot \tan d)] \quad (3.93)$$

şeklinde hesaplanmaktadır.

3.8.3. Kollektör Modeli

Bir kollektörün topladığı faydalı enerjiyi (Kılıç ve Öztürk 1983),

$$Q_f = A_t \cdot I_e \cdot \eta_t \quad (3.94)$$

ile hesaplayabilmekteyiz. Bu formülde,

A_t : Toplayıcı yüzey alanı,

I_e : Birim eğik yüzeye düşen anlık ışınım miktarı,

η_t : Kollektör anlık verimi

olarak tarif edilmiştir. Anlık toplayıcı verimini (Kılıç ve Öztürk 1983),

$$\eta_t = F_t \cdot \left[(\tau\alpha)_e - K \cdot \frac{T_{tg} - T_c}{I_e} \right] \quad (3.95)$$

ifadesiyle bulabilmekteyiz. Bu formülde,

F_t : Toplayıcı ısı kazanç faktörü,

$(\tau\alpha)_e$: Efektif yutma katayısı,

K : Toplayıcı toplam ısı kayıp katsayısı,

T_{tg} : Suyun toplayıcıya giriş sıcaklığı,

T_c : Çevre sıcaklığı

olarak verilmiştir. Denklem 3.95, denklem 3.94' de yerine yazılırsa,

$$Q_f = A_t \cdot [F_t \cdot (\tau\alpha)_e \cdot I_e - F_t \cdot K \cdot (T_{tg} - T_c)] \quad (3.96)$$

elde edilir. Bu formülle kollektörlerde toplanan faydalı enerji miktarı bulunabilmektedir.

Çizelge 3.3. Kollektör cinslerine göre kollektör parametreleri

Kollektör Adı	Kollektör Tipi	$F_t \cdot (\tau\alpha)_e$	$F_t \cdot K$
A	Tek camlı, seçici yüzeyli kollektör	0.70	3.3
B	Çift camlı kollektör	0.75	6.5
C	Tek camlı kollektör	0.90	10.0

(KAYNAK: Ergül 1991, s.14, Ankara)

Denklem 3.96' da verilen toplayıcı ısı kazanç faktörüyle efektif yutma katsatısının çarpımının ($F_t \cdot (\tau\alpha)_e$) ve yine toplayıcı ısı kazanç faktörüyle toplayıcı toplam ısı kayıp katsayısının çarpımının ($F_t \cdot K$) çeşitli kollektör tiplerine göre değerleri Ergül' ün (1991) çalışmasında verilmiştir. Bu çalışmada, Çizelge 3.3.' de verilen bu kollektör tipleri incelenmiştir.

3.8.4. Depo Tank Sıcaklığının Tayini

Daha önce verilen Şekil 3.21.' den görüldüğü gibi, depoda bulunan su kollektörlerde ısıtılmakta ve bu su kaynatıcıda ısıtıcı akışkan olarak kullanılmaktadır. Bu depoya kollektörler vasıtıyla bir enerji girişi olurken aynı zamanda depolanan enerjinin bir kısmı kaynatıcıda kullanılmakta, bir kısım enerjide depo cidarlarından çevreye kayıp olarak transfer olmaktadır. Depo tank sistemindeki enerji dengesini (Ergül 1991 , Kılıç ve Öztürk 1983),

$$(m \cdot c_p)_d \cdot \frac{dT}{dt} = Q_f - Q_L - Q_k \quad (3.97)$$

şeklinde yazabiliriz. Bu denklemde,

Q_f : Denklem 3.96 ile hesaplanan faydalı enerji,

Q_L : İhtiyaç için depodan çekilen ısı (Kaynatıcıda kullanılan enerji),

Q_k : Depo cidarlarından depo çevresine olan ısı kaybıdır.

Belli bir zamandaki depo sıcaklığını, deponun Δt süre önceki sıcaklığı ve bu zaman aralığı boyunca sisteme enerji giriş ve çıkış miktarlarının bilinmesi (Ergül 1991 , Kılıç ve Öztürk 1983),

**TC MİSEKİ ÇİFTİNCİLİK
BÖLÜM MANTAS YON MERKEZİ**

$$T_{d,yeni} = T_{d,eski} + \frac{\Delta t}{(m \cdot c_p)_d} \cdot [Q_f - Q_L - (K \cdot A)_d \cdot (T_d - T_c)] \quad (3.98)$$

şeklinde hesaplayabiliriz. Bu formülde, m depo hacmi, T_c çevre sıcaklığı, K deponun toplam ısı kayıp katsayısıdır. Depo için $(K \cdot A)_d$ değeri $11.1 \text{ W}^{\circ}\text{C}$ olarak alınmıştır (Duffie ve Beckman 1980). Bu denklemde Q_L , depodan çekilen ısıdır. Bilindiği gibi depodan çekilen ısı absorpsiyonlu soğutma sisteminde kaynaticıda kullanılmaktadır. Yani kaynaticı ısıl gücü Q_L değeri olarak alınabilmektedir. Q_L , değeri şu şekilde de ifade edilebilir,

$$Q_L = (\dot{m} \cdot c_p)_L \cdot (T_d - T_y) \quad (3.99)$$

Bu denklemde \dot{m} kaynaticıda kullanılan ısıtma suyu debisi, T_d depo sıcaklığı ve T_y kaynaticıda kullanılarak ısısını eriyiye verip soğuyan ve depoya dönen ısıtma suyu sıcaklığıdır. Denklem 3.99' dan da görülebileceği gibi depoya dönüş sıcaklığının depodan çıkış sıcaklığından büyük olacağı durumlarda Q_L değeri negatif olacağından Q_L değeri faydalı ısı gibi denklemde yer alacaktır. Sistemde yardımcı bir enerji kaynağı kullanıldığı için bu mümkündür. Örneğin, su depodan 80°C ' de çıkış ve yardımcı enerji kaynağında 90°C ' ye kadar ısıtılmıysa ve bu su kaynaticıda ısısını eriyiye verip 83°C ' de depoya dönüyorsa Q_L değeri negatif bir değer alacak ve formülde faydalı ısı gibi yer alacaktır.

Depo hacmi için çeşitli kaynaklarda bir takım öneriler mevcuttur. Ergül (1991) ve İleri (1995) yaptıkları çalışmalarında, depo hacmini m^2 kollektör yüzey alanı başına 75, 100 ve 125 kg olarak almışlardır. Bazı kaynaklarda bu hacim m^2 kollektör başına 200 kg' a kadar çıkmaktadır. Bu çalışmada, sistemin çalışma saatleri sınırlı olduğu için çok yüksek depo hacimleri denenmemiş, m^2 kollektör yüzey alanı başına 75, 100 ve 125 kg depo hacmi ile simülasyon yapılmıştır (1 litre 1kg' a eşit alınmıştır).

3.8.5. Yardımcı Enerji Kaynağı

Sistemin çalışması için referans sıcaklıklar tayin edilmiştir. Referans sıcaklık sistemin çalışması için gerekli minimum sıcaklıktır. Depodaki su sıcaklığı belli saatlerde bu referans değere ulaşamamaktadır. Bu durumda depo çıkışına yerleştirilen

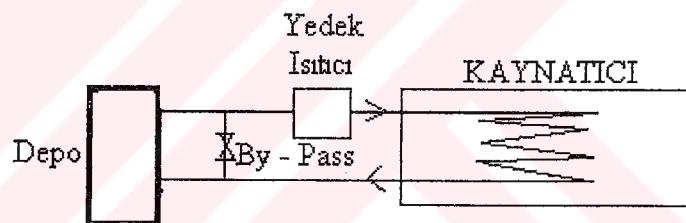
bir yardımcı enerji kaynağı ile su referans sıcaklığı kadar ısıtılp kaynaticiya gönderilmektedir. Yardımcı enerji kaynağı ısıl gücü,

$$Q_y = (\dot{m} \cdot c_p) L \cdot (T_{ref} - T_d) \quad (3.100)$$

denklemiyle bulunmuştur.

3.8.6. By – Pass Kullanılması ve Sistemdeki Yeri

Depodan çıkış yardımcı enerji kaynağında referans sıcaklığı kadar ısınan su kaynaticıda ısısını eriyiğe verdikten sonra soğumaktadır. Bazı durumlarda bu su depoya dönerken depo sıcaklığından daha yüksek sıcaklıklarda olmaktadır. Daha önce anlatıldığı gibi bu su depoya karıştırılırsa depoya faydalı ısı girişi olacaktır. Böyle bir durumda sıcak suyu depoya vermek yerine bir by – pass hattından geçirip referans sıcaklığı ısıtip tekrar kaynaticiya göndermekte mümkündür. By – pass hatlı sistemin şematik resmi Şekil 3.22.'de gösterilmiştir.

Şekil 3.22. By – pass hattının sistemde kullanımı

Bu çalışmada aynı veriler için hem by – pass hattı kullanılması durumu, hem de kaynaticıdan dönen sıcak suyun depoya karıştırılması durumu simüle edilmiş, sonuçlar karşılaştırılmıştır.

3.8.7. Güneşten Yararlanma Oranı FNP

Güneşten yararlanma oranı FNP (the fraction of the total load met by non – purchased energy) şu şekilde ifade edilmiştir.

$$FNP = 1 - \frac{Q_y}{Q_{kay}} \quad (3.101)$$

Bu formülde;

Q_y : Yardımcı enerji kaynağı ısıl gücü

Q_{kay} : Kaynaticıda kullanılmak üzere çekilen enerji

3.9. Sistem Simülasyonu ve Çözümü

Çözüm için iki farklı program yapılmıştır. Programlar FORTRAN programlama dilinde yazılmıştır. Daha önce belirtildiği gibi, ilk program ile absorpsiyonlu soğutma sisteminin çalışma parametreleri ve boyutları hesaplanmıştır. İkinci program ile de bu sistemde güneş enerjisi kullanılması durumunda çeşitli parametrelere bağlı olarak başta güneş enerjisinden yararlanma oranı olmak üzere, yardımcı enerji ısıl gücünün, depo sıcaklığının ve diğer birçok parametrenin nasıl değiştiği incelenmiştir.

3.9.1. Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Boyutlandırılması

Bu çalışmada yapılan programın algoritması (akış diyagramı) Ek – 1’ de verilmiştir. Ek – 2’ de ise bu ana program içinde kullanılan ve herbir eleman, gövde – boru tipli bir ısı eşanjörü olarak düşünülerek, boyutlandırmasını yapan alt programların algoritmaları verilmiştir.

Ek – 1’ de verilen algoritmanın işlem basamaklarını maddeler halinde inceleyebiliriz.

- Buharlaştırıcı, kaynacı, yoğunsturucu sıcaklıklarını girilmiştir. Bu sıcaklıklar dışında, suyun absorbere, kaynacıya ve buharlaştırıcıya giriş sıcaklıkları ile soğutma yükü ve eriyik eşanjörü etkenliği de verilmiştir.
- Alt programlar yardımıyla fakir ve zengin eriyiğin konsantrasyonları bulunmuştur.
- Bulunan konsantrasyon değerlerinin birbirine göre durumu kontrol edilmiştir.
- Kristalizasyon tehlikesi olan noktaların kontrolü yapılarak, alt programlar vasıtasiyla sistem üzerindeki her noktanın özellikleri bulunmuş ve yazıdırılmıştır.

- e) Soğutma suyu, zengin ve fakir eriyik debileri buldurularak yazdırılmıştır.
- f) Sistemin herbir elemanın ıslı gücü ve pompa gücü ile sistemin soğutma tesir katsayısı ve dolaşım oranı değerleri buldurularak yazdırılmıştır.
- g) Daha önce sistem elemanlarının modellenmesi kısmında anlatılan, tahmini toplam ısı transfer katsayısı yöntemi kullanılan herbir alt programdan, akışkan debilerine bağlı sıcaklık kontrolleri yapılarak, sistem boyutları hesaplatılmış ve boyutlar yazdırılmıştır.

Bu çalışmada algoritması Ek – 2’ de verilen sistem elemanlarının boyutlandırılmasında kullanılan alt programlar haricinde; eriyik, subuharı ve suyun özelliklerini hesaplayan bir çok alt program kullanılmıştır. Bunları şöyle sıralıyabiliriz.

- 1) Eriyinin entalpisi ve konsantrasyonu belli iken sıcaklığını hesaplayan alt program.
- 2) Eriyinin konsantrasyonu ve sıcaklığı belli iken entalpisini hesaplayan alt program.
- 3) Eriyinin konsantrasyonu ve sıcaklığı belli iken basıncını hesaplayan alt program.
- 4) Eriyinin konsantrasyonu ve basıncı belli iken sıcaklığını bulan alt program.
- 5) Eriyinin sıcaklığı ve basıncı belli iken konsantrasyonunu bulan alt program.
- 6) Islak su buharının sıcaklığı belli iken doyma basıncını bulan alt program.
- 7) Doyma sıcaklığı belli iken doymuş suyun entalpisini bulan alt program.
- 8) Konsantrasyon ve basınç belli iken eriyik üzerindeki kızgın su buharının entalpisini bulan alt program.
- 9) Konsantrasyon belli iken eriyik kritik sıcaklığını bulan alt program.
- 10) Su buharının doyma sıcaklığı belli iken kuru doymuş haldeki entalpisini bulan alt program.

- 11) Eriyinin sıcaklığı ve konsantrasyonu belli iken özgül hacmini bulan alt programı.

3.9.2. Güneş Enerjili Sistemin Modelleme

Güneş enerjili sistemin modelleme için yapılan ikinci simülasyon çalışmasının algoritması Ek – 3’ de verilmiştir. Bu algoritmanın işlem basamaklarını maddeler halinde inceleyebiliriz.

- a) Programın başında yılın kaçinci günü olduğu, enlem açısı, güneşlenme süresi, bölgenin deniz seviyesinden yüksekliği, kollektör eğim açısı , çevre sıcaklığı ve toplayıcı alanı girilmiştir.
- b) Çeşitli güneş açısı değerleri ve atmosfer dışına, atmosfer içinde yatay ve eğik düzlemlere gelen günlük toplam ışınım değerleri hesaplatılmıştır.
- c) Saat 7.00’ dan sistemin çalışma saati başlangıcı olan 10.00’ a kadar anlık ışınım değerleri, faydalı enerji ve depo sıcaklığı 1’ er saatlik periyotlarla hesaplatılmış ve yazdırılmıştır.
- d) Saat 10.00’ dan sistemin çalışma saatinin sonu olan 18.00’ a kadar anlık ışınım değerleri, faydalı enerji, depo sıcaklığı, yardımcı enerji kaynağı ısıl gücü ve kollektör anlık verimleri hesaplatılarak yazdırılmıştır.

Bu programda da alt programlar kullanılmıştır. Depo sıcaklığını bulurken gerekli olan kaynاتıcı ısıl gücü ilk programda bulunduğu şekilde alt program olarak kullanılmıştır. Ayrıca kaynatacı ısıl gücünü buldurulan alt programın içinde de eriyik, su ve su buharının özelliklerini buldurulan alt programlar kullanılmıştır.

3.9.3. Çalışma Şartlarının Belirlenmesi

Simülasyonlardan elde edilen sonuçlar 4. Bölümde grafik ve tablolar halinde detaylı bir şekilde incelenmiştir. Bu simülasyonda data olarak girilen çalışma şartları bu bölümde açıklanmaktadır.

Absorpsiyonlu soğutma sisteminin boyutlarını ve performans parametrelerini incelemek için yapılan ilk simülasyonda soğutma yükü ile birlikte, buharlaştırıcı, kaynatıcı su giriş ve absorber su giriş sıcaklıklarını data olarak programa girilmiştir. Buharlaştırıcı su giriş sıcaklığı buharlaşma sıcaklığından 10°C fazla, yoğunıştırıcı sıcaklığı absorber su giriş sıcaklığından 15°C fazla ve kaynama sıcaklığında kaynatıcı sıcak su giriş sıcaklığının 10°C altında olduğu kabul edilerek simülasyon sonuçları alınmıştır.

Absorberde, suyun absorberden çıkış sıcaklığının, giriş sıcaklığından 10°C fazla olduğu kabul edilerek absorberdeki soğutma suyu debisi bulunmuş ve boyutlandırma yapılmıştır. Simülasyonda, yoğunıştırıcıda soğutma suyu debisi 0.3 kg/s , kaynatıcısındaki sıcak su debisi 0.4 kg/s olarak alınmıştır. Buharlaştırıcıda soğutulan suyun debisi, soğutma yükünün sistem üzerindeki etkisi incelenirken, 12 kW 'lık soğutma yükünde şart bağıntıları sağlanmadığı için 0.5 kg/s olarak alınmış, diğer incelemeler sırasında 0.4 kg/s olarak alınmıştır.

Güneş enerjili sistemin incelediği ikinci simülasyon çalışmasında, sonuçlar Antalya ili için alınmıştır. Antalya'ının enlem açısı (e) 36.5° , deniz seviyesinden yüksekliği (Z) 42 m dir. Antalya için izafî güneşlenme süresi (t/t_0) Mayıs ayından Eylül ayına kadar sırasıyla 0.73 , 0.82 , 0.86 , 0.88 ve 0.83 değerlerini almaktadır. Simülasyonda kollektör eğim açısı 35° olarak alınmış, çevre sıcaklığı sürekli olarak 30°C kabul edilmiştir.

4. ARAŞTIRMA SONUÇLARI VE TARTIŞMA

Bu bölümde, yapılan iki simülasyondan elde edilen sonuçlar detaylı olarak incelenmiştir. Yapılan ilk program, soğutma sistemi hakkında çok geniş bilgiler vermektedir. Her şeyden önce soğutma sisteminin çalışma bölgeleri tespit edilebilmektedir. Çeşitli sistem parametrelerinin, sisteminin soğutma tesir katsayısı COP ve sistem boyutları üzerindeki tesirleri incelenebilmektedir. İkinci programda ise, herhangi bir bölgede eğik düzleme düşen anlık ve günlük tüm güneş ışınımı hesaplanabilmekte, bu verilerle depo sıcaklığı her saat için tespit edilebilmektedir. Böylece tasarlanan soğutma sisteminde, yüzde olarak güneş enerjisinden yararlanma miktarı (FNP) ve hangi güçte bir yedek enerji kaynağına ihtiyaç olduğu bulunabilmektedir.

4.1. Bulgular ve Tartışma

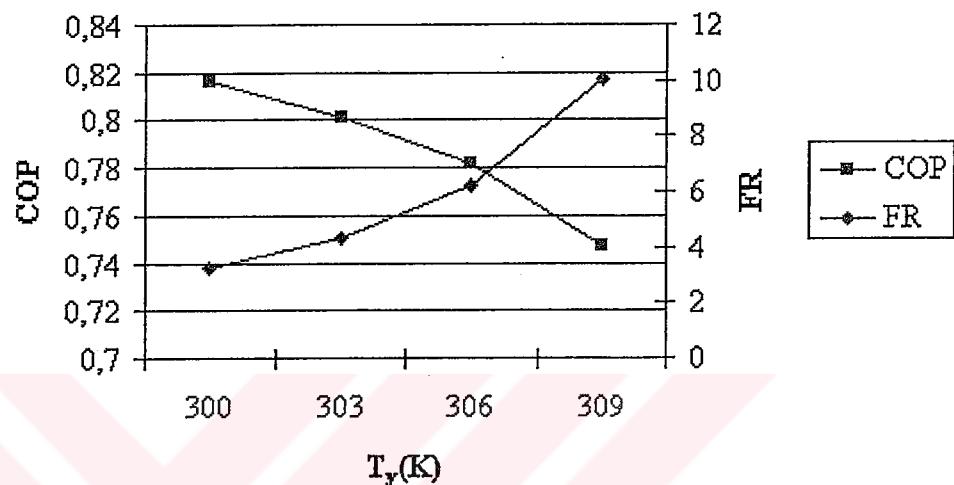
Sonuçlar iki ana başlık altında incelenecaktır. İlk önce sistem boyutlarıyla ilgili sonuçlar, daha sonra ise güneş enerjisiyle ilgili sonuçlar ele alınacaktır.

4.1.1. Çeşitli Parametrelerin Sistem Boyutları Üzerine Etkisi

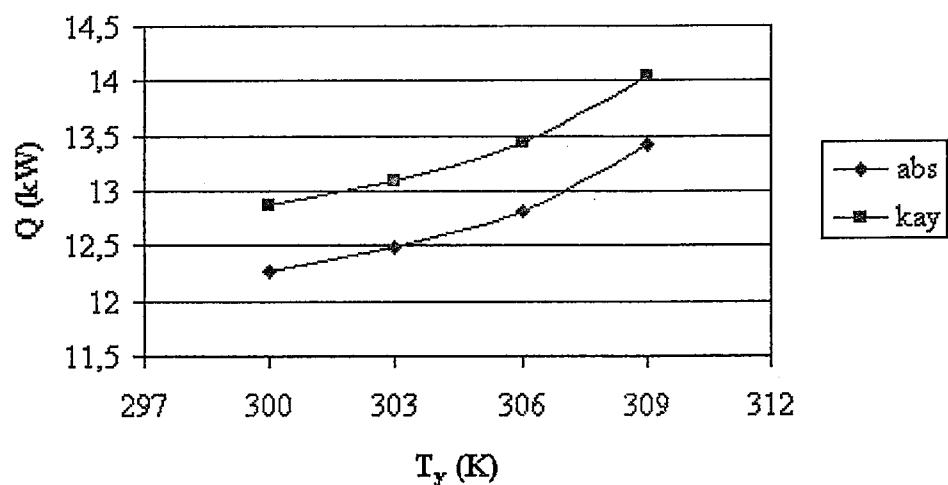
Bu bölümde, kaynatıcı su giriş sıcaklığının, buharlaştırıcı sıcaklığının, yoğunsturucu sıcaklığının ve sistemin soğutma yükünün değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısında, dolaşım oranında ve sistem boyutlarında ne gibi değişimlerin olacağı ele alınacaktır.

Yoğunsturucu veya absorber sıcaklığının, sisteminin soğutma tesir katsayısı COP üzerine etkisi Şekil 4.1.'de görülmektedir. Artan yoğunsturucu veya absorber sıcaklığıyla birlikte, sistemin soğutma tesir katsayısında giderek artan bir azalma görülmektedir. Şekil 4.2. incelendiğinde, artan yoğunsturucu sıcaklığıyla kaynatıcıda çekilen ısı yükünün arttığı görülmektedir. Sabit soğutma yükü için, kaynatıcı ısı yükünün artmasıyla performans katsayısının azalması normaldir. Ayrıca soğutma sisteminin çalışma sıcaklığı aralığı, yoğunsturucu sıcaklığı ile alttan ve üstten sınırlıdır. Buharlaşma sıcaklığı 280 K, kaynatıcı su giriş sıcaklığı 365 K ve soğutma yükünün 10,5 kW olması halinde yoğunsturucu sıcaklığı en fazla 312 K olabilmektedir. Minimum yoğunsturucu sıcaklığı ise 300 K olmaktadır. Bilindiği gibi, LiBr – Su çiftiyle çalışan absorpsiyonlu

soğutma sisteminde fakirlik veya zenginlik solüsyon içindeki LiBr oraniyla belirlenmektedir. Yoğuşturucu sıcaklığının maksimum sıcaklığın üzerinde olması halinde zengin solüsyonun konsantrasyonu (X_{ZEN}) fakir solüsyonun konsantrasyonuna (X_{FAK}) çok yakın olacağından sistem çalışamaz duruma gelir. Yoğuşturucu sıcaklığının minimum sıcaklığın altında olması halinde ise, absorber giriş sıcaklığı kristalleme sıcaklığının altına düşeceğinden kristalizasyon meydana gelir.

Şekil 4.1. Yoğuşturucu sıcaklığının değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR' nin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_{sgk}=365$ K)

Şekil 4.2. Yoğuşturucu sıcaklığının değişimi ile absorber ve kaynacılık ısıl yüklerinin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_{sgk}=365$ K)

Yoğuşturucu (absorber) sıcaklığının sistem boyutları üzerine tesiri Çizelge 4.1.' de görülmektedir. Çizelge 4.1. incelendiğinde, artan yoğuşturucu sıcaklığı ile sistemde sadece absorber ve eriyik eşanjörü boyutlarında değişim olduğu, diğer sistem elemanlarının boyutlarında herhangi bir kaydadeğer değişim olmadığı görülmektedir. Şekil 4.1. incelendiğinde, artan yoğuşturucu sıcaklığı ile dolaşım oranının (FR) yükseldiği görülmektedir. Bilindiği gibi, kaynaticıdan çıkan zengin solüsyonun buharlaştırıcıdan gelen subuharını iyi bir şekilde absorbe edebilmesi için, absorberin düşük sıcaklıkta çalışması gerekmektedir. Artan yoğuşturucu (absorber) sıcaklığı ile absorbe işlemi iyi bir şekilde gerçekleşememekte ve böylece fakir solüsyonun konsantrasyonu artmaktadır. Ayrıca yoğuşturucu sıcaklığının artmasıyla, yoğuşturucu ve kaynacı basıncı yükselmektedir. Artan kaynacı basıncıyla, kaynaticıdan absorbere dönen zengin solüsyonun konsantrasyonu azalmaktadır. Fakir solüsyonun konsantrasyonu artarken, zengin solüsyonun konsantrasyonun azalmasıyla absorber içindeki derişiklik farkı azalmakta ve böylece dolaşım oranı artmaktadır. Bu durum absorber veriminin düşmesine sebep olmaktadır. Şekil 4.2. incelendiğinde, artan yoğuşturucu sıcaklığı ile absorberden atılan ısı, dolaşım oranına bağlı olarak artmaktadır. Ayrıca yoğuşturucu sıcaklığının artmasıyla, absorber ve eriyik eşanjöründe logaritmik sıcaklık farkının azlığı tespit edilmiştir. Çekilen ısı yükünün artması ve logaritmik sıcaklık farkının azalmasıyla alanların artması normaldir.

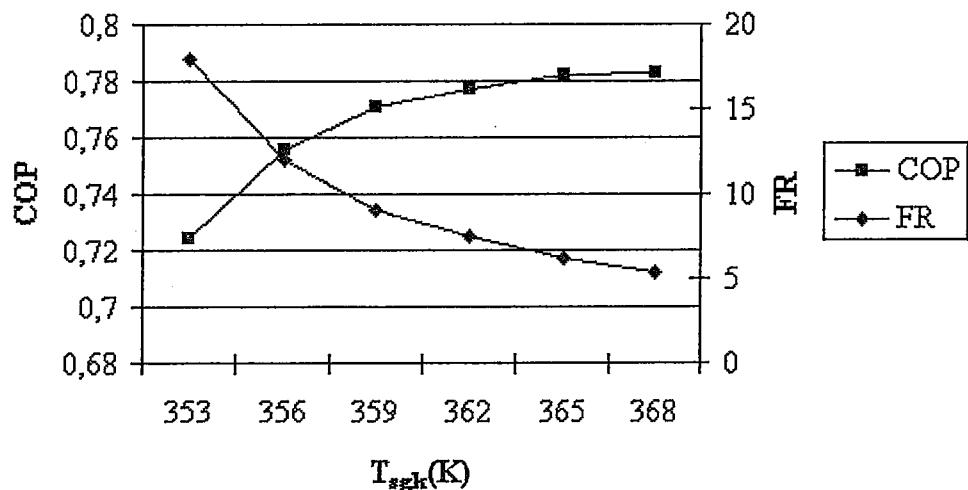
Kaynacı su giriş sıcaklığının veya kaynacı sıcaklığının, sisteminin soğutma tesir katsayısı COP üzerine etkisi Şekil 4.3.' de görülmektedir. Şekilde görüldüğü gibi, artan kaynacı sıcaklığına bağlı olarak performans katsayısında azalan bir artış görülmektedir. Şekil 4.4. incelendiğinde, kaynacı su giriş sıcaklığının artmasıyla kaynaticıda çekilen ısı yükün azlığı görülmektedir. Sabit soğutma yükü için artan kaynacı su giriş sıcaklığı ile COP 'nın artması normaldir. Soğutma sisteminin çalışma bölgesi alttan ve üstten kaynacı sıcaklığı ile sınırlıdır. 10.5 kW lik soğutma yükünde, buharlaştırıcı sıcaklığı 280 K ve youşma sıcaklığının 306 K olması durumunda minimum kaynacı su giriş sıcaklığı 353 K olmaktadır. Bu sıcaklığın altına inildiğinde, fakir ve zengin solüsyon konsantrasyonları birbirine çok yakın olacağından sistem çalışmaz. Aynı şartlar için maksimum kaynacı su giriş sıcaklığı 374 K dir. Bu sıcaklığın üstüne çıkıldığında eriyiğin absorbere giriş sıcaklığı kristalleme sıcaklığının altına düşeceğinden sistemde kristalizasyon meydana gelir.

Çizelge 4.1. Yoğunluklu (Absorber) sıcaklığına göre sistem elemanlarının boyutları ($T_{buh}=280\text{ K}$, $Q_{buh}=10.5\text{ kW}$, $T_{sgk}=365\text{ K}$)

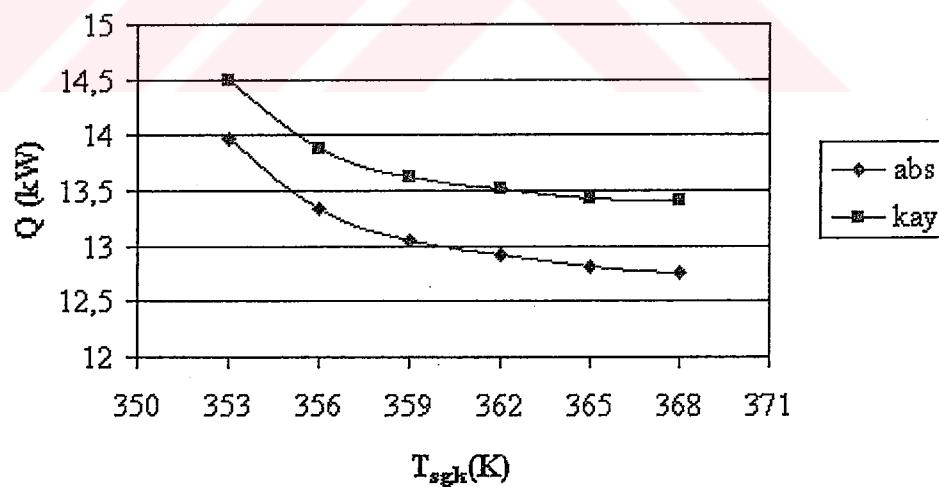
	$T_y(\text{K})$	$A(\text{m}^2)$	N	GS	L (m)	$D_o(\text{m})$
ABS.	300	0.498	2	1	3.5	0.025
	303	0.537	2	1	3.5	0.025
	306	0.585	2	1	4.0	0.025
	309	0.735	3	1	3.5	0.025
KAY.	300	6.137	23	1	3.5	0.025
	303	6.039	23	1	3.5	0.025
	306	5.864	23	1	3.5	0.025
	309	5.593	23	1	3.5	0.025
YOĞ.	300	2.037	5	2	3.0	0.025
	303	2.028	5	2	3.0	0.025
	306	2.018	5	2	3.0	0.025
	309	2.009	5	2	3.0	0.025
BUH.	300	1.686	23	1	1.0	0.025
	303	1.685	23	1	1.0	0.025
	306	1.683	23	1	1.0	0.025
	309	1.683	23	1	1.0	0.025
ISI DEĞ.	300	0.540	12	1	0.75	0.025
	303	0.743	12	1	1.0	0.025
	306	1.204	23	1	0.75	0.025
	309	2.123	39	1	0.75	0.025

Kaynاتıcı su giriş sıcaklığına göre, ısıtma elemanlarının boyutlarındaki değişim Çizelge 4.2.' de görülmektedir. Çizelge 4.2.' den görüleceği üzere, artan kaynاتıcı su giriş sıcaklığına bağlı olarak absorber ve ısı değiştiricisi boyutlarında azalma görülmektedir. Şekil 4.3. incelendiğinde, artan kaynatacı su giriş sıcaklığı ile dolaşım oranının azaldığı görülmektedir. Kaynatacı su giriş sıcaklığı arttıkça, kaynatacıdan absorbere dönen zengin eriyik konsantrasyonu artmaktadır ve böylece dolaşım oranı azalmaktadır. Şekil 4.4. incelendiğinde, artan kaynatacı su giriş sıcaklığı ile absorberden atılan ısının dolaşım oranına bağlı olarak düşüğü görülebilmektedir. Ayrıca kaynatacı su giriş sıcaklığının artmasıyla zengin solüsyonun absorbere giriş sıcaklığı yükselmekte ve böylece absorber ve eriyik eşanjöründe logaritmik sıcaklık farkı artmaktadır. Çekilen ısı yükünün azalması ve logaritmik sıcaklık farkının artmasıyla absorber ve eriyik

eşanjörü alanlarının azalması normaldir. Sistemin diğer elemanlarının boyutlarında herhangi bir kayda değer değişme olmadığı yine Çizelge 4.2.' den görülmektedir.

Şekil 4.3. Kaynاتıcı su giriş sıcaklığının değişimi ile sistemin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oanı FR' nin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)

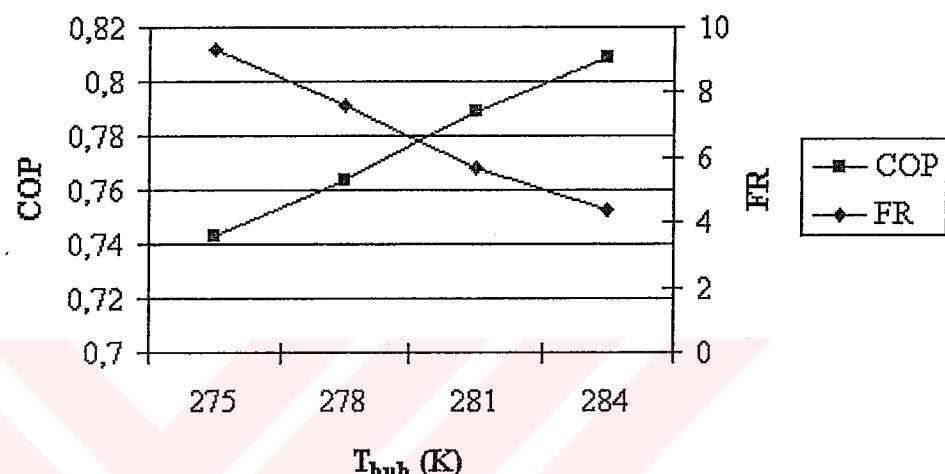

Şekil 4.4. Kaynاتıcı su giriş sıcaklığının değişimi ile absorber ve kaynاتıcı ısil yüklerinin değişimi ($T_{buh}=280$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)

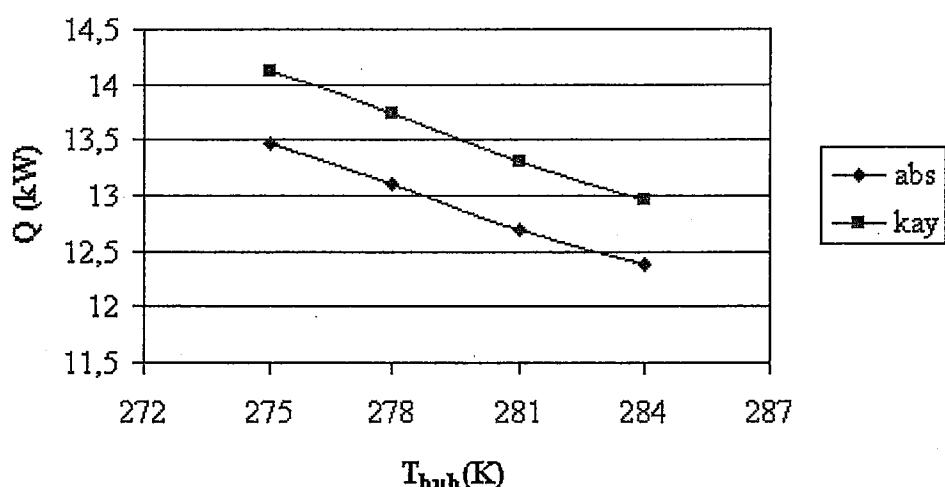
Çizelge 4.2. Kaynاتıcı su giriş sıcaklığının değişimine göre sistem elemanlarının boyutları ($T_{buh}=280\text{ K}$, $Q_{buh}=10.5\text{ kW}$, $T_{sgab}=291\text{ K}$)

	$T_{sgk}\text{ (K)}$	$A\text{ (m}^2)$	N	GS	L (m)	$D_o\text{ (m)}$
ABS.	353	0.866	3	1	4.0	0.025
	356	0.789	3	1	3.5	0.025
	359	0.738	3	1	3.5	0.025
	362	0.617	2	1	4.0	0.025
	365	0.585	2	1	4.0	0.025
	368	0.558	2	1	4.0	0.025
KAY.	353	5.509	23	1	3.5	0.025
	356	5.653	23	1	3.5	0.025
	359	5.765	23	1	3.5	0.025
	362	5.811	23	1	3.5	0.025
	365	5.864	23	1	3.5	0.025
	368	5.880	23	1	3.5	0.025
YOĞ.	353	1.942	5	2	2.5	0.025
	356	1.962	5	2	3.0	0.025
	359	1.982	5	2	3.0	0.025
	362	1.995	5	2	3.0	0.025
	365	2.018	5	2	3.0	0.025
	368	2.038	5	2	3.0	0.025
BUH.	353	1.683	23	1	1.0	0.025
	356	1.683	23	1	1.0	0.025
	359	1.683	23	1	1.0	0.025
	362	1.683	23	1	1.0	0.025
	365	1.683	23	1	1.0	0.025
	368	1.683	23	1	1.0	0.025
ISI DEĞ.	353	3.881	58	1	1.0	0.025
	356	2.509	39	1	1.0	0.025
	359	1.769	23	1	1.0	0.025
	362	1.462	23	1	1.0	0.025
	365	1.203	23	1	0.75	0.025
	368	0.982	12	1	1.0	0.025

Buharlaştırıcı sıcaklığının sisteminin soğutma tesir katsayısı üzerine etkisi Şekil 4.5.' de görülmelidir. Sistemin soğutma tesir katsayısı COP, buharlaştırıcı sıcaklığının artmasıyla, yaklaşık lineer olarak artmaktadır. Şekil 4.4. incelendiğinde, buharlaştırıcı sıcaklığı arttıkça kaynaticıdan çekilen ıslık yükün azaldığı görülecektir. Bu durumda, sabit soğutma yükü için, COP' nin artması normaldir.

Şekil 4.5. Buharlaştırıcı sıcaklığının değişimi ile sisteminin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR' nin değişimi ($T_{sgk}=365$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)

Şekil 4.6. Buharlaştırıcı sıcaklığının değişimi ile absorber ve kaynacılı ıslık yüklerinin değişimi ($T_{sgk}=365$ K, $Q_{buh}=10.5$ kW, $T_y=306$ K)

Çizelge 4.3. Buharlaştırıcı sıcaklığının değişimine göre sistem elemanlarının boyutları ($Q_{buh}=10.5 \text{ kW}$, $T_{sgk}=365 \text{ K}$, $T_{sgab}=291 \text{ K}$)

	$T_{buh} (\text{K})$	$A (\text{m}^2)$	N	GS	L (m)	$D_O (\text{m})$
ABS.	275	0.714	3	1	3.5	0.025
	278	0.608	2	1	4.0	0.025
	281	0.575	2	1	4.0	0.025
	284	0.548	2	1	3.5	0.025
KAY.	275	5.555	23	1	3.5	0.025
	278	5.704	23	1	3.5	0.025
	281	5.940	23	1	3.5	0.025
	284	6.150	23	1	3.5	0.025
YOĞ.	275	2.027	5	2	3.0	0.025
	278	2.021	5	2	3.0	0.025
	281	2.017	5	2	3.0	0.025
	284	2.011	5	2	3.0	0.025
BUH.	275	1.683	23	1	1.0	0.025
	278	1.683	23	1	1.0	0.025
	281	1.683	23	1	1.0	0.025
	284	1.683	23	1	1.0	0.025
ISI DEĞ.	275	1.969	39	1	0.75	0.025
	278	1.473	23	1	1.0	0.025
	281	1.098	23	1	0.75	0.025
	284	0.764	12	1	1.0	0.025

Buharlaştırıcı sıcaklığına bağlı olarak sistem elemanlarının boyutlarının değişimi, Çizelge 4.3.' de görülmektedir. Absorber ve ısı değiştiricisi boyutlarında bir azalma olurken, sistemin diğer elemanlarının boyutlarında herhangi bir kayda değer değişme olmamıştır. Şekil 4.5. incelendiğinde, artan buharlaştırıcı sıcaklığı ile dolaşım oranı FR 'nin azaldığı görülmektedir. Artan buharlaştırıcı sıcaklığı ile absorber ve buharlaştırıcı basınçları yükselmektedir. Artan absorber basıncıyla, absorber çıkış derişikliği azalmakta ve böylece absorber içindeki derişiklik farkı büyümekte, bu durum kütle transferi bakımından düşünüldüğünde absorber veriminin yükselmesine sebep olmaktadır. Artan buharlaştırıcı sıcaklığı ile, absorberden atılan ısının, dolaşım oranına bağlı olarak azalmakta olduğu Şekil 4.6.' dan görülmektedir. Ayrıca artan buharlaştırıcı sıcaklığı ile, absorber ve ısı eşanjöründe logaritmik sıcaklık farkının arttığı tesbit

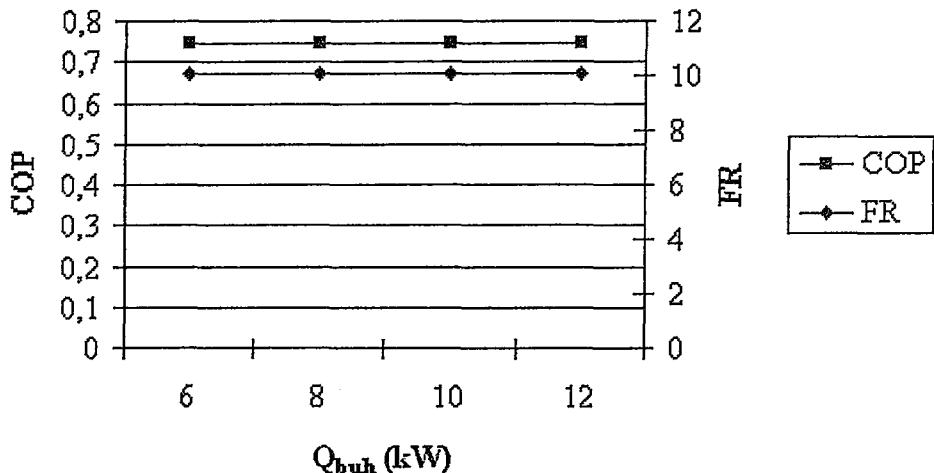
edilmiştir. Absorberden atılan ısının düşmesi ve logaritmik sıcaklık farkının artmasıyla alanların azalması normaldir.

Çizelge 4.4. Buharlaştırıcıdan çekilen ısı yükünün sistem boyutları üzerine etkisi
($T_{buh}=280\text{ K}$, $T_{sgk}=365\text{ K}$, $T_y=309\text{ K}$)

	$Q_{buh}(\text{kW})$	$A (\text{m}^2)$	N	GS	L (m)	$D_O (\text{m})$
ABS.	6	0.444	2	1	3.0	0.025
	8	0.537	2	1	3.5	0.025
	10	0.712	3	1	3.5	0.025
	12	0.805	3	1	3.5	0.025
KAY.	6	2.588	12	1	3.0	0.025
	8	3.129	12	1	3.5	0.025
	10	5.383	23	1	3.0	0.025
	12	6.239	23	1	3.5	0.025
YOĞ.	6	1.259	5	2	2.0	0.025
	8	1.544	5	2	2.0	0.025
	10	1.904	5	2	2.5	0.025
	12	2.369	5	2	3.5	0.025
BUH.	6	0.541	12	1	0.75	0.025
	8	1.039	23	1	0.75	0.025
	10	1.302	23	1	0.75	0.025
	12	1.615	23	1	1.00	0.025
ISI DEĞ.	6	1.238	23	1	0.75	0.025
	8	1.564	23	1	1.00	0.025
	10	2.041	39	1	0.75	0.025
	12	2.367	39	1	1.00	0.025

Buharlaştırıcıdan çekilen ısı yükünün, sisteminin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR üzerine etkisi, Şekil 4.7.' de görülmektedir. Şekil 4.7. incelendiğinde, soğutma tesir katsayısının ve dolaşım oranının buharlaştırıcı yükü ile değişmediği görülebilir.

Soğutma sistemini elemanları boyutları ise, Çizelge 4.4.' den görüleceği üzere, soğutma yüküne bağlı olarak büyümektedir.

Şekil 4.7. Buharlaştırıcı ısı yükünün değişimine göre sistemin performans katsayısı COP ve dolaşım oranı FR nin değişimi ($T_{\text{buh}}=280 \text{ K}$, $T_{\text{sgk}}=365 \text{ K}$, $T_y=306 \text{ K}$)

4.1.2. Sistem İçin Güneş Enerjisinin Kullanılabilirliğinin Araştırılması

Güneş enerjisinin sistemde kullanılabilirliğinin araştırılması için yapılan ikinci simülasyon çalışmasında; enlem açısı (e), deniz seviyesinden yüksekliği (z) ve izafî güneşlenme süresi (t / t_0) bilinen her bölge için sonuç alınabilmektedir. Bu çalışmada incelenen il, birim egik yüzeye düşen güneş ışınımı miktarı oldukça yüksek olan Antalya' dır. Antalya için birim egik yüzeye düşen anlık güneş ışınımı miktarı Çizelge 4.5.' de verilmiştir.

Çalışmada, soğutma yükü yaklaşık 10.5 kW olan bir büronun soğutulması incelenmiştir. Sistemin devreye giriş saatı sabah saat 10.00 ve devreden çıkış saatı akşam saat 18.00 olarak gündeme 8 saat çalıştığı düşünülmüştür. İnceleme, Mayıs ayından Eylül ayına kadar olan 5 aylık yaz mevsimi için yapılmıştır.

Soğutma sisteminin çalışması için belirlenen referans sıcaklık, kollektör tipi ve boyutları, depo tankı boyutları gibi çeşitli dizayn parametreleri birçok kez değiştirilerek, simülasyon sonuçları alınmıştır. Bu dizayn parametrelerinin değiştirilmesine karşılık güneş enerjisinden ne kadar yararlanıldığı, hangi güçlerde yedek enerji kaynağı kullanıldığı ve sistemin soğutma tesir katsayısının (COP) nasıl değiştiği incelenmiştir.

Çizelge 4.5. Antalya için birim eğik düzleme düşen anlık tüm güneş ışınımı miktarı I_e (W / m²)

SAAT	MAY.	HAZ.	TEM.	AĞUS.	EYL.
7.00	198	218	216	195	143
8.00	371	396	401	393	341
9.00	526	551	566	574	533
10.00	636	663	684	707	675
11.00	701	729	753	784	757
12.00	728	756	780	814	787
13.00	701	729	753	784	757
14.00	636	663	684	707	675
15.00	526	551	566	574	533
16.00	371	396	401	393	341
17.00	198	218	216	195	143

Ayrıca, sistem dizaynında kollektör alanı seçilirken bir ön fikir vermesi amacıyla, birim eğik yüzeye düşen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımı hesaplanarak, tahmini bir kollektör alanının bulunması da incelenmiştir.

Bazı durumlarda, güneş enerjisiyle ısıttığımız su kaynatıcıda kullanılmış enerjisini LiBr – Su solüsyonuna verdikten sonra depoya dönerken, bu suyun sıcaklığının depo sıcaklığından büyük olduğu görülmüştür. Bu durumda, bir by – pass hattı kullanılarak suyun referans sıcaklığı yükseltilmesinde daha küçük ısıl üye sahip bir enerji kaynağı kullanılması düşünülmüştür. By – pass hattının kullanılmasının güneş enerjisinden yararlanma oranı üzerine etkisinin olup olmadığı da incelenmiştir.

Bu bölümde yapılan çalışmalarla çeşitli parametrelerin değişiminin incelenmesi sırasında kollektör tipleri A, B ve C olarak isimlendirilmiştir. Bu kollektör tiplerinin açıklaması 3. Bölümde Çizelge 3.3.' de verilmiştir.

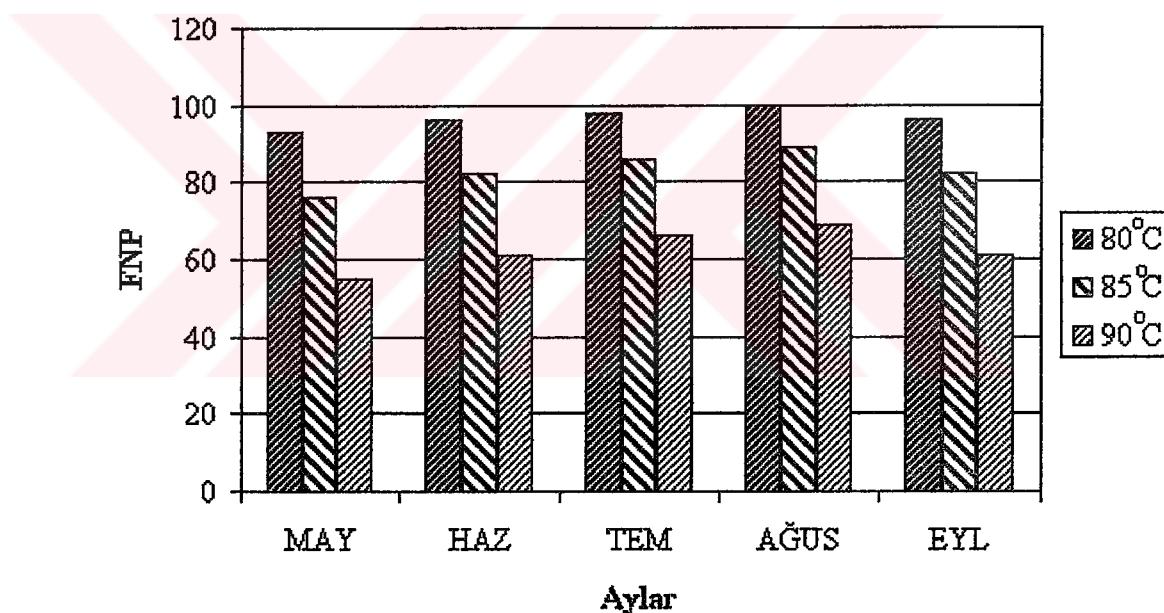
4.1.2.1. Depo Tankı Referans Sıcaklığının Etkisi

Referans sıcaklık olarak 80, 85 ve 90 °C seçilmiştir. Yani depodaki suyun sıcaklığı bu sıcaklığa eşit olduğunda veya bu sıcaklığın üstünde depodaki su

direkt olarak absorpsiyonlu soğutma sisteminin kaynاتıcısında kullanılmakta, depo suyu sıcaklığı referans sıcaklığının altına düştüğünde ise yedek bir enerji kaynağıyla su referans sıcaklığı kadar ısıtılmaktadır.

Depo tankı referans sıcaklığının etkisini incelemek için depo hacmi $3750 \text{ kg} (\text{m}^2 \text{kollektör başına } 75 \text{ kg tank hacmi})$, kollektör alanı 50 m^2 alınarak ve kollektör cinsi olarak kollektör A kullanılarak simülasyon yapılmıştır.

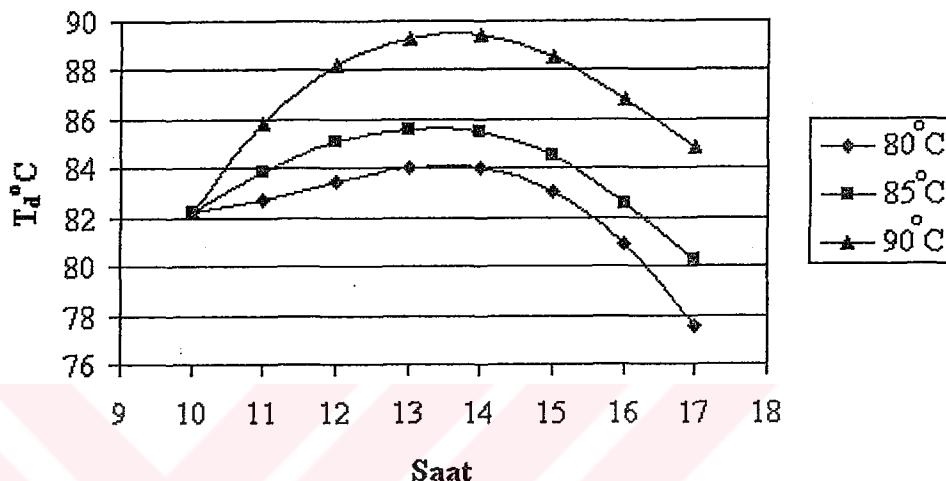
Şekil 4.8. icelendiğinde yukarıdaki şartlar altında güneşten yararlanma oranı FNP' nin aylara göre referans sıcaklığına bağlı olarak değişimi görülebilmektedir. Şekil 4.8.' e bakılırsa, düşük referans sıcaklıklarda daha yüksek FNP değerleri elde edilebildiği görülecektir.

Şekil 4.8. Aylara göre, referans sıcaklığına bağlı güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP' nin değişimi (kollektör A, depo hacmi 3750 kg , kollektör alanı 50 m^2)

Şekil 4.9.' da Haziran ayında, referans sıcaklığına bağlı gün içinde çalışma saatlerinde depo sıcaklığının değişimi gösterilmiştir. Şekil 4.9. incelenirse, referans sıcaklık arttıkça depo sıcaklığının yükseldiği görülebilmektedir. Artan kaynatıcı

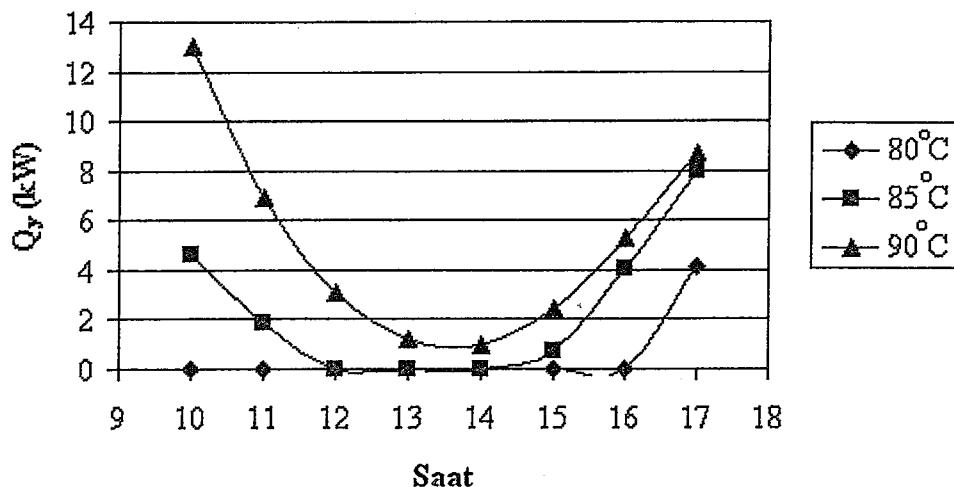
sıcaklığı ile kaynaticıda çekilen ısıl yük azaldığından ve yüksek referans sıcaklıklarında düşük referans sıcaklıklara göre daha fazla yedek enerji kaynağı kullanıldığı ve bu nedenle depodan daha az ısı çekildiği için artan referans sıcaklığı ile depo sıcaklığı daha fazla yükselmektedir.

Şekil 4.9. Haziran ayında, gün içinde referans sıcaklığına bağlı olarak depo sıcaklığının değişimi

Fakat artan referans sıcaklık ile kullanılan yedek enerji kaynağı kapasitesinin arttığı Şekil 4.10.' dan görülmektedir. Şekil 4.9.'a tekrar bakılırsa, referans sıcaklığı 90 °C olduğunda günün hiçbir saatinde referans sıcaklığı ulaşamadığı görülebilir. Fakat referans sıcaklık 85 °C olduğunda saat 12.00 ile 14.00 arasında, 80 °C olduğunda 10.00 ile 16.00 arasında depo sıcaklığının referans sıcaklığı aştığı görülebilmektedir. Bu durumda referans sıcaklık 90 °C olduğunda gün boyu yedek enerji kaynağı kullanmak gerekirken, daha düşük referans sıcaklıklarda belirli saatlerde tamamen güneş enerjisi kullanılarak soğutmanın sağlanabildiği yine Şekil 4.10.' dan görülebilmektedir.

Şekil 4.8.' e bakıldığından, güneşten yararlanma oranı FNP' nin en fazla Ağustos ayında olduğu gözükmemektedir. Çünkü 50 m²' lik kollektör yüzey alaniyla en fazla faydalı ısı Ağustos ayında toplanabilmektedir. Çizelge 4.6.' da çalışma saatlerinde 50 m²' lik kollektör alaniyla ne kadar faydalı enerji toplanabilceği verilmiştir.

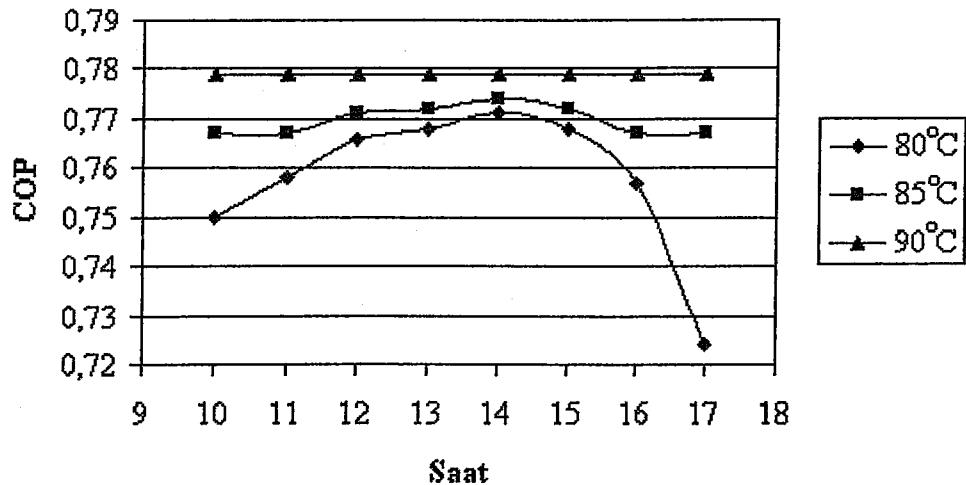

Şekil 4.10. Haziran ayında, gün içinde referans sıcaklığına bağlı olarak kullanılan yardımcı enerji kaynağı ısıl gücü

Çizelge 4.6. Antalya' da 50 m^2 ' lik kollektör alaniyla toplanabilen faydalı enerji miktarı Q_f (kW)

SAAT	MAY.	HAZ.	TEM.	AĞUS.	EYL.
10.00	14,27	15,14	15,86	16,66	15,66
11.00	16,03	16,9	17,69	18,75	17,96
12.00	16,36	17,24	18,02	19,16	18,34
13.00	15,03	15,92	16,69	17,7	16,86
14.00	12,57	13,42	14,09	14,81	13,79
15.00	8,7	9,48	9,94	10,13	8,81
16.00	3,41	4,2	4,31	3,94	2,27
17.00	0	0	0	0	0

Ağustos ayı için, çalışma saatleri içinde sistemin soğutma tesir katsayısı COP, Şekil 4.11' de incelenmiştir. Referans sıcaklık arttıkça, artan kaynاتıcı sıcaklığına bağlı olarak sistem COP değerinin arttığı görülecektir. Bir önceki bölümde belirtildiği gibi, artan kaynatacı sıcaklığı ile, kaynaticıdan absorbere dönen zengin eriyiğin konsantrasyonu artacak, bu da dolaşım oranını düşürecek ve düşen dolaşım oranına bağlı olarak kaynaticıda çekilen ısıl güç azalacaktır. Bu durumda COP' nin yükselmesi normaldir.

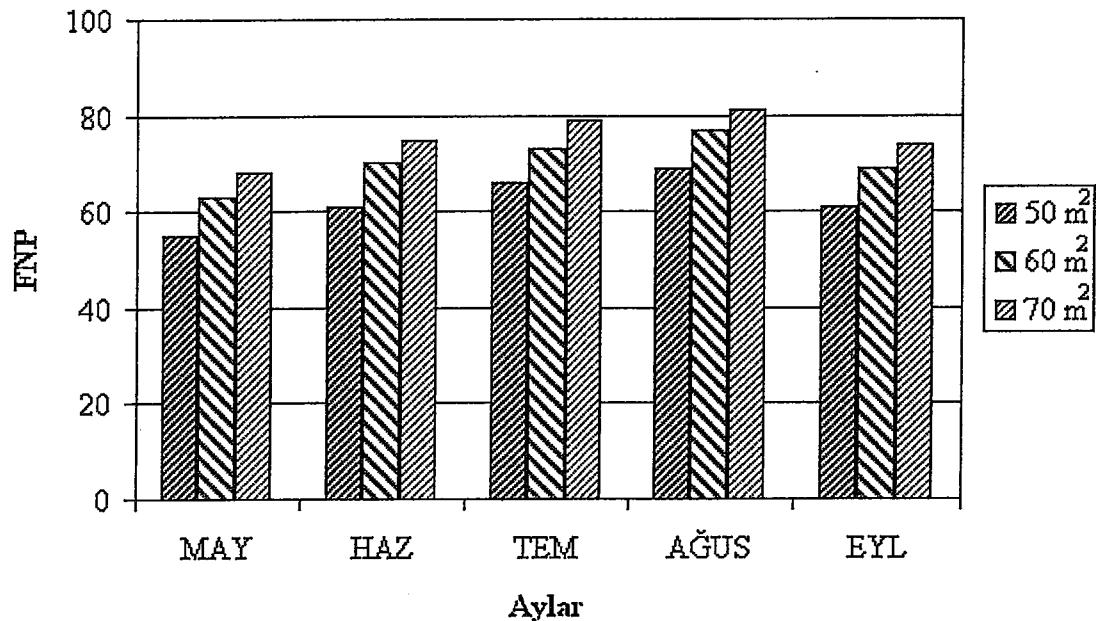
Şekil 4.11. Ağustos ayında, gün içinde referans sıcaklığına bağlı olarak sistemin soğutma tesir katsayısı COP' nin değişimi

Bu çalışmadan şu sonuç çıkarılabilir ki, yüksek referans sıcaklıklarında, yüksek ve hemen hemen sabit bir soğutma tesir katsayıları (Şekil 4.11.) elde edilmesine rağmen düşük referans sıcaklıklarda daha yüksek oranda güneş enerjisinden yararlanıldığı için güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sisteminde düşük referans sıcaklıklar kullanılmalıdır.

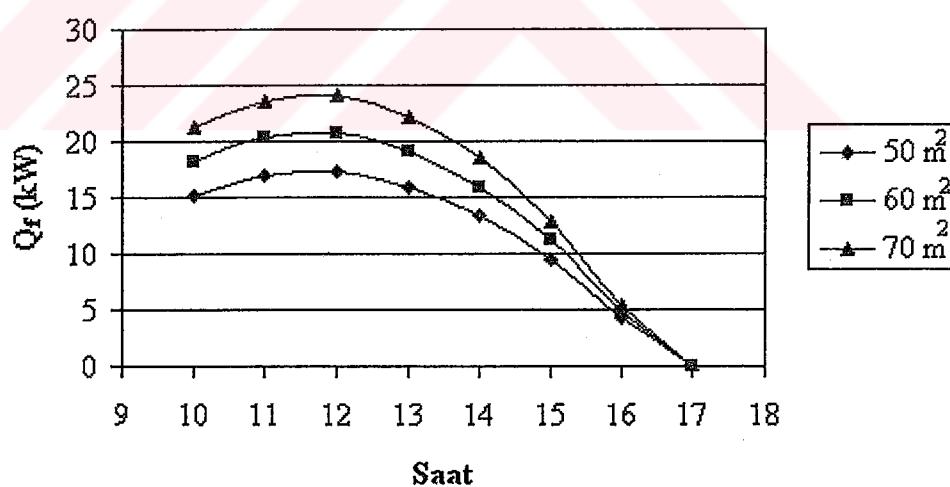
4.1.2.2. Kollektör Alanının Etkisi

Kollektör alanının etkisi incelenirken, yüksek verime sahip kollektör A kullanılmış, referans sıcaklık için 90°C ve tank hacmi için birim m^2 kollektör başına 75 kg depo hacmi seçilerek 3750 kg olarak alınmıştır. Kollektör yüzey alanının güneşten yararlanması oranı FNP üzerine etkisi Şekil 4.12.' de verilmiştir. Şekil 4.12. incelenirse, artan kollektör yüzey alanıyla güneşten yararlanması oranı FNP' nin arttığı görülebilmektedir.

Kollektör yüzey alanı arttıkça kollektörlerde toplanan faydalı enerji miktarı arttığı Şekil 4.13.' den görülebilmektedir. Şekil 4.13.' de Haziran ayı içindeki herhangi bir günde çalışma saatleri içinde toplanan faydalı enerji miktarının kollektör yüzey alanına göre değişimi verilmiştir.

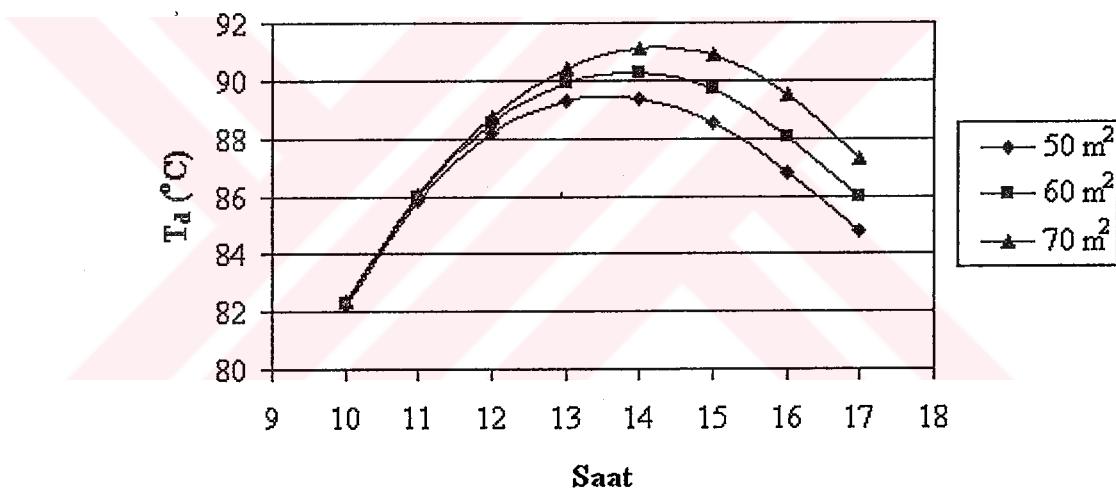

Şekil 4.12. Aylara bağlı olarak, kollektör yüzey alanının değişimi ile güneşten yararlanma oranı FNP' nin değişimi (kollektör A, referans sıcaklık $90\text{ }^{\circ}\text{C}$, depo hacmi 3750 kg)

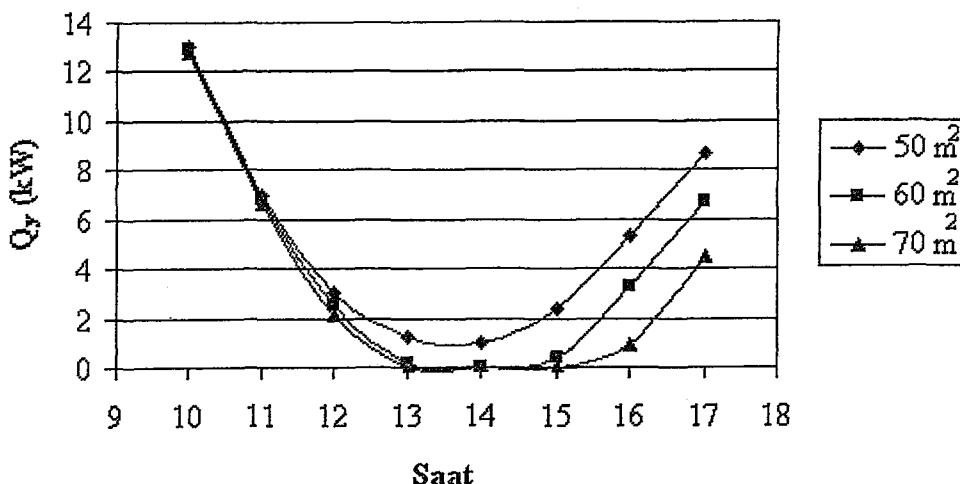
Şekil 4.13. Haziran ayında gün içinde çalışma saatlerinde toplanan faydalı enerji miktarlarının kollektör yüzey alaniyla değişimi

Toplanan faydalı enerjinin, kollektör alanının büyümESİyle artmasına bağlı olarak depo sıcaklığının yükseldiği Şekil 4.14.' den görülebilmektedir. Şekil 4.14. incelenirse, 70 m^2 lik kollektör yüzey alanıyla Haziran ayında saat 13.00 ile 15.00 arasında depo sıcaklığının 90°C olan referans sıcaklığı aştığı, 60 m^2 lik kollektör yüzey alanıyla sadece saat 14.00 de referans sıcaklığın așıldığı ve 50 m^2 lik kollektör yüzey alanıyla ise çalışma saatleri içinde referans sıcaklığa ulaşılmadığı görülebilmektedir. 50 m^2 lik kollektör yüzey alanıyla çalışma saatleri boyunca yedek bir enerji kaynağı gereksinimi doğarken, daha büyük kollektör yüzey alanlarında bu gereksinim azalmakta ve dolayısıyla güneşten yararlanma oranı FNP büyümektedir. Haziran ayında gün içinde çalışma saatlerinde kullanılması gerekli yedek enerji kaynağı ısıl güçlerinin kollektör yüzey alanıyla değişimi Şekil 4.15' de görülebilmektedir.

Şekil 4.14. Haziran ayında gün içinde çalışma saatlerinde depo sıcaklığının kollektör yüzey alanına bağlı olarak değişimi

Dolayısıyla, kullanma yerinde kollektörleri yerleştirmek için yeterli alan bulunuyorsa, ilk yatırım maliyetini artırmamasına rağmen absorpsiyonlu soğutma sisteminde güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP' yi artırmak için büyük kollektör alanları kullanmak gereklidir.

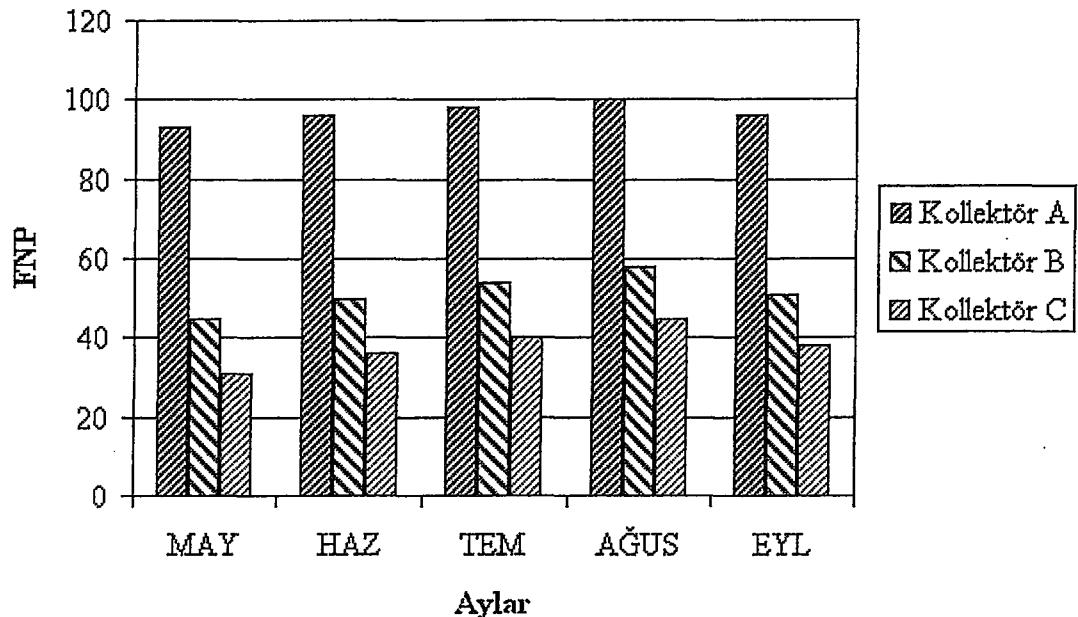

Şekil 4.15. Haziran ayında gün içinde çalışma saatlerinde kullanılan yardımcı enerji kaynağı ısıl gücünün kollektör yüzey alanına bağlı olarak değişimi

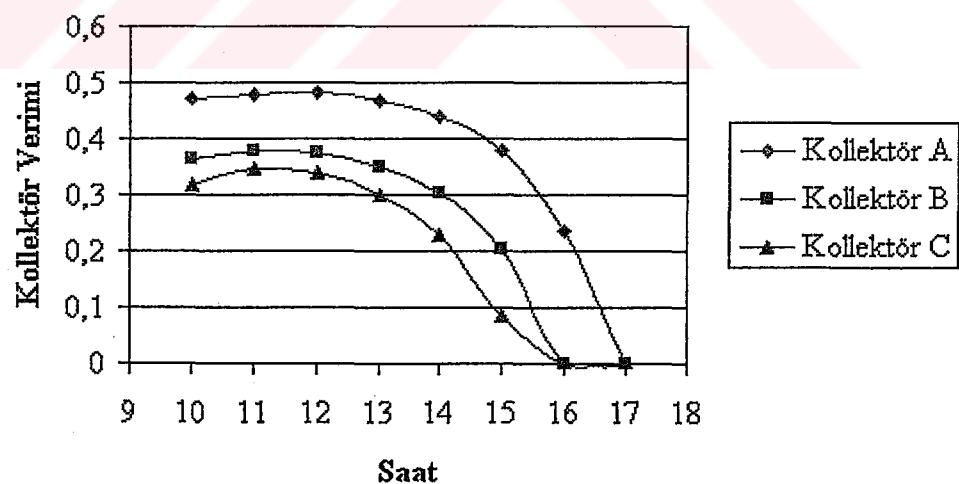
4.1.2.3. Kollektör Tipinin Etkisi

Bu bölümde, kollektör tipinin güneşten yararlanma oranı FNP üzerine etkisini incelemek için 3 tip kollektör kullanılmıştır. Bu kollektör tiplerinin açıklaması 3. Bölümde, Çizelge 3.3.' de yapılmıştır. Kollektör tipinin etkisini incelemek için referans sıcaklık 80 °C, kollektör alanı 50 m² ve m² kollektör yüzeyi başına 75 kg depo hacmi olmak üzere 3750 kg depo tank hacmi alınmıştır.

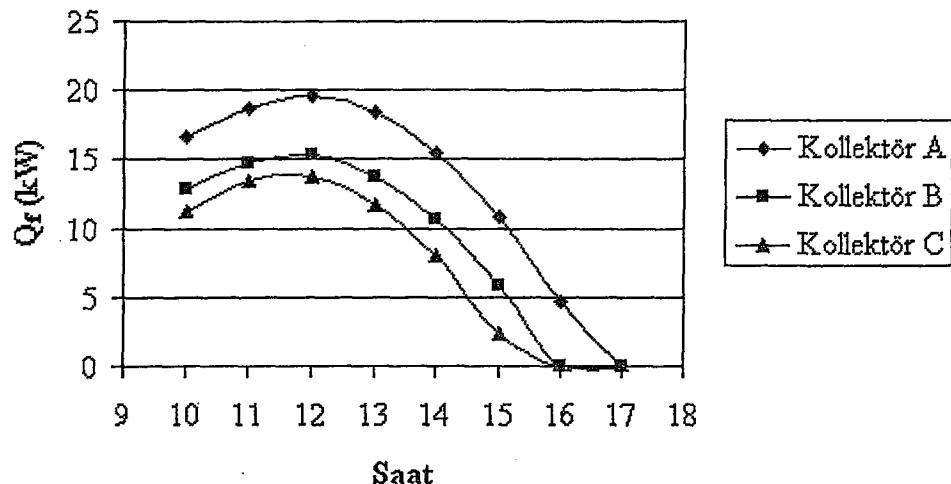
Yapılan simülasyon sonucu bulunan güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP Şekil 4.16.' da verilmiştir. Şekilden görüldüğü üzere, kollektör A kullanımı durumunda, kullanılan aya bağlı olarak kollektör B' nin yaklaşık 2 katı, kollektör C' nin ise yaklaşık 3 katı daha fazla güneşten yararlanılabilmeğtedir. Kollektör A, diğer kollektör çeşitlerine göre daha yüksek bir verime sahiptir. Ağustos ayında, gün içinde çalışma saatleri içindeki anlık kollektör verimlerinin değişimi 3 kollektör cinsi içinde Şekil 4.17.' de verilmiştir. Daha yüksek verime sahip Kollektör A' nın kullanılması durumunda, diğer kollektörlere göre daha yüksek faydalı enerji toplanabildiği ve bu durumda depo sıcaklığının daha yüksek değerlere ulaşabildiği sırasıyla Şekil 4.18. ve Şekil 4.19.' den görülebilmektedir.

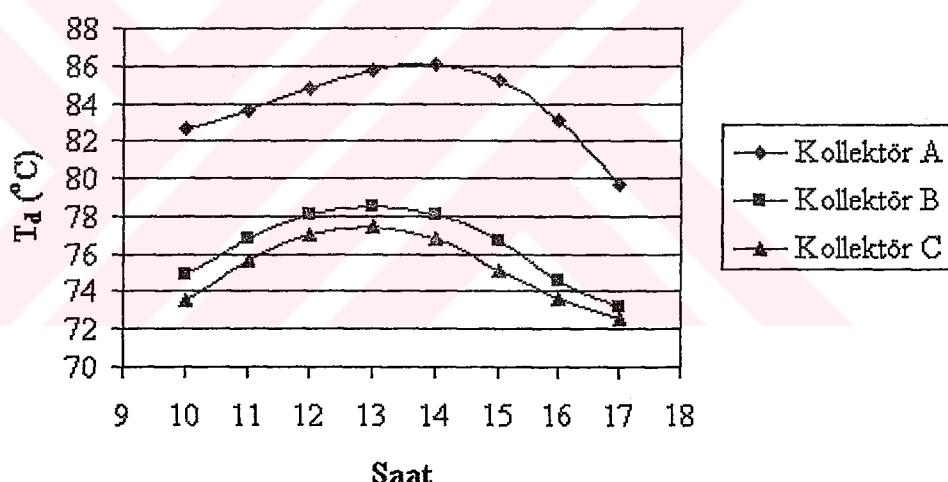
Şekil 4.16. Aylara bağlı olarak, kollektör tipinin değişimi ile güneşten yararlanma oranı FNP' nin değişimi (referans sıcaklık 80 °C, kollektör alanı 50 m², depo hacmi 3750 kg)

Şekil 4.17. Ağustos ayında, gün içinde çalışma saatlerinde anlık kollektör veriminin kollektör cinsine bağlı olarak değişimi

Şekil 4.18. Ağustos ayında, gün içinde çalışma saatlerinde kollektörlerde toplanan faydalı enerjinin kollektör tipine göre değişimi

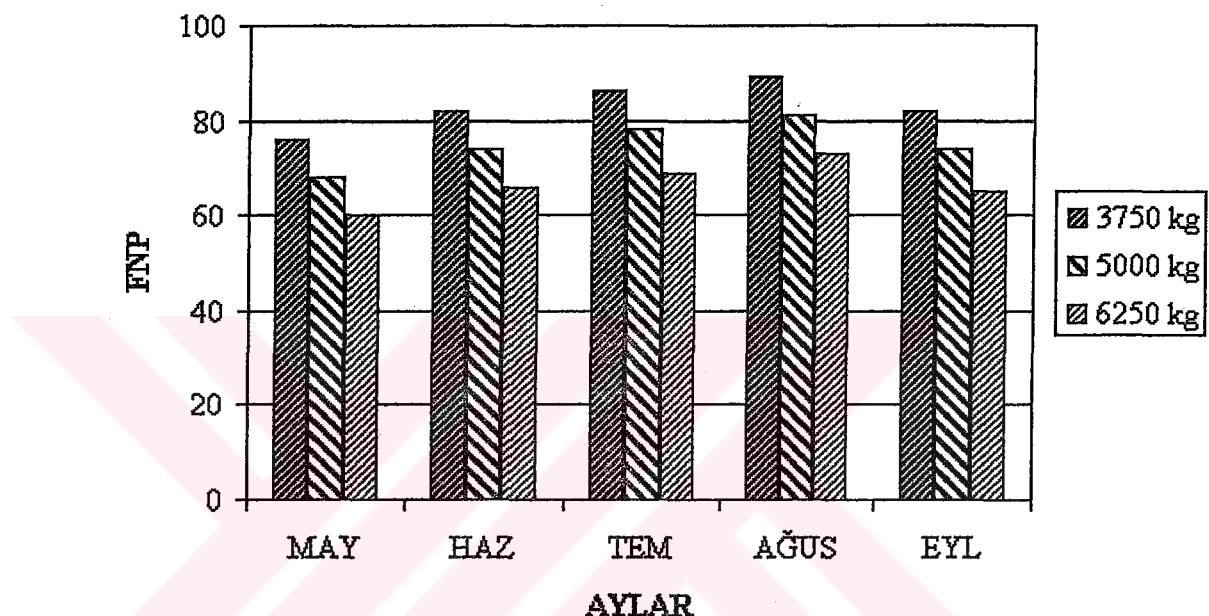

Şekil 4.19. Ağustos ayında, gün içinde çalışma saatlerinde depo sıcaklığının kollektör tipine göre değişimi

Güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sistemi kullanılması durumunda, ilk yatırım maliyetini artırmamasına rağmen mutlaka verimi yüksek bir kollektör kullanılmalı, gerekirse bazı durumlarda toplanan faydalı enerjinin çok yüksek olduğu yoğunlaştırıcılı toplayıcılar dahi düşünülmelidir.

4.1.2.4. Depo Tank Hacminin Etkisi

Depo tank hacminin güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP üzerine etkisini incelemek için, m^2 kollektör başına 75, 100 ve 125 kg depo hacmi alınmıştır. Referans sıcaklık $85\text{ }^{\circ}\text{C}$, kollektör alanı 50 m^2 alınmış ve kollektör tipi olarak yüksek verime sahip kollektör A seçilmiştir.

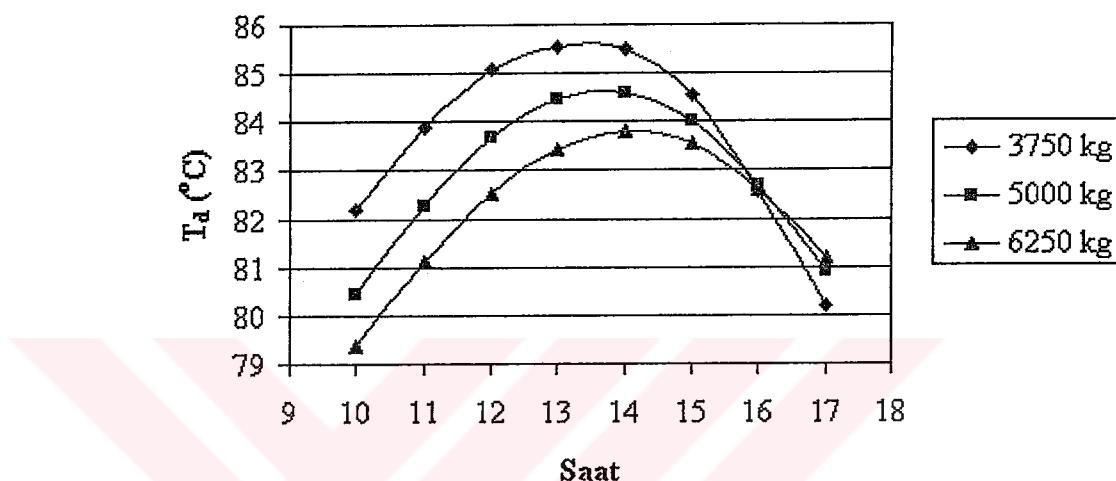

Şekil 4.20. Aylara bağlı olarak, depo hacmi ile güneşten yararlanma oranı FNP' nin değişimi (referans sıcaklık $85\text{ }^{\circ}\text{C}$, kollektör alanı 50 m^2 , kollektör A)

Depo hacminin güneşten yararlanma oranı FNP üzerine etkisi, Şekil 4.19.' da verilmiştir. Görüldüğü gibi, artan depo hacmiyle güneşten yararlanma oranı FNP düşmüştür. Bunun sebebini depo sıcaklığının bir gün içindeki değişimini inceleyerek görebiliriz.

Şekil 4.21.' de Haziran ayında, gün içinde sistemin çalışma saatlerinde depo hacmine göre depo sıcaklığının değişimi verilmiştir. Şekil 4.21. incelenirse, en düşük depo hacminde (3750 kg), depo sıcaklığının saat 13.00' a kadar hızlı bir şekilde yükseldiği, fakat bu saatten sonra çok hızlı bir şekilde düşüşe geçtiği görülebilmektedir.

Daha büyük depo hacimlerinde ise depo sıcaklığındaki düşüş saat 14.00' den sonra başlamakta ve bu büyük hacimlerde, küçük depo hacmine göre, sıcaklık daha yavaş yükseldiği gibi daha yavaşda azalmaktadır. Depo sıcaklığının her 3 depo hacmi için de saat 16.00' da eşitlendiği görülebilmektedir. Çalışma saati sonundaki depo sıcaklığı incelenirse, en büyük depo hacminde en yüksek depo sıcaklığının olduğu görülecektir.

Şekil 4.21. Haziran ayında, gün içinde çalışma saatlerinde depo sıcaklığının depo hacmine bağlı olarak değişimi

Bu çalışmada, çalışma saati 8 saatle sınırlı tutulduğu için yüksek depo hacmi herhangi bir fayda sağlamamaktadır. Buna karşılık, 24 saatlik bir çalışma periyodu seçilseydi, yüksek depo hacimlerinde, depodaki suyun soğuması azalacağından, muhtamelen depo hacminin artmasıyla güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP değeri de bir miktar artacaktır. Bu çalışmada, çalışma saati sonundaki depo sıcaklığını çok fazla düşürdüğü için literatürde tavsiye edilen m^2 kollektör başına 75 kg depo tank hacminin altına inilmemiştir.

4.1.2.5. Tahmini Kollektör Alanının Belirlenmesi

Yapılan simülasyon ile Antalya bölgesinde, atmosfer dışında birim yüzeye düşen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımı (Q_o), atmosfer içindeki yatay birim düzleme düşen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımı (Q) ve atmosfer içinde birim eğik yüzeye düşen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımı (Q_e) rahatlıkla bulunabilmektedir. Simülasyondan elde edilen bu değerler Çizelge 4.7.' de verilmiştir. Sistem dizaynında, kollektör yüzey alanı seçilirken, bir ön fikir vermesi amacıyla, birim eğik yüzeye düşen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımından yararlanılarak tahmini bir kollektör alanı da hesaplanmıştır. Absorpsiyonlu soğutma sisteminin kaynaticısına depodan sürekli olarak 90°C ' de sıcak su gittiği düşünülmüştür. Kollektör verimi 0.4, toplayıcı dışındaki boru donanımı ve depolama verimi 0.65 alınarak tahmini kollektör alanları hesaplanmıştır. Sonuçlar aşağıda Çizelge 4.8.' de verilmiştir.

Çizelge 4.7. Atmosfer dışına, atmosfer içinde yatay ve eğik birim yüzeye düşen aylık ortalama günlük tüm güneş ışınımı miktarları ($\text{Mj} / \text{m}^2 - \text{gün}$)

	MAY.	HAZ.	TEM.	AĞUS.	EYL.
Atm. Dışı Günlük - Q_o	39.51	41.21	40.28	36.75	30.97
Yatay Düzleme Günlük - Q	22.39	24.80	24.82	22.83	18.47
Eğik Düzleme Günlük - Q_e	20.39	21.47	21.94	22.17	20.65

Çizelge 4.8. Kollektör verimi 0.4, kollektör dışındaki boru donanımı ve depolama verimi 0.65 kabul edilerek hesaplanan yaklaşık kollektör yüzey alanları ($T_{\text{kay}}=90^{\circ}\text{C}$, $Q_{\text{kay}}=388,17 \text{ Mj} / \text{gün}$)

AYLAR	$Q_e (\text{Mj} / \text{m}^2\text{-gün})$	$Q_f (\text{Mj} / \text{m}^2\text{-gün})$	ALAN (m^2)
MAY.	20.39	5.301	74
HAZ.	21.47	5.582	70
TEM.	21.94	5.704	69
AĞUS.	22.17	5.764	68
EYL.	20.65	5.369	73

4.1.2.6. By – Pass Hattı Kullanılması Durumunun İncelenmesi

Bazı durumlarda, güneş enerjisiyle ısıttığımız su kaynاتıcıda kullanılmış soğuduktan sonra depoya dönerken bu suyun sıcaklığının depo sıcaklığından büyük olduğu görülmüştür. Bu durumda bir by – pass hattı kullanılarak suyun referans sıcaklığı yükseltilmesinde daha küçük bir ısıtma yükü ile yardımcı enerji kaynağı kullanılması düşünülmüştür. Bu durumu incelemek için düşük verime sahip kollektör B kullanılmış, depo hacmi 3750 kg, kollektör alanı 50 m² ve referans sıcaklık 90 °C olarak alınmıştır. İnceleme Haziran ayı için yapılmış ve hem by – pass hattı kullanılması hem de kullanılmaması durumunda gün içinde çalışma saatlerinde ne kadar güneş enerjisinden yararlanıldığı sırasıyla Çizelge 4.9. ve Çizelge 4.10.'da verilmiştir.

Çizelge 4.9. By – pass hattı kullanılması durumunda çeşitli parametrelerin değişimi

SAAT	Q _{depo} (kW)	T _{depo} (°C)	Q _y (kW)	Q _{kay} (kW)	FNP (%)
10	-	74.35	26.17	13.478	-
11	-	77.20	13.478	13.478	-
12	-	80.07	13.478	13.478	-
13	-	82.48	12.57	13.478	7
14	0.91	83.93	10.14	13.478	25
15	3.33	83.75	10.45	13.478	23
16	3.03	82.92	11.84	13.478	12
17	1.64	82.41	12.70	13.478	6

Çizelge 4.10. By – pass hattı kullanılmaması durumunda çeşitli parametrelerin değişimi

SAAT	Q _{depo} (kW)	T _{depo} (°C)	Q _y (kW)	Q _{kay} (kW)	FNP (%)
10	-	74.35	26.17	13.478	-
11	-12.69	80.12	16.52	13.478	-
12	-3.04	83.46	10.94	13.478	19
13	2.54	85.03	8.31	13.478	38
14	5.16	85.30	7.85	13.478	42
15	5.63	84.49	9.22	13.478	32
16	4.26	83.37	11.08	13.478	18
17	2.39	82.68	12.23	13.478	9

Çizelge 4.9. ve Çizelge 4.10 incelendiğinde, by – pass hattı kullanılmaması durumunda depodaki suyun sıcaklığının daha hızlı bir şekilde yükseldiği görülebilmektedir. Çizelge 4.10.' da gösterildiği gibi, by – pass hattı kullanılmadığı zaman, kaynaticıdan dönen sıcak su depo sıcaklığından yüksek olduğu için taşıdığı enerjiyi depoya vermekte ve bu da depo sıcaklığının hızlı bir şekilde yükselmesine sebep olmaktadır. Yani, Çizelge 4.10.' da verilen negatif değerler, depodan herhangi bir enerji çekilmedinini, aksine kaynaticıdan dönen su sıcaklığı depo sıcaklığından yüksek olduğu için, faydalı enerji gibi etki ettiğini göstermektedir. Çizelgelere bakılırsa by – pass hattı kullanılmaması durumunda günün ilerleyen saatlerinde güneş enerjisinden daha fazla oranda yararlanıldığı yani FNP oranının daha yüksek olduğu görülebilmektedir. By – pass hattı kullanılması durumunda depodan hiçbir enerji çekilmemekte fakat aynı zamanda kaynaticıdan dönen sıcak suyun enerjisinden de yararlanılamaktadır. Bu durumda, çalışanın ilk 3 saatte belki biraz daha küçük kapasitede yedek enerji kaynağı ısıl gücü kullanılmakta fakat çalışanın ilerleyen saatlerinde depo sıcaklığı daha düşük olduğu için by – pass hattı kullanılmaması durumuna göre daha büyük kapasitelerde yedek enerji ısıl gücüne ihtiyaç duyulmaktadır.

4.2. Sonuç ve Öneriler

Yapılan iki simülasyon çalışmasıyla, absorpsiyonlu soğutma sistemi boyutları, performansı ve bu sistemde güneş enerjisinin kullanılması durumunda bu enerjiden ne kadar yararlanılabileceği hakkında tüm bilgiler alınabilmektedir.

Absorpsiyonlu soğutma sisteminin boyutlandırılmasında, sistemin çeşitli noktalarının sıcaklıklarının değiştirilmesi durumunda boytlardaki çarpıcı değişimlerin sadece LiBr – Su eriyiğinin dolaştığı kısım olan absorber ve eriyik eşanjöründe olduğu görülmüştür. Yani sistem boyutlandırmasında, zengin ve fakir eriyiğin derişikliğine bağlı olan dolaşım oranı FR önemli bir faktördür. Dolaşım oranı FR' nin düşük bir değer alması arzu edilen durumdur. Çünkü dolaşım oranının küçülmesi demek zengin ve fakir eriyik konsantrasyonlarının birbirinden uzaklaşması anlamına gelmektedir. Bu da kütle transferi bakımından düşünüldüğünde, absorber verimini yükseltecektir. Bütün bu yorumlar sonucu, sistemin çeşitli noktalarında sıcaklıkların değiştirilmesi ile şu sonuçlar elde edilebilir;

- 1) Yoğunurucu veya absorber sıcaklığı arttıkça, absorber çıkış sıcaklığının yükselmesine bağlı olarak fakir eriyik konsantrasyonu arttıgından, dolaşım oranı FR' nin arttığını söylemişistik. Bu durumda, yoğunurucu veya absorber sıcaklığının kristallenme olmaması için gerekli minimum sıcaklığın üzerinde olmak şartıyla, minimumda tutulması gerektiği söylenebilir. Böylece sistemin soğutma tesir katsayısı COP' de yüksek tutulmuş olur. Wardono ve Nelson' un (1995) yapmış olduğu çalışmada da, mevcut çalışmada olduğu gibi, artan yoğunurucu giriş sıcaklığı ile sistemin soğutma tesir katsayısı COP' nin azaldığı görülmektedir.
- 2) Kaynاتıcı su giriş sıcaklığı arttıkça, kaynaticıdan absorbere dönen zengin eriyiğin konsantrasyonun artmasına bağlı olarak dolaşım oranı FR azalmakta ve sistemin soğutma tesir katsayısı COP artmaktadır. Bu durumda, kaynاتıcı su giriş sıcaklığını, eriyiğin absorbere giriş sıcaklığını kristallenme sınırının altına düşürmeyecek şekilde, maksimumda tutulması gerektiği söylenebilir. Wardono ve Nelson' un (1995) ve (1996)' da yapmış oldukları çalışmada da, mevcut çalışmada olduğu gibi, kaynاتıcı sıcak su giriş sıcaklığının artmasıyla sistemin soğutma tesir katsayısı COP' nin arttığı gözükmustür.
- 3) Buharlaştırıcı sıcaklığı arttıkça, buharlaştırıcı ve absorber basıncının yükselmesine bağlı olarak absorberden kaynaticıya dönen fakir eriyik konsantrasyonu düşmekte ve buna bağlı olarak dolaşım oranı FR azalmakta, sistemin soğutma tesir katsayısı COP artmaktadır. Bu durumda, buharlaştırıcı sıcaklığının mümkün olan maksimum sıcaklıkta tutulması gerektiği söylenebilir. Wardono ve Nelson' un (1995) yapmış olduğu çalışmada da, mevcut çalışmaya benzer, şekilde artan buharlaştırıcı su giriş sıcaklığı ile sistemin soğutma tesir katsayısı COP' nin arttığı görülmektedir.
- 4) Soğutma yükü değişikçe, sistemin soğutma tesir katsayısı COP ve dolaşım oranı FR sabit kalmaktadır. Buradan şunu söyleyebiliriz ki; sistem sabit sıcaklıklarda çalışıyorsa, dolaşım oranı FR ve soğutma tesir katsayısı COP sabit kalmaktadır. Fakat buharlaştırıcıdan çekilen yüze bağlı olarak, soğutucu akışkan olarak kullanılan suyun debisi artmakta, bu artış oranında, sabit dolaşım oranında, kaynaticıdan absorbere dönen zengin eriyik debiside

artmaktadır. Debilerdeki bu değişiklikler sistem boyutlarının değişmesine sebep olmaktadır.

Güneş enerjisinin absorpsiyonlu soğutma sisteminde kullanılabilirliğinin tesbit edilmesi için yapılan ikinci simülasyon çalışmasından da şu sonuçlar ortaya çıkmıştır;

- 1) Absorpsiyonlu soğutma sisteminde, kaynacı su giriş sıcaklığı arttıkça soğutma tesir katsayısı COP artmaktadır. Fakat, güneş enerjili sisteme güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP' yi artırmak için sistemin çalışması için gerekli minimum sıcaklık olan referans sıcaklık düşük tutulmalıdır. Referans sıcaklık olarak 80°C alınması durumunda, güvensten yararlanma oranı FNP kullanılan aya bağlı olarak 85°C referans sıcaklığı göre % 11 – 17 arasında, 90°C referans sıcaklığı göre % 31 – 38 arasında artmaktadır (Şekil 4.8.). Ergül' ün (1991) yapmış olduğu çalışmada da, referans sıcaklığın güvensten yararlanma oranı FNP üzerine etkisi incelenmiştir. Fakat bu ve buna benzer çalışmalarda farklı yerleşim yerleri, soğutma yükleri, kollektör alanları, depo hacimleri ve kollektör tipleri seçildiği için bire bir karşılaştırma yapmak oldukça zordur. Yine de bir karşılaştırma yapılacak olursa Ergül' ün (1991) yapmış olduğu çalışmada da, mevcut çalışmada olduğu gibi, artan referans sıcaklık ile güvensten yararlanma oranı FNP' nin düşüğü görülmüştür.
- 2) Kollektör alanının 70 m^2 olması durumunda güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP' de 60 m^2 lik kollektör alanına göre kullanılan aya bağlı olarak % 4 – 6 arasında, 50 m^2 lik kollektör alanına göre % 12 – 14 arasında yükselme olmaktadır (Şekil 4.12.). Bu durumda, absorpsiyonlu soğutma sisteminde mümkün olan maksimum kollektör alanının kullanılması gereği söylenebilir. Yine yukarıda anlatılan farklı parametre seçimleri nedeniyle tam bir karşılaştırma yapılamamasına rağmen, Ergül' ün (1991) çalışması incelendiğinde, mevcut çalışmada olduğu gibi, artan kollektör yüzey alanıyla güvensten yararlanma oranın FNP' nin arttığı görülmüştür. Blinn' nin (1979) Miami, Charleston ve Columbia bölgeleri için yapmış olduğu çalışmada da artan kollektör yüzey alanıyla, güvensten yararlanma oranı FNP' nin artığı görülmektedir.

- 3) Kollektör tipi güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sistemi için oldukça önemlidir. Yüksek verimli kollektör A kullanılması durumunda, güneşten yararlanma oranı FNP' de kullanılan aya bağlı olarak, kollektör B' ye göre % 42 – 48 arasında, kollektör C' ye göre % 55 – 62 arasında artış görülmektedir (Şekil 4.16.). Güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sisteminde yüksek maliyete rağmen yüksek verime sahip kollektörler kullanılmalıdır. Ergül'ün (1991), mevcut çalışmaya göre farklı parametrelerle yapmış olduğu çalışmada da yüksek verime sahip kollektörler kullanılması halinde güneşten yararlanma oranı FNP' nin arttığı sonucuna varılmıştır.
- 4) Güneş enerjili absorpsiyonlu soğutma sisteminde, depo tank hacmi olarak 3750 kg' lik depo kullanılması durumunda, 5000 kg' lik depoya göre % 8, 6250 kg' lik depoya göre kullanılan aya bağlı olarak % 16 – 17 arasında güneş enerjisinden yararlanma oranı FNP' de artış olmaktadır (Şekil 4.20.). Fakat aynı zamanda küçük depo hacimlerinde depo sıcaklığı hızlı yükseldiği gibi hızlı da düştüğü için 3750 kg' lik depo hacminin altına inilmediği görülebilir. Mevcut çalışmanın aksine, Ergül'ün (1991) yaptığı çalışmada artan depo hacmiyle, güneşten yararlanma oranı FNP' nin çok az arttığı görülmüştür. Fakat daha öncede açıklandığı gibi bu çalışma ile mevcut çalışma arasında kullanılan parametreler bakımından farklılıklar vardır. Bu durumda, özellikle sistemin çalışma periyodu 24 saat olan durumlarda, depo hacmi belirlenirken bir optimizasyon çalışması yapılması tavsiye edilebilir.
- 5) Tahmini bir yüzey alanı için yapılan hesaplamalarda, 90 °C referans sıcaklık için, kullanılan aya bağlı olarak, kollektör yüzey alanı 68 ile 74 m² arasında çıkmıştır. Fakat yapılan detaylı simülasyon çalışmasında, 70 m² lik kollektör yüzey alanıyla güneşten yararlanma oranı FNP' nin kullanılan aya bağlı olarak % 68 – 71 arasında değiştiği görülmektedir (Şekil 4.12.). Simülasyonda yapıldığı gibi sağlıklı bir depo sıcaklığı tayini her zaman daha iyi sonuçlar vermektedir.
- 6) Bu sistem için by – pass hattı kullanımının gerekliliği olmadığı da simülasyon çalışmasıyla tesbit edilmiştir.

Bütün bu sonuçlardan görebiliyoruz ki; güneş enerjisiyle çalışan absorpsiyonlu soğutma sisteminin kullanımı mümkündür. Ülkemizin son yıllarda eksik bıraktığı enerji yatırımları ile önemli miktarda enerji açığı olduğu bilinmektedir. Ülkemizde soğutma, enerji tüketiminin milli elektrik şebekelerinden % 6.5 – 9 oranında bir yük çektiği ve klimanın pik kullanım zamanlarında, yaz ayları 12 – 16 saatleri arasında, elektriksel sorunlar yaşandığı bir gerçektir. Klima enerjisinin, elektrik yerine absorpsiyon teknolojisiyle güneş enerjisiyle elde edilmesiyle sorunların bir miktar aşılacağı bir gerçektir.

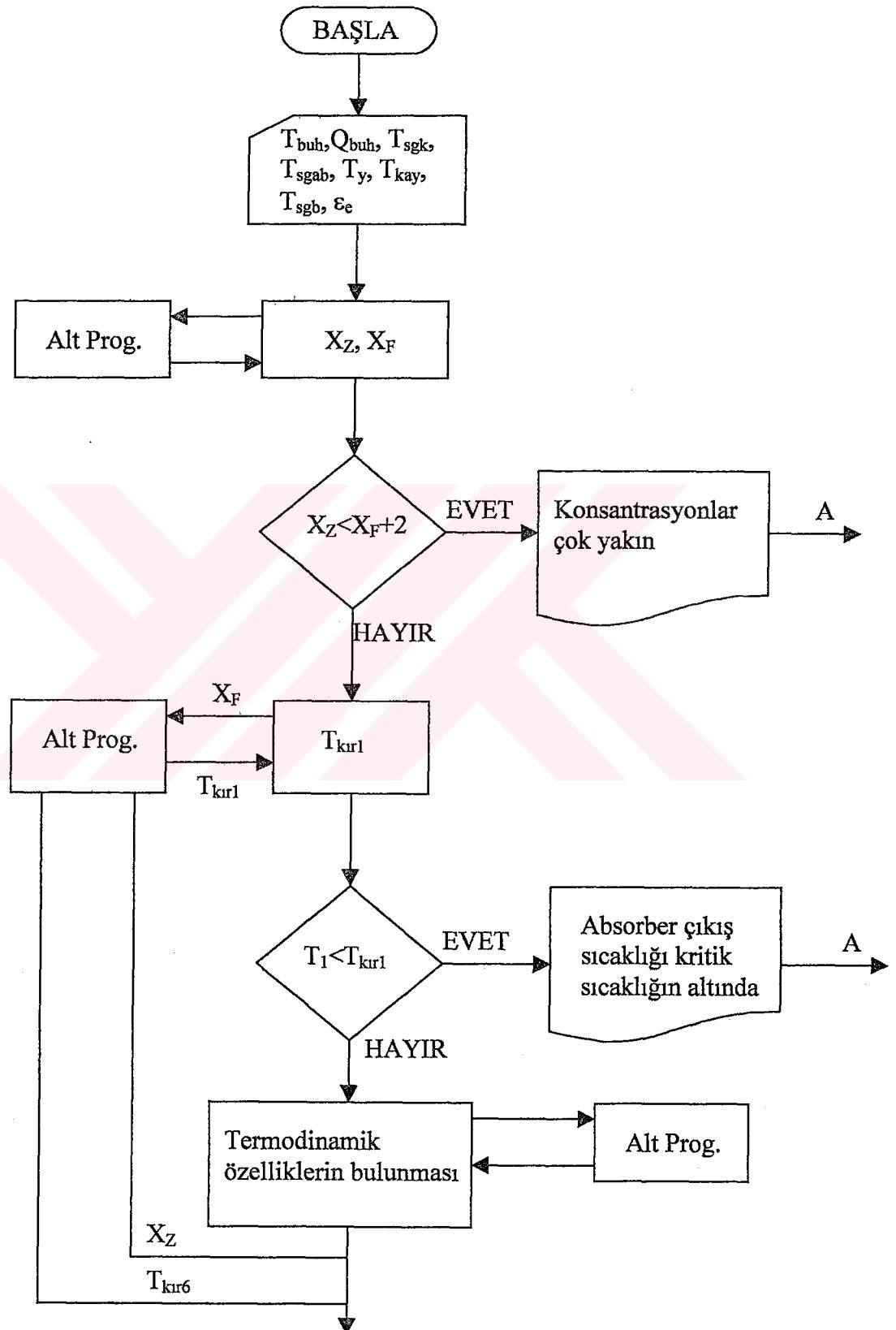

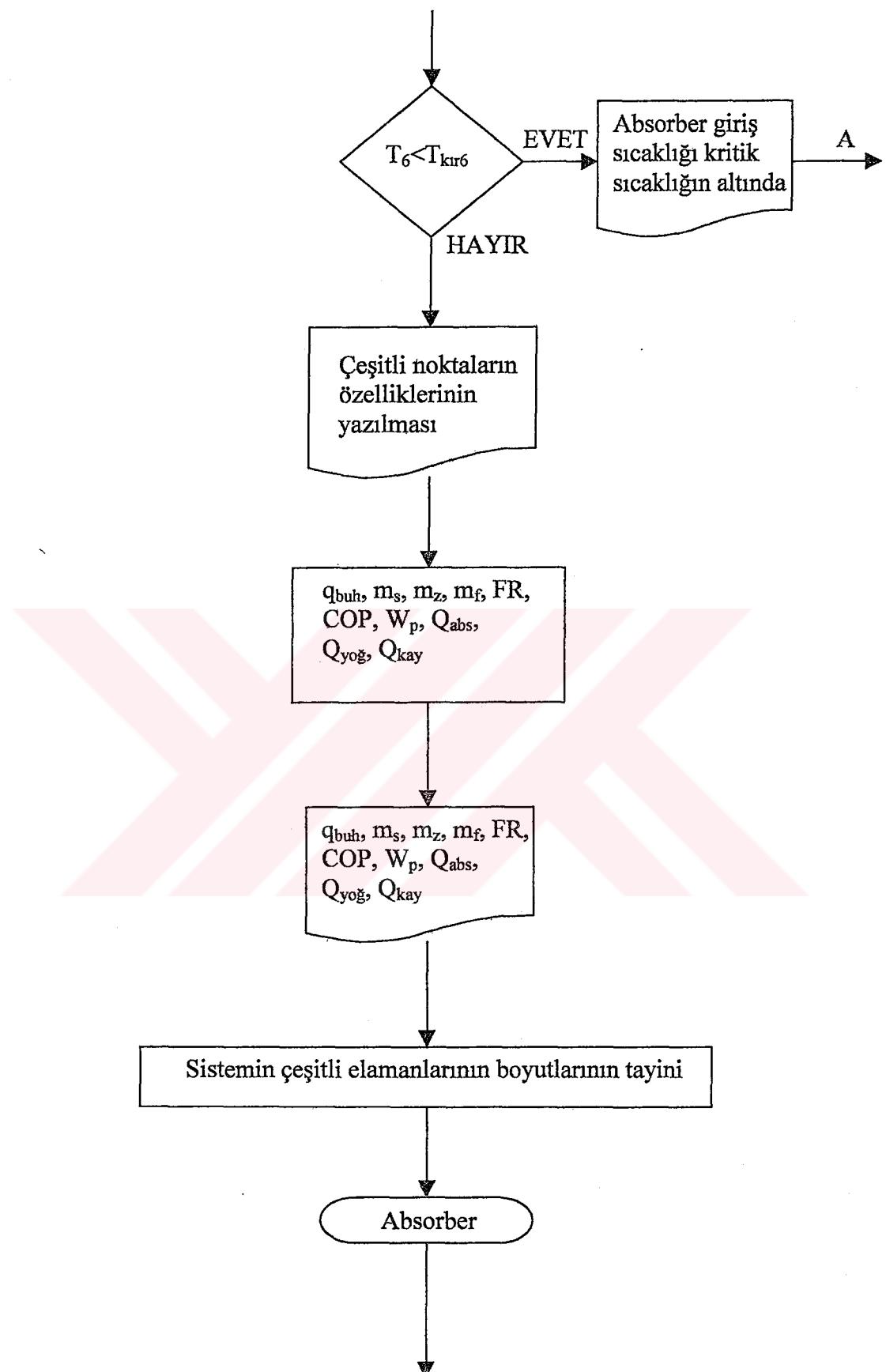
KAYNAKLAR

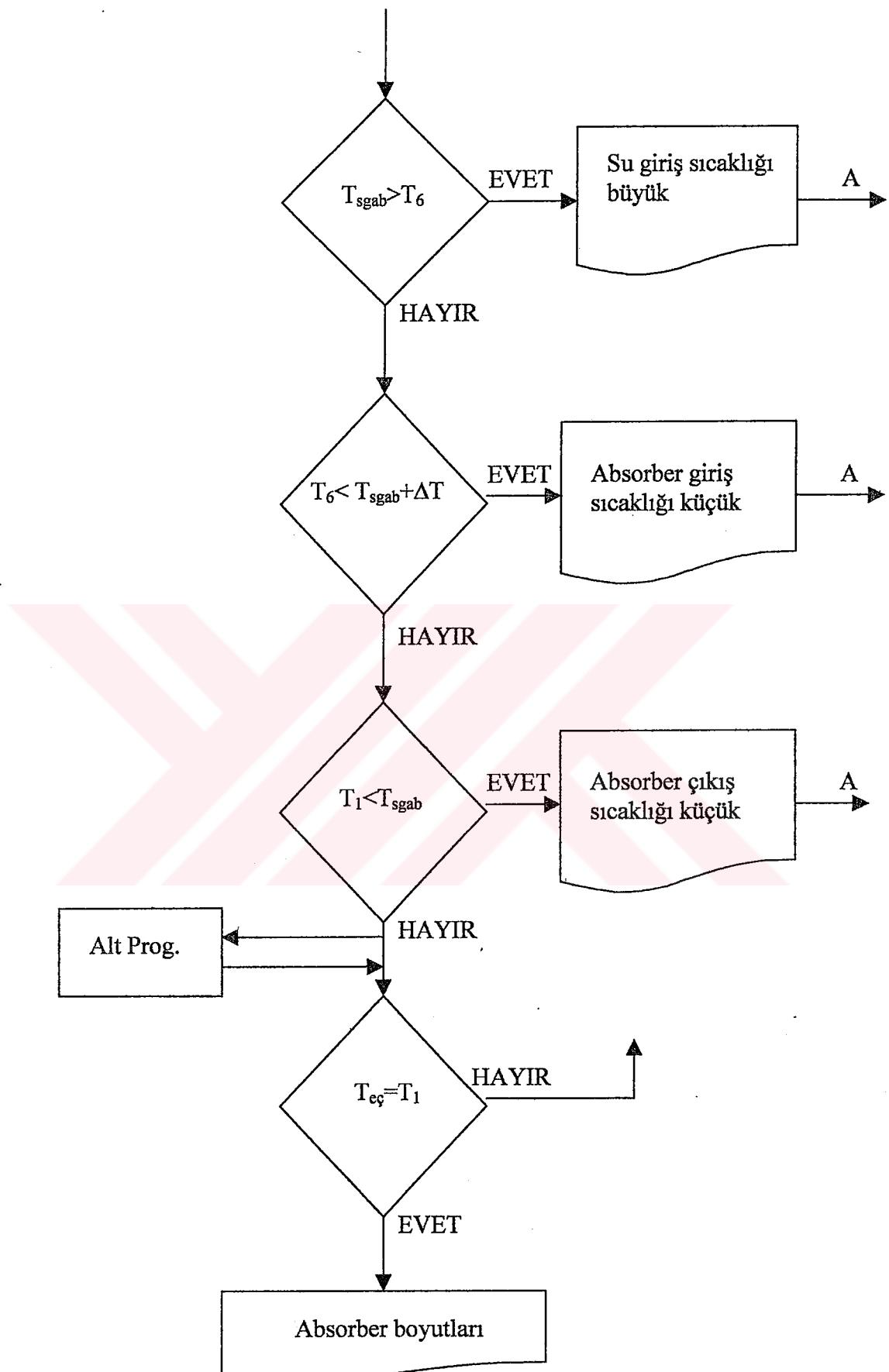
- ASHRAE. 1998. Handbook Refrigeration. USA, p. 41.1 – 41, 12
- BLINN, J. C. 1979. Simulation of Solar Absorption Air Conditioning. Master' s Thesis, University of Wisconsin – Madison. p. 126.
- DUFFIE, J. A., W. A. BECKMAN. 1980. Solar Engineering of Thermal Processes, A Wiley – Interscience Publication, University of Wisconsin – Madison, p. 326 – 349.
- ERGÜL, E. 1991. Simulation of a Solar – Aided R 22 – DEGDME Absorption Heat Pump System. Master' s Thesis, Ankara. p. 109.
- EROĞLU, V., L. ALATLI, İ. TANYOL, A. ARDIÇ, E. TORUN. Komple Çevreci Yüksek Verimli Absorpsiyonlu Sistemler. TTMD IV. Uluslararası Yapıda Tesisat Bilim ve Teknoloji Sempozyumu. İstanbul, 17 – 19 Nisan 2000, s. 525 – 562.
- GENCELİ, O. F. 1999. Isı Değiştiricileri. Birsen Yayınevi, İstanbul. 424 s.
- GÜZEL, E. 1995. Güneş Enerjisi ile Çalışan Açık Çevrimli Absorpsiyonlu Model Bir Soğutucunun İklimlendirme amaçlı Geliştirilmesi. Yüksek Lisans Tezi, İzmir. 118 s.
- HEDH. 1983. Heat Exchanger Design Handbook. Hemisphere Publishing Corporation.
- İLERİ, A. 1995. Yearly Simulation of Solar – Aided R 22 – DEGDME Absorption Heat Pump System. Solar Energy, 55(4): 255 – 265.
- İLERİ, A. 1997. A Discussion on Performance Parameters for Solar – Aided Absorption Cooling Systems. Renewable Energy, 10(4): 617 – 624.
- KAUSHIK, S. C., S. CHANDRA. 1985. Computer Modeling and Paremetric Study of a Double Effect Generation Absorption Refrigeration Cycle. Energy Convers. Mgmt., 25(1): 9 – 14.
- KAYAARASI, Y. 1998. Türkiye ve Dünyada Enerji Tasarrufu. İzalasyon Dünyası, 9:30 – 34.
- KAYNAKLI, Ö. 2000. Alternatif Bir Otomobil Kliması. Yüksek Lisans Tezi, Bursa. s. 36 – 186.
- KERN, D. Q., A. D. KRAUS. 1972. Extended Surface Heat Transfer. McGraw – Hill Company, New York . p. 805.
- KILIÇ, A., A. ÖZTÜRK. 1983. Güneş Enerjisi. Kipaş Dağıtımcılık, İstanbul, 331 s.
- KILIÇ, M., A. YİĞİT. 2000. Isı Transferi. Vipaş A.Ş., Bursa. 415 s.

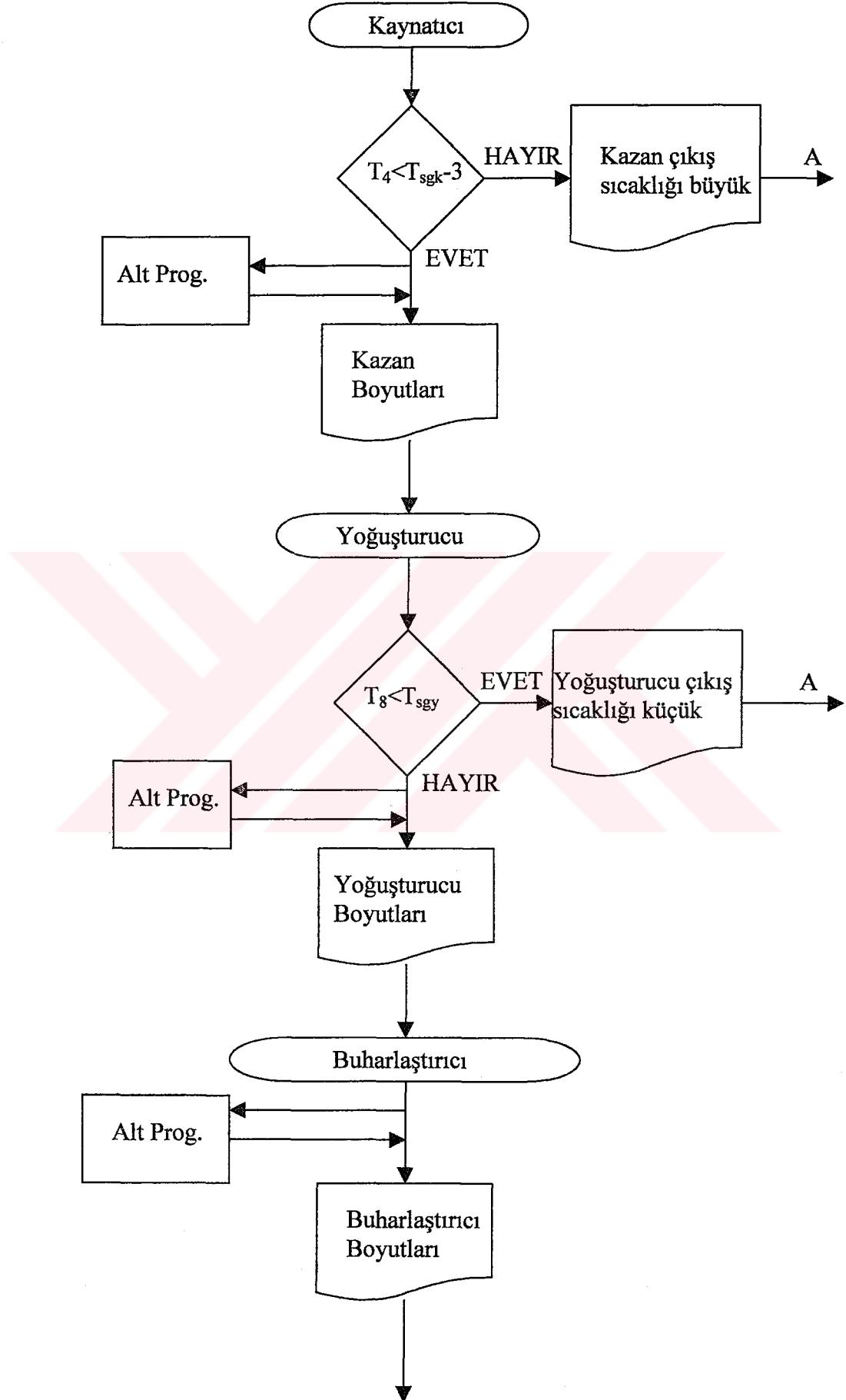
- KUMAR, P., S. DEVOTTA, F. A. HOLLAND. 1984. Effect of Flow Ratio on the Performance of an Experimental Absorption Cooling System. Chemical Eng. Research Des., 62: 194 – 196.
- KÜMAR, P., S. DEVOTTA. 1985. Analysis of Solar Absorption Cooling Systems with Low Generator Temperatures. International Journal Refrigeration, 8: 356 – 359.
- MOSTAFAVİ, M., B. AGNEW. 1996. The Effect of Ambient Temperature on the Surface Area of Components of an Air – Cooled Lithium Bromide / Water Absorption Unit. Applied Thermal Engineering, 16(4): 313 – 319.
- SARIBEK, B. 1995. Tavandan Soğutmalı Güneş Enerjili Absorpsiyonlu Soğutma sistemi. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul. s. 7 – 38.
- UĞUREL, A. 2000. Rüzgar – Güneş Enerjisinden Elektrik Üretimi ve Türkiye İçin Önemi. Termodinamik, 11: 62 – 63.
- WARDONO, B., R. M. NELSON. 1995. Simulation of a 20 – ton LiBr / H₂O Absorption Cooling System. ASHRAE Transaction, 102(1): 96 – 103.
- WARDONO, B., R. M. NELSON. 1996. Simulation of a Double – effect LiBr / H₂O Absorption Cooling System. ASHRAE Journal: 32 – 38.
- WIJEYSUNDERA N. E. 1997. Thermodynamic Performance of Solar – Powered Ideal Absorption Cycle. Solar Energy, 61(5): 313 – 319.
- WIJEYSUNDERA N. E. 1999. Simplified Models for Solar – Powered Absorption Cooling Systems. Renewable Energy, 16: 679 – 684.
- WIJEYSUNDERA N. E. 2000. An Irreversible – ThermoDynamic Model for Solar – Powered Absorption Cooling Systems. Solar Energy, 68(1): 69 – 75.
- YİĞİT, A. 1990. Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Simülasyonu. Doktara tezi, İstanbul. 104 s.

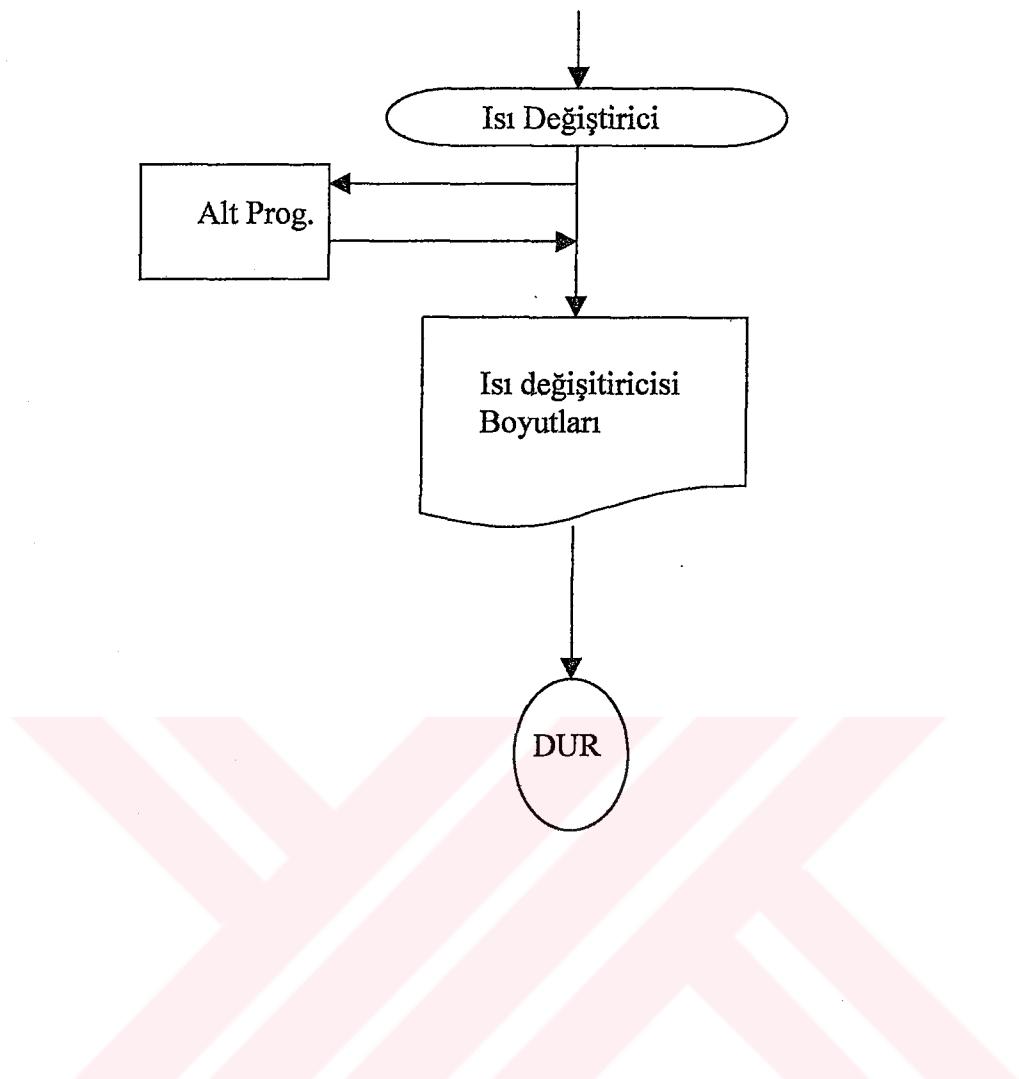
EK – 1 Absorpsiyonlu Soğutma Sistemini Elemanlarının Boyutlarını ve Çalışma Parametrelerini Tesbit Eden Simülasyon Çalışmasının Algoritması

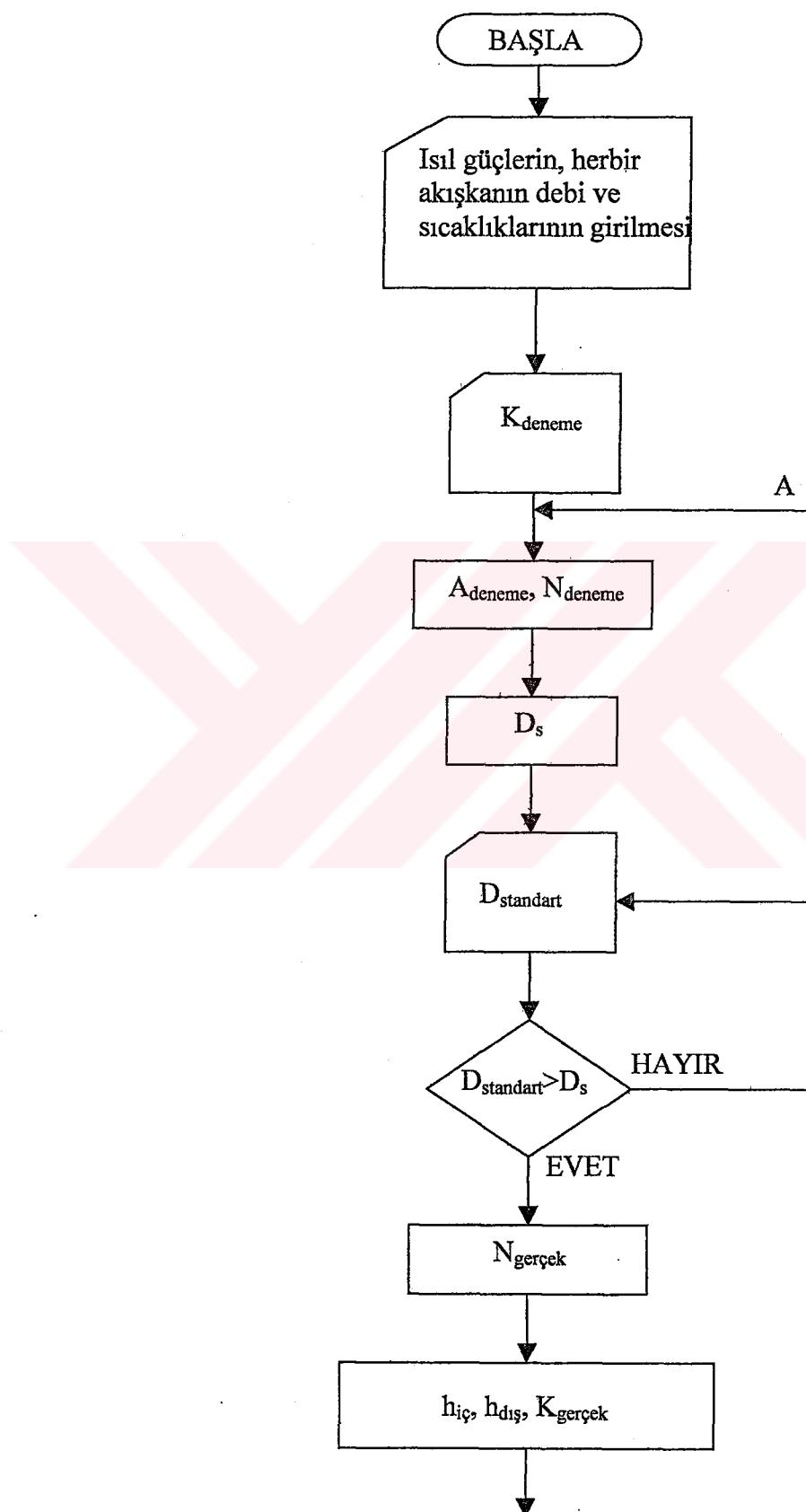

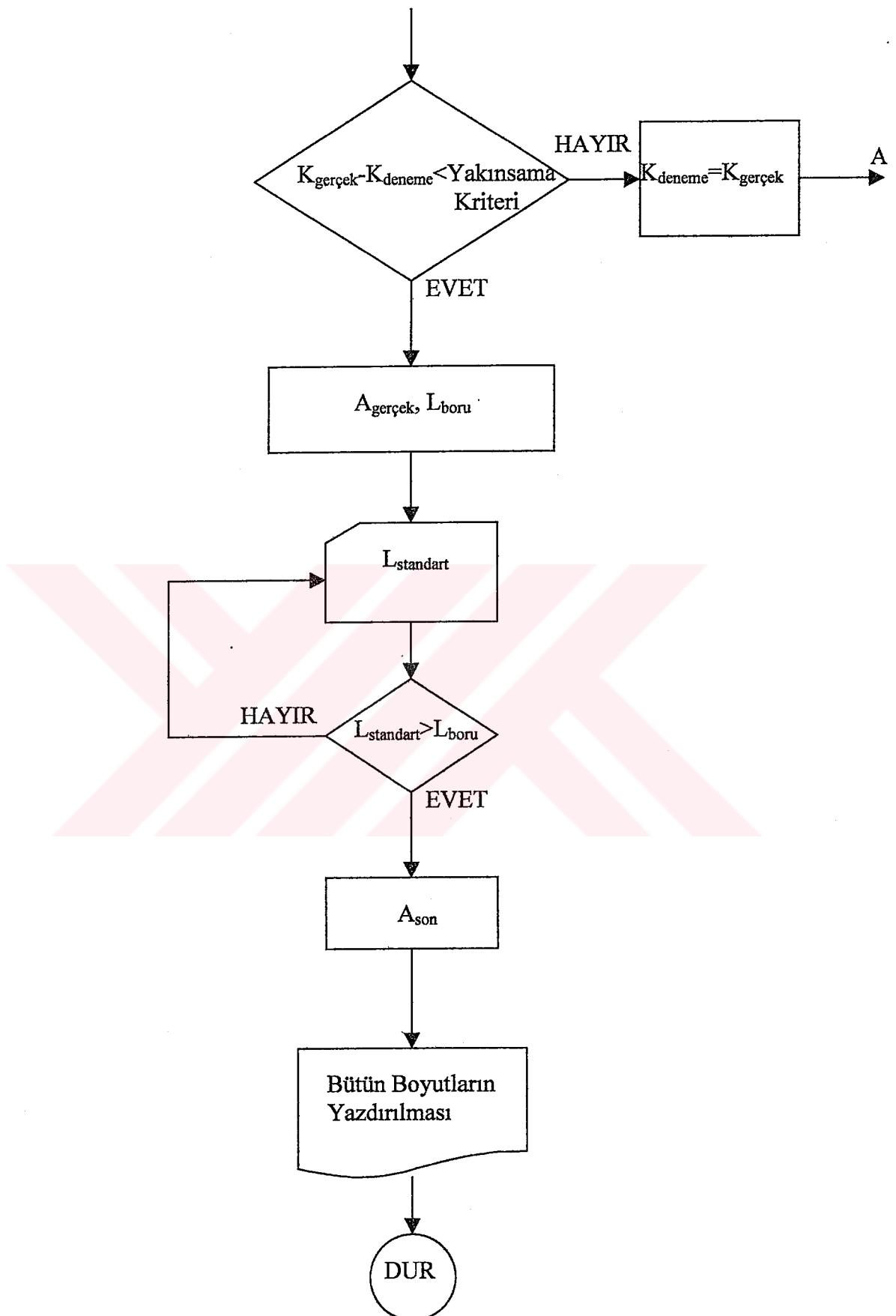

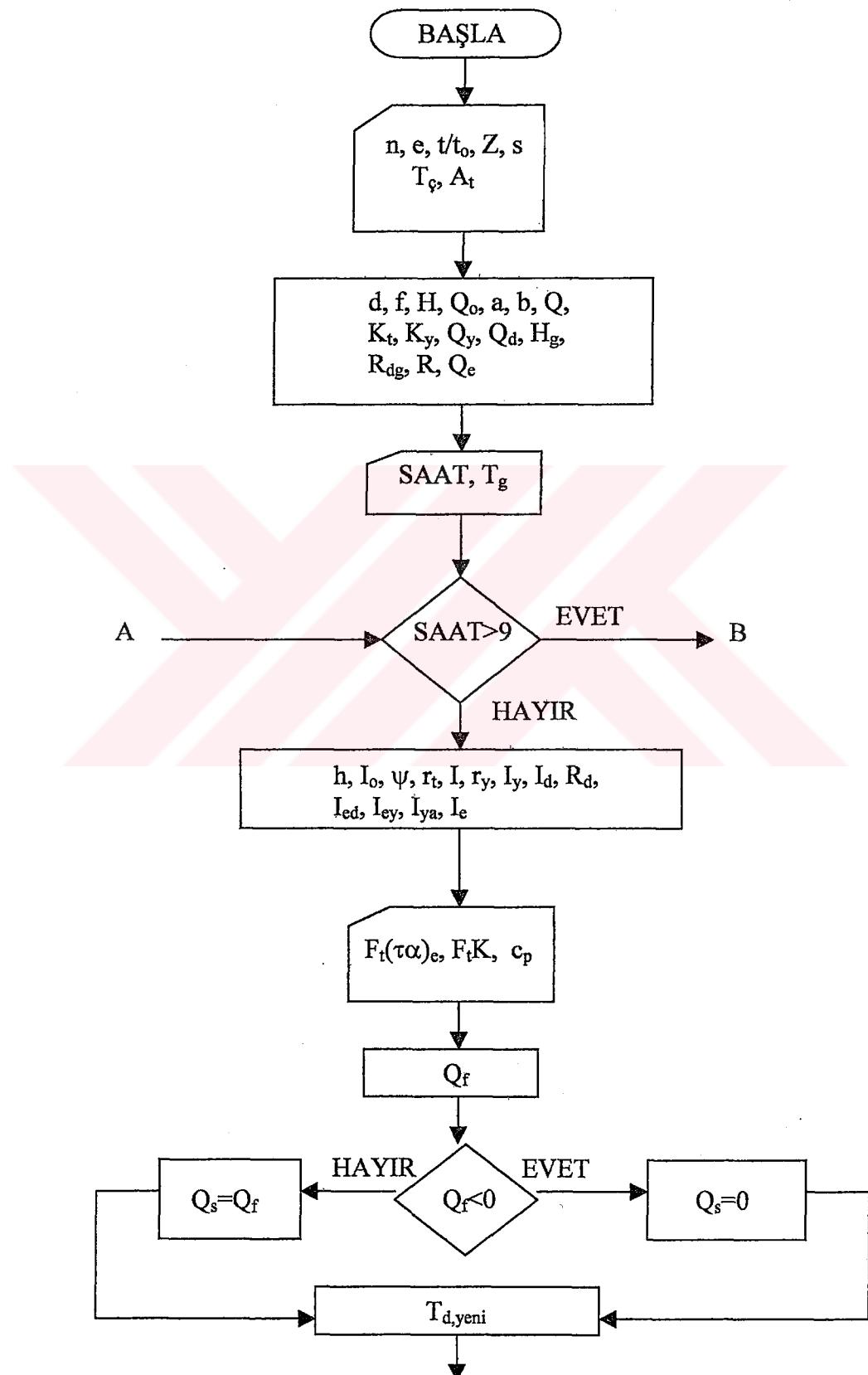

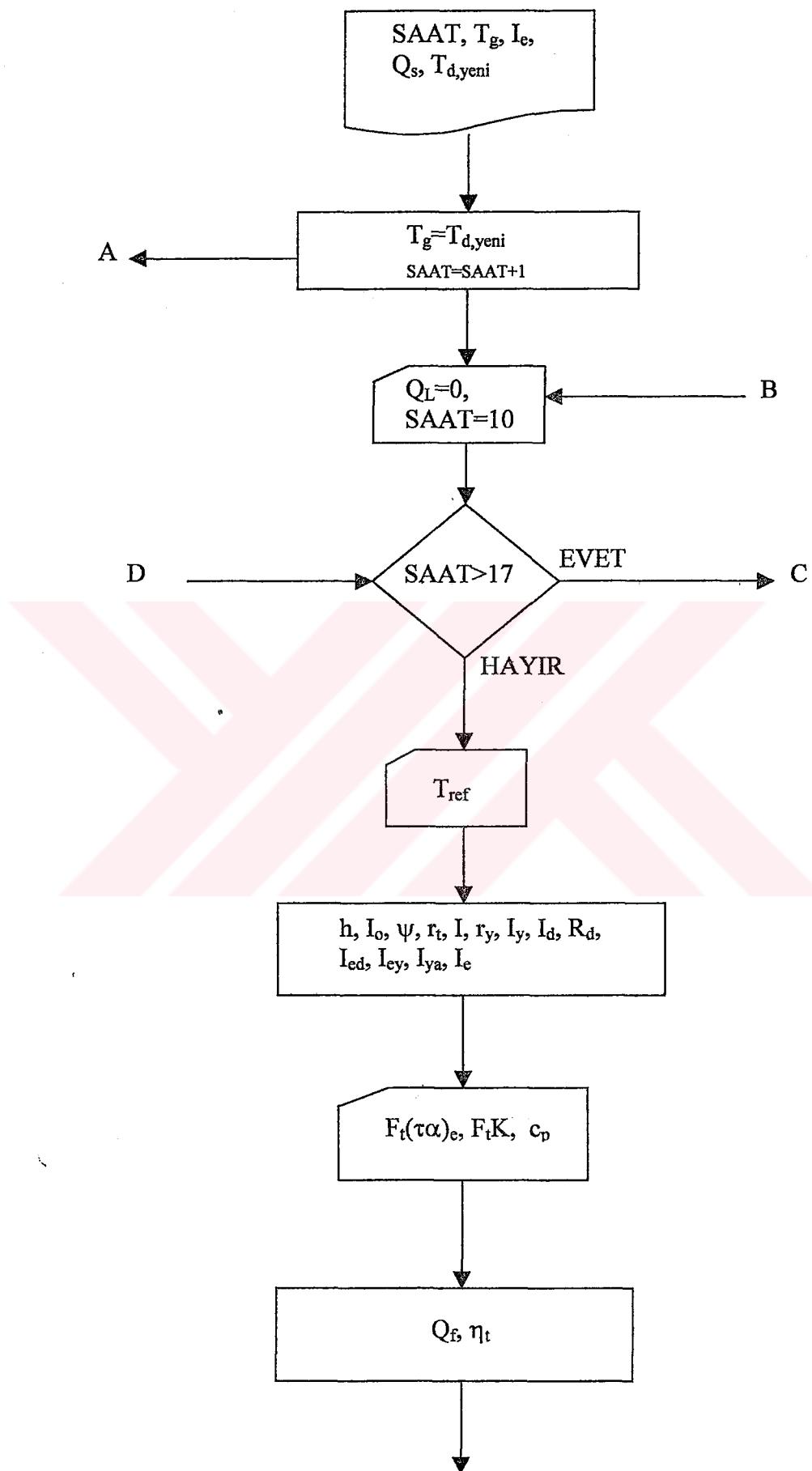
EK - 2 Isı Değiştiricisi Boyutlandırmasının Yapıldığı Alt Programların Algoritması

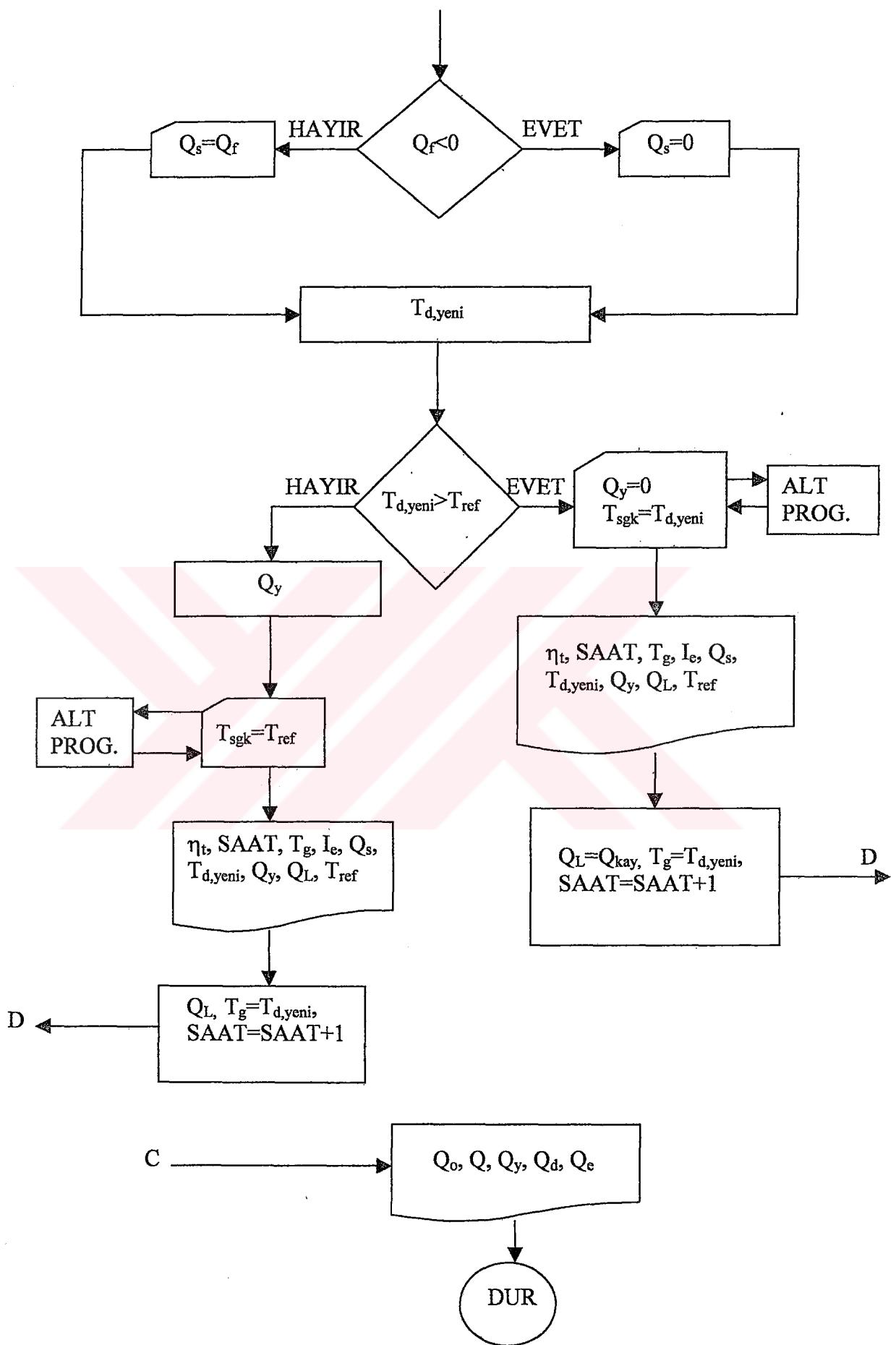

**EK – 3 Güneş Enerjisi Hesaplamalarının Yapıldığı Simülasyon Çalışması
Algoritması**

EK – 4 Absorpsiyonlu Soğutma Sistemi Elemanlarının Boyutlarını ve Çalışma Parametrelerini Tesbit Eden Programın Listesi

```

C BLOCK DATA
BLOCK DATA
COMMON /BOY/D0(8),D1(8),ADIM(8),XL(10),DEN(14),DEI(14)
DATA D0/0.01,.014,.018,.02,.025,.03,.038,.0445/
DATA D1/.007,.01,.014,.016,.02,.025,.033,.0395/
DATA ADIM/.0135,.019,.024,.026,.032,.038,.047,.055/
DATA XL/.5,.75,1.,1.25,1.5,2.,2.5,3.,3.5,4./
DATA DEN/.15,2.,2.25,3.,3.35,4.,5.,6.,7.,8.,9,1.,1.1,1.2/
DATA DEI/.16,.211,.265,.316,.347,.398,.500,.590,.69,.79,.888,
*.988,1.086,1.186/
END

C ABSORPSIYONLU SOĞUTMA SİSTEMLİN SIMULASYONU
C ***** ABSORPSIYONLU SOĞUTMA SİSTEMLİ *****

C **++ SOĞUTMA SİSTEMLİN ÇEŞİTLİ NOKTALARI:
C 1: ABSORBER ÇIKIS VE POMPA GIRISI,2:POMPA ÇIKISI VE ESANJOR GIRISI
C 3:ESANJOR ÇIKISI KAYNATICI GIRISI,4:KAYNATICI ZENGİN ERIYIK ÇIKISI
C 5:ERIYIGİN ESANJOR ÇIKISI VE VANA GIRISI,6:VANA ÇIKISI VE ABSORBER GIRISI
C 7:SU BUHARI KAYNATICI ÇIKISI YOGUSTURUCU GIRISI,8:YOGUSTURUCU ÇIKISI
C 9:KISILMA VANASI ÇIKISI BUHARLASTIRICI GIRISI,10:BUHARLASTIRICI ÇIKISI
COMMON /BOY/D0(8),D1(8),ADIM(8),XL(10),DEN(14),DEI(14)
DATA DPKY,DPBA,QBUH/.3,.3,12./
DATA VISF,VISZ,YOGF,YOGZ,CPF,CPZ,PRF,PRZ,XKIF,XKIZ/4.537E-3,
*6.067E-3,1699.,1795.,1.956,1.977,20.32,27.,4.366E-4,4.435E-4/
DATA VISS,YOGS,CPS,XKIS,PRS/993.414E-6,998.,4.182,.597E-3,6.96/
DATA DP1,DP2,YCO,PI,BGI,TB/.3,.3,9.8,3.14,2489.,280./
DATA VISB,YOGB,CPB,XKIB,PRB/.00835E-3,.007257,1.866,.0182E-3,.86/
OPEN(UNIT=15,FILE='AAAAAA.txt',STATUS='UNKNOWN')
C OPEN(UNIT=1,FILE='DOKPDT',STATUS='NEW')
C *** ESANJOYE AIT DATALARIN OKUTULMASI ***
C READ(1,*)(D0(I),I=1,8)
C READ(1,*)(D1(I),I=1,8)
C READ(1,*)(XL(I),I=1,10)
C READ(1,*)(ADIM(I),I=1,8)
C READ(1,*)(DEN(I),I=1,14)
C READ(1,*)(DEI(I),I=1,14)
DTSS=10.
SICB=TB+10.
WRITE(*,*)'TB QBUH TSGAB SICB',TB,QBUH,TSGAB,SICB
WRITE(15,*)'TB QBUH TSGAB SICB',TB,QBUH,TSGAB,SICB
JJJ=294
TSGK=365
TSGAB=JJJ
TY=TSGAB+15.
TK=TSGK-10.
WRITE(*,*)'TK TSGK TY TSGAB',TK,TSGK,TY,TSGAB
WRITE(15,*)'TK TSGK TY TSGAB',TK,TSGK,TY,TSGAB
TEC=0.
EPSK=.6
T1=TY
67 T8=TY
P8=DYBA(T8)
P4=P8+DP1
T4=TK

```

**EE. TÜRKİYE'DE İLK TİCARETİ
YAPAN İŞLETME**

```

XKA=ERKON(T4,P4)
H4=ERAN(XKA,T4)
T10=TB
P10=DYBA(T10)
68 P1=P10*1.
XAB=ERKON(T1,P1)
IF(XKA.LE.(XAB+2.)) THEN
  WRITE(*,*)'TSGK TSGAB',TSGK,TSGAB
  WRITE(*,*)'XKA DEGERI (XAB+2) DEGERINDEN KUCUK'
  WRITE(15,*)'TSGK TSGAB',TSGK,TSGAB
  WRITE(15,*)'XKA DEGERI (XAB+2) DEGERINDEN KUCUK'
  GO TO 46
ELSE
  TKIR1=TKR(XAB)
END IF
IF(T1.LE.TKIR1) THEN
  WRITE(*,*)'T1 TKIR1',T1,TKIR1
  WRITE(*,*)'ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
  WRITE(15,*)'T1 TKIR1',T1,TKIR1
  WRITE(15,*)'ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
  GO TO 46
ELSE
  H1=ERAN(XAB,T1)
END IF
WRITE(*,71)
WRITE(15,71)
71 FORMAT(5X,'BASINC',5X,'SICAKLIK',4X,'KONSANT',5X,'ANTALPI',5X,
  *(KPAL)',5X,(KELVIN)',5X,(YUZDE)',4X,(KJ/KG)')
61 FORMAT(4F12.5,5X,'CEVRIM NOKTASI=',I2)
C *** TERMODINAMIK ANALIZE GORE CESITLI NOKTALARIN OZELIKLERININ
BULUNMASI ***
C 30 T4B=(EPSK*TSGK+(1-EPSE)*(1-EPSK)*T1)/(1-EPSE*(1-EPSK))
C  WRITE(*,*)T4B',T4B
C  WRITE(15,*)T4B',T4B
N=1
TKIR1=TKR(XAB)
IF(T1.LE.TKIR1) THEN
  WRITE(*,*)'ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
  WRITE(15,*)'ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
ELSE
  WRITE(*,61)P1,T1,XAB,H1,N
  WRITE(15,61)P1,T1,XAB,H1,N
END IF
N=4
WRITE(*,61)P4,T4,XKA,H4,N
WRITE(15,61)P4,T4,XKA,H4,N
P2=P4+2.*DP2
WPK=-OZHC(T1,XAB)*(P2-P1)
H2=H1+(-WPK)
T2=0.
CALL XH(T2,XAB,H2)
N=2
WRITE(*,61)P2,T2,XAB,H2,N
WRITE(15,61)P2,T2,XAB,H2,N
WK=XAB/(XKA-XAB)
WA=XKA/(XKA-XAB)
P5=P4-DP1
P6=P1+(.5*DP1)

```

```

TKR6=TKR(XKA)
T5S=T2*1.
H5S=ERAN(XKA,T5S)
H5=H4-EPSK*(H4-H5S)
T5=0.
CALL XH(T5,XKA,H5)
C ERIGIYIN ANTALPISI SICAKLIK VE KONSANTRASYONUN FONKSIYONUDUR
C 6 VE 7 NOKTALARININ SICAKLIKLARIDA ESIT OLUR
H6=H5*1.
T6=T5*1
N=6
IF(T6.LE.TKR6) THEN
  WRITE(*,*)'ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
  WRITE(*,*)'T6 TKR6,T6,TKR6
  WRITE(15,*)'ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
  WRITE(15,*)'T6 TKR6,T6,TKR6
  GO TO 46
ELSE
  WRITE(*,61)P6,T6,XKA,H6,N
  WRITE(15,61)P6,T6,XKA,H6,N
END IF
N=5
WRITE(*,61)P5,T5,XKA,H5,N
WRITE(15,61)P5,T5,XKA,H5,N
T3=0.
H3=WK/WA*(H4-H5)+H2
N=3
P3=P4-DP1
CALL XH(T3,XAB,H3)
WRITE(*,61)P3,T3,XAB,H3,N
WRITE(15,61)P3,T3,XAB,H3,N
H7=ANKB(XKA,P4)
N=7
X7=0.
T7=TK
WRITE(*,61)P4,T7,X7,H7,N
WRITE(15,61)P4,T7,X7,H7,N
N=8
H8=ANDS(T8)
WRITE(*,61)P8,T8,X7,H8,N
WRITE(15,61)P8,T8,X7,H8,N
H9=H8*1.
P9=P10
H9S=ANDS(T10)
H9B=ANDB(T10)
IF(H9.GT.H9S.AND.H9.LT.H9B) THEN
  T9=TB
ELSE
  IF(H9.LT.H9S) THEN
    WRITE(*,*)'9 NOKTASI ASIRI SOGUMUS BOLGE'
    WRITE(15,*)'9 NOKTASI ASIRI SOGUMUS BOLGE'
  ELSE
    WRITE(*,*)'9 NOKTASI KIZGIN BOLGEDE'
    WRITE(15,*)'9 NOKTASI KIZGIN BOLGEDE'
  END IF
END IF
N=9
WRITE(*,61)P9,T9,X7,H9,N

```

```

        WRITE(15,61)P9,T9,X7,H9,N
        H10=ANDB(T10)
        N=10
        WRITE(*,61)P10,T10,X7,H10,N
        WRITE(15,61)P10,T10,X7,H10,N
        BQB=H10-H9
        DEBIS=QBUH/BQB
        DEBIK=DEBIS*WK
        DEBIA=DEBIS*WA
        FR=XAB/(XKA-XAB)
56   WP=DEBIA*WPK
        QAB=DEBIA*H1-DEBIK*H6-DEBIS*H10
        QK=DEBIS*H7+DEBIK*H4-DEBIA*H3
        COP=QBUH/QK
        WRITE(*,*)COP DEBIS DEBIK DEBIA',COP,DEBIS,DEBIK,DEBIA
        WRITE(*,*)FR WP QAB QK',FR,WP,QAB,QK
        WRITE(15,*)COP DEBIS DEBIK DEBIA',COP,DEBIS,DEBIK,DEBIA
        WRITE(15,*)FR WP QAB QK',FR,WP,QAB,QK
C *** SISTEMIN CESITLI ELAMANLARININ BOYUTLANDIRILMASI ***
        WRITE(*,*)'ABSORBER BOYUTLARI'
        WRITE(15,*)'ABSORBER BOYUTLARI'
        TSGA=TSGAB-273.
        IF(TSGAB.GE.T6) THEN
        WRITE(*,*)'SU GIRIS SICAKLIGI BUYUK'
        WRITE(15,*)'SU GIRIS SICAKLIGI BUYUK'
        GO TO 46
        ELSE
        IF(T6.LT.(TSGAB+DTSS)) THEN
        WRITE(*,*)'ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KUCUK'
        WRITE(15,*)'ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KUCUK'
        GO TO 46
        ELSE
        TEC=T1-273.
        END IF
        END IF
        IF((TEC-1.).LE.TSGA) THEN
        WRITE(*,*)'ABSOBER CIKIS SICAKLIGI KUCUK'
        WRITE(15,*)'ABSOBER CIKIS SICAKLIGI KUCUK'
        GO TO 46
        ELSE
        TGAB=T6-273.15
        CALL ABSER(TSGA,TSCA,TGAB,TEC,DEBIK,XKA,DEBIS,QAB,DDA,NTA,XLUA,
        *XC,DTSS,KLM,WW1)
        IF(KLM.GE.50) GO TO 46
        CCE=DEBIK*CPZ
        CALL IZTA(CCE,TSGA,TGAB,TSCA,TEC,EPSA,XNTUA,AKA)
        WRITE(*,*)'EPSA XNTUA AKA',EPSA,XNTUA,AKA
        WRITE(15,*)'EPSA XNTUA AKA',EPSA,XNTUA,AKA
        END IF
58   TEC=TEC+273.15
        WRITE(*,*)'T1 TEC',T1,TEC
        WRITE(15,*)'T1 TEC',T1,TEC
        GO TO 39
        IF(ABS(TEC-T1).LE.1.) GO TO 39
        T1=TEC
        XAB=XC
        GO TO 67
39   TKIR=TKR(XC)

```

```

IF(TEC.GT.TKIR) GO TO 35
WRITE(*,*)'ABSORBER CIKIS SICAKLIGI KRIS. SICAKLIGINDAN KUCUK'
WRITE(15,*)'ABSORBER CIKIS SICAKLIGI KRIS. SICAKLIGINDAN KUCUK'
GO TO 46
35 QK=DEBIS*H7+DEBIK*H4-DEBIA*H3
38 COP=QBUH/QK
IF(T4.LT.(TSGK-3.)) GO TO 37
WRITE(*,*)'KAZAN CIKIS SICAKLIGI COK BUYUK'
WRITE(15,*)'T4 TSGK',T4,TSGK
WRITE(15,*)'KAZAN CIKIS SICAKLIGI COK BUYUK'
WRITE(15,*)'T4 TSGK',T4,TSGK
GO TO 46
37 WRITE(*,*)'KAZAN BOYUTLARI'
WRITE(15,*)'KAZAN BOYUTLARI'
CALL KAZ(QK,TSGK,TSCK,T3,T4,SDK,DEBIA,DP1,DP2,YCO,PI)
GO TO 40
40 QY=DEBIS*(H8-H7)
WRITE(*,*)'YOGUSTURUCU BOYUTLARI'
WRITE(15,*)'YOGUSTURUCU BOYUTLARI'
C TSGY=TSCA+273.15
TSGY=TSGAB
IF((T8-2.)LE.TSGY) THEN
WRITE(*,*)'YOG CIKIS SICAKLIGI KUCUK'
WRITE(15,*)'YOG CIKIS SICAKLIGI KUCUK'
GO TO 46
ELSE
CALL YOG(T7,T8,TSGY,QY,DEBIS)
END IF
WRITE(*,*)'BUHARLASTIRICI BOYUTLARI'
WRITE(15,*)'BUHARLASTIRICI BOYUTLARI'
CALL BUHCI(T9,T10,SICB,DEBIS,QBUH)
WRITE(*,*)'ISI ESANJORU'
WRITE(15,*)'ISI ESANJORU'
CALL ES(T4,T5,T2,T3,DEBIA,DEBIK,VISF,VISZ,YOGF,YOGZ,CPF,CPZ,
*PRF,PRZ,XKIF,XKIZ,PI)
WRITE(15,*)'QAB QBUH QK,QY,DEBIA,DEBIK',QAB,QBUH,QK,QY,DEBIA,DEBIK
WRITE(15,*)'COP XAB XKA WP',COP,XAB,XKA,WP
46 CONTINUE
STOP
END

C ABSORBER BOYUTLANDIRILMASI
C INCE SIVI FILMLI ABSORBER
SUBROUTINE ABSER(T1G,T1C,TGK,TCKT,DEBIK,XKA,DEBIS,QAB,DD,NT,XLU
*,XCIK,DTSS,KLM,W1)
COMMON /BOY/D0(8),D1(8),ADIM(8),XL(10),DEN(14),DEI(14)
C OPEN(UNIT=1,FILE='ABSDT',STATUS='NEW')
C READ(1,*)VIS1,YOG1,XCP1,XKI1,PR1
C READ(1,*)PI,CPI,DP1,DP2,YCO
DATA VIS1,YOG1,XCP1,XKI1,PR1/0.001,990.,4.22,0.000597,7./
DATA PI,CPI,DP1,DP2,YCO/3.14,.3,.3,4.182,9.81/
C BORU ICINDEN AKAN SU DEBISININ TAYINI
NT=2
KKK=0.
93 I=5
M=8
90 XLU=XL(M)
94 DIC=D1(I)

```

```

DD=D0(I)
XHAB=0.
T1C=T1G+DTSS
IF(KKK.GE.1) GO TO 91
58 CALL ABS1(XLU,XKA,DD,NT,DEBIK,DEBIS,TGK,T1C,DTSS,XHAB,XCIK,TCK
*,KLM)
IF(KLM.GT.50) GO TO 46
XH2=XHAB
91 T1C=T1G+DTSS
IF(T1C.LE.TGK) GO TO 57
WRITE(*,*)"ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KUCUK"
WRITE(15,*)"ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KUCUK"
GO TO 31
57 IF(QAB.EQ.0)GO TO 31
W1=-QAB/(XCP1*(T1C-T1G))
C ALT PROGRAMDAN NTU METODU ILE A*K HESABI
C ABSORBER SINIR SARTI OLARAK SABIT YUZEY SICAKLIĞI ALINMISTIR
C ESANJOR BOYUTLARI VE BORU SAYISI HESABI
C BORU ICINDEKİ ISI TASINIM KATSAYISI HESABI
AX1=PI/4*DIC*DIC
G1=W1/(AX1*NT)
XHIZA=G1/YOG1
RE1=G1*DIC/VIS1
SAB=.023*XKI1*PR1**.4/VIS1**.8
XH1=SAB*G1**.8/DIC**.2
C BORU DISINDAN AKIS ICIN TASINIM KATSAYISI HESABI
TK=1/XH1*(1+(DIC*XH1)/(DD*XH2))
C TOPLAM ISI TRANSFER KATSAYISI VE ESANJOR BOYUTLARI HESABI
TOPK=1/TK
10 DT1=TGK-T1C
DT2=TCKT-T1G
DTM=(DT1-DT2)/ALOG(DT1/DT2)
AAB=-QAB/(TOPK*DTM)
AAH=NT*PI*DD*XLU
FDT=AAH-AAB
IF(FDT.GE.0.) GO TO 30
M=M+1
IF(M.GT.10) GO TO 27
KKK=KKK+1
GO TO 90
27 I=I-1
IF(I.LE.2) GO TO 26
KKK=KKK+1
GO TO 94
26 NT=NT+1
KKK=0.
GO TO 93
30 WRITE(*,*)"DD,DIC,A,NT,XLU',DD,DIC,AAB,NT,XLU
WRITE(*,*)"XH1 XH2 TOPK W1 DEBIK',XH1,XH2,TOPK,W1,DEBIK
WRITE(15,*)"DD,DIC,A,NT,XLU',DD,DIC,AAB,NT,XLU
WRITE(15,*)"XH1 XH2 TOPK W1 DEBIK,HIZ',XH1,XH2,TOPK,W1,DEBIK,XHIZA
WRITE(15,*)"AX1,G1,W1,NT,RE1,DIC',AX1,G1,W1,NT,RE1,DIC
WRITE(15,*)"VIS1,SAB,XKI1,PR1,XH1,DTM',VIS1,SAB,XKI1,PR1,XH1,DTM
31 TCKT=TCK
46 RETURN
END

C BIR GAZIN ABSORBSIYONUNDA KONSANTRASYON VE SICAKLIK DAGILIMINI VEREN

```

C ALTPROGRAM SICAKLIK(C) KONSANTRASYON(KMOL/M3) RA:BUHARIN GIZLI
BUHARLASMA

C ISISI(KJ/MOL) CP:COZELTININ OZGUL ISISI(KJ/K KG) XD:FAZLAR ARASI
C KUTLE TRANSFER KATSAYISI(M2/S) XIK:COZELTININ ISI ILETIM KATSAYISI
C (KJ/M H K) XNU:COZELTININ VİSKOZİTESİ(M2/S) RO:COZELTININ YOGUNLUGU
C (KG/M3) OLARAK KULLANILMİSTİR.

SUBROUTINE ABS1(XMAX,XGIR,DD,NT,DEBIK,DEBIS,T0,TC,DTSS,OXHAB,XCIK
*,TCK,KLM)
DIMENSION V(10),TB(200),T(10,200),C(10,200),A(10,11),X(10),VY(10)
*,CB(200),BUY(10),TCS(200)
OPEN(UNIT=2,FILE='BBB',STATUS='UNKNOWN')
DATA N,M,CP,XD,XIK,XNU/200,10,1.8,1.86E-9
*,4.435E-4,3.38E-6/
DATA DELTA,DELT,DELF/.2,0.2.,7/
DATA RA,RO,XK1,XK2/45000.,1651.,-.4861,61.25/
DATA GE,BETA,XMU,XMSU,PI/9.81,90.,6.067E-3,18.,3.14/
C0=(1.-XGIR/100.)*(RO/XMSU)
ADIS=3.14*DD*XMAX
DELTSS=DTSS/(N*1.)

56 RE2=DEBIK/(3.14*DD*NT*XMU)
YMAX=(RE2*XNU*XNU*3./GE)**(.33)
XA=XIK/(RO*CP)
PRS=XNU/XA
TCS(1)=TC
DO 6 I=1,M
T(I,I)=T0*1.
6 C(I,1)=C0*1.
T(1,1)=(TCS(1)+T0)/2.
XLE=XD/XA
XLAN=(XD*RA)/XIK
DELR=YMAX/M
DELX=XMAX/N
RR=DD*.5
YCP=RR+YMAX
CARA=YCP/RR
XK3=(DELR*DELR*2.)/(XA*DELX)*2.
XK4=(DELR*DELR*2.)/(XD*DELX)*2.
XK5=(RO*GE*RR*RR)/(4.*XMU)
XX=0.
XHABT=0.
SSHT=0.
SNUT=0.
NN=0.
QWT=0.
XKUT=0.
DO 100 L=2,N
KLM=0
XX=XX+DELX
TCS(L)=TCS(L-1)-DELTSS
T(1,L)=TCS(L)*1.
TTAH=T(10,L-1)*1.
50 TY=TTAH*1.
KLM=KLM+1
DO 5 I=1,M
DO 5 J=1,M+1
5 A(I,J)=0.
A(10,11)=TY*1.
A(1,11)=TCS(L)*1.

```

DO 101 I=2,9,7
UZK=RR+I*DELR
V(I)=XK5*(1-(UZK/RR)**2.+2.*CARA*CARA*ALOG(UZK/RR))
BUY(I)=DELR/(2.*UZK)
A(I,I)=XK3*V(I)+2.
101 A(I,11)=(XK3*V(I)-2.)*T(I,L-1)+T(I+1,L-1)*(BUY(I)+1)+T(I-1,L-1)*
*(1.-BUY(I))
A(2,11)=A(2,11)+TCS(L)*(1.-BUY(2))
A(9,11)=A(9,11)+TY*(1.+BUY(9))
A(2,3)=-(BUY(2)+1.)
A(9,8)=BUY(9)-1,
A(10,10)=1.
A(1,1)=1.
DO 10 I=3,8
UZK=RR+I*DELR
V(I)=XK5*(1.-(UZK/RR)**2.+2.*CARA*CARA*ALOG(UZK/RR))
BUY(I)=DELR/(2.*UZK)
A(I,I)=XK3*V(I)+2.
A(I,I-1)=BUY(I)-1.
A(I,I+1)=-(BUY(I)+1.)
10 A(I,11)=(XK3*V(I)-2.)*T(I,L-1)+T(I+1,L-1)*(BUY(I)+1.)+T(I-1,L-1)*
*(1.-BUY(I))
CALL GAUS(M,A,X)
DO 36 J=1,10
36 T(J,L)=X(J)
CTAH=XK1*T(10,L)+XK2
CY=CTAH*1.
A(10,11)=CY*1.
DO 102 I=1,9,8
UZK=RR+I*DELR
V(I)=XK5*(1.-(UZK/RR)**2.+2.*CARA*CARA*ALOG(UZK/RR))
BUY(I)=DELR/(2.*UZK)
A(I,I)=XK4*V(I)+2.
102 A(I,11)=(XK4*V(I)-2.)*C(I,L-1)+C(I+1,L-1)*(BUY(I)+1)
A(1,11)=A(1,11)+C(2,L-1)*(1.-BUY(1))
A(9,11)=A(9,11)+CY*(1.+BUY(9))+C(8,L-1)*(1.-BUY(9))
A(1,2)=(-1.-BUY(1))-(BUY(1)+1.)
A(9,8)=BUY(9)-1.
A(10,10)=1.
DO 11 I=2,8
UZK=RR+I*DELR
V(I)=XK5*(1.-(UZK/RR)**2.+2.*CARA*CARA*ALOG(UZK/RR))
BUY(I)=DELR/(2.*UZK)
A(I,I)=XK4*V(I)+2.
A(I,I-1)=BUY(I)-1.
A(I,I+1)=-(BUY(I)+1.)
11 A(I,11)=(XK4*V(I)-2.)*C(I,L-1)+C(I+1,L-1)*(BUY(I)+1.)+C(I-1,L-1)*
*(1.-BUY(I))
CALL GAUS(M,A,X)
DO 37 J=1,M
37 C(J,L)=X(J)
38 XKAR=(T(10,L)-T(9,L))-(XLAN*(C(10,L)-C(9,L)))
C WRITE(*,*)'L KLM XKAR TTAH TCS',L,KLM,XKAR,TTAH,TCS(L)
C WRITE(15,*)'L KLM XKAR TTAH TCS',L,KLM,XKAR,TTAH,TCS(L)
IF((ABS(XKAR)).LE.DELTA) GO TO 244
IF(KLM.GT.50) GO TO 47
IF(XKAR.GT.0) THEN
TTAH=TTAH-DELF

```

```

ELSE
TTAH=TTAH+DELT
END IF
GO TO 50
244 CTOP=0.
VTOP=0.
BTOP=0.
DO 12 I=1,M
UZK=RR+I*DELR
V(I)=XK5*(1-(UZK/RR)**2.+2.*CARA*CARA*ALOG(UZK/RR))
BTOP=BTOP+V(I)*T(I,L)
CTOP=CTOP+V(I)*C(I,L)
12 VTOP=VTOP+V(I)
TB(L)=BTOP/VTOP
CB(L)=CTOP/VTOP
IF(T(2,L).LE.T(1,L)) GO TO 100
NN=NN+1
QW=(T(2,L)-T(1,L))*XIK/DELR
AKY=(C(10,L)-C(9,L))*XD/DELR
DEBS=AKY*XMSU
XKUT=XKUT+DEBS
XHAB=QW/(TB(L)-TCS(L))
XBET=AKY/(C(10,L)-CB(L))
SNU=XHAB*YMAX/XIK
SSH=XBET*YMAX/XD
SNUT=SNUT+SNU
SSHT=SSHT+SSH
QWT=QWT+QW
XHABT=XHABT+XHAB
100 CONTINUE
TCK=TB(N)
CCIK=CB(N)
XCIK=(1-(CCIK*XMSU/1699))*100.
OXHAB=XHABT/NN
ORSH=SSHT/N
ORNU=SNUT/NN
ORQW=QWT/NN
ORKAK=XKUT/N
BNS=ORKAK*ADIS*NT
BQW=ORQW*ADIS*NT
WRITE(15,*)'ORSH,ORNU,TCK,CCIK',ORSH,ORNU,TCK,CCIK
WRITE(2,8)
8 FORMAT(/15X,'KONSANTRASYON DAGILIMI (KMOL/M3)')
WRITE(2,9)((C(I,J),I=1,M),J=1,N)
9 FORMAT(10F7.3)
WRITE(2,7)
7 FORMAT(/15X,'SICAKLIK DAGILIMI (C)')
WRITE(2,200)((T(I,J),I=1,M),J=1,N)
200 FORMAT(10F7.3)
GO TO 47
46 WRITE(*,*)"ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KUCUK"
WRITE(15,*)"ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KUCUK"
47 RETURN
END

```

C LINEER DENKLEM TAKIMININ GAUSS ELIMINASYON METODUYLA COZUMU
C I:SATIR J:SUTUN A(I,J):ARTIRILMIS KATSAYILAR MATRISI

```

SUBROUTINE GAUS(N,A,X)
REAL KESIR
DIMENSION A(10,11),X(10)
M=N+1
L=N-1
C K=1,2,3,... SUTUNLARININ SIRAYLA PIVOT ELEMANLARININ EN BUYUK
C OLMASINA AIT KONTROL VE DUZELTME
DO 12 K=1,L
JJ=K
BUY=ABS(A(K,K))
KP1=K+1
C MUMKUN OLAN EN BUYUK PIVOT ELEMANININ SECIMI
DO 7 I=KP1,N
AB=ABS(A(I,K))
IF(BUY-AB)6,7,7
6 BUY=AB
JJ=I
7 CONTINUE
C SATIR DEGISIMI GEREKLIMIDIR?
IF(JJ-K)8,10,8
C SATIR DEGISIMI
8 DO 9 J=K,M
SAK=A(JJ,J)
A(JJ,J)=A(K,J)
9 A(K,J)=SAK
C YENI MATRISIN ELEMANLARININ HESABI
10 DO 11 I=KP1,N
KESIR=A(I,K)/A(K,K)
DO 11 J=KP1,M
11 A(I,J)=A(I,J)-KESIR*A(K,J)
DO 12 I=KP1,N
12 A(I,K)=0.
C GERIYE IKAME ILK ADIMI
X(N)=A(N,M)/A(N,N)
C GERIYE IKAMENIN DIGER ADIMLARI
DO 14 NN=1,L
TOP=0.
I=N-NN
IM1=I+1
DO 13 J=IM1,N
13 TOP=TOP+A(I,J)*X(J)
14 X(I)=(A(I,M)-TOP)/A(I,I)
RETURN
END

C ESANJOR BOYUTLANDIRILMASI
SUBROUTINE ES(T1G,T1C,T2G,T2C,W1,W2,VIS1,VIS2,YOG1,YOG2,C1,C2,
*PR1,PR2,XKI1,XKI2,PI)
COMMON /BOY/D0(8),D1(8),ADIM(8),XL(10),DEN(14),DEI(14)
QES=W1*C1*(T2C-T2G)
C ESANJORUN BOYUTLANDIRILMASI
C LEVHA BORU TIPLI ISI ESANJORU HESABI
C DOGRU UZERINDE KARE DIZILIS HALINDE
C YONELTICI LEVHA ARALIGI/LEVHA IC CAPI=0.3 OLARAK SECilmISTIR
XU=0.5
WRITE(15,*)XU',XU
5 I=5
70 DIC=D1(I)

```

```

DD=D0(I)
XLBB=0.03
XLTP=1.25*DD
CUS=XLTP-DD
K=3
XBOY=XL(K)
DT11=T1G-T2C
DT22=T1C-T2G
DTLN1=(DT11-DT22)/ALOG(DT11/DT22)
ADEN=QES/(DTLN1*XU)
XNT=ADEN/(PI*DD*XBOY)
XXNT=XNT+0.5
XNTX=ANINT(XXNT)
A=0.215
B=0.453
DS=DD*((XNTX/A)**B)
WRITE(15,*)DS,XNTX',DS,XNTX
M=1
7 DSS=DEI(M)
IF (DSS.GE.DS) THEN
NNT=0.215*((DSS/DD)**2.207)
GO TO 8
ELSE
M=M+1
GO TO 7
END IF
8 BAR=.3*DSS
ALEV=DSS*CUS*BAR/XLTP
C BORU ICINDEN AKISTA ISI TASINIM KATSAYISI HESABI
C SABIT ISI AKISI ICIN LAMINER AKISTA NU 3.66 ALINDI
XHIC=(3.66*XKI1)/DIC
C BORULARIN DISINDAN AKIS ICIN ESDEGER CAP HESABI
C BORU DISINDAN AKIS ICIN TASINIM KATSAYISI HESABI
72 DES=(XLTP*XLTP-PI*DD*DD/4.)/(PI*DD)*4.
SAB=(W2*DES/(VIS2*ALEV))**.55*PR2**(.33)
XH2=(.36*SAB*XKI2)/DES
C GEREKLİ ALAN
TK1=(1/XHIC)+(1/XH2)
TOPK1=1/TK1
XYAK=TOPK1-XU
XYAKM=ABS(XYAK)
WRITE(15,*)TOPK1,XYAKM',TOPK1,XYAKM
XYAK1=0.0001
IF (XYAKM.LE.XYAK1) THEN
XKGER=TOPK1
AGER=QES/(DTLN1*XKGER)
XLGER=AGER/(PI*DD*NNT)
WRITE(15,*)XKGER,AGER,XLGER',XKGER,AGER,XLGER
IJ=1
9 XLST=XL(IJ)
IF (XLST.GE.XLGER) THEN
ASON=PI*DD*XLST*NNT
AYAK=ASON-AGER
GO TO 10
ELSE
IJ=IJ+1
GO TO 9
END IF

```

```

ELSE
IF (TOPK1.GE.0.9) THEN
GO TO 13
ELSE
XU=TOPK1
WRITE(15,*)"XU,XU
GO TO 5
END IF
END IF
10 WRITE(15,*)"QES',QES
WRITE(15,*)"DIC,DD,DSS',DIC,DD,DSS
WRITE(15,*)"BAR,CUS,ALEV',BAR,CUS,ALEV
WRITE(15,*)"NNT',NNT
WRITE(15,*)"XHIC',XHIC
WRITE(15,*)"DES,SAB,XH2',DES,SAB,XH2
WRITE(15,*)"TOPK1,DT11,DT22,DTLN1',TOPK1,DT11,DT22,DTLN1
WRITE(15,*)"AGER,ASON,AYAK',AGER,ASON,AYAK
WRITE(15,*)"XLGER,XLST,XLGER,XLST
GO TO 26
13 WRITE(15,*)"YAKINSAMADI"
26 RETURN
END

C KOVAN-BORU TIPLI YOGUSTURUCU
SUBROUTINE YOG(T1G,T1C,T2G,Q,W1)
COMMON /BOY/D0(8),D1(8),ADIM(8),XL(10),DEN(14),DEI(14)
DATA VIS2,YOG2,C2,XKI2,PR2,BGI/993.414E-6,998.,4.182,.597E-3,6.96,
*2489/
DATA DP1,DP2,YCO,PI/0.3,0.3,9.81,3.14/
DATA VIS1,YOG1,C1,XKI1,PR1/0.00992E-3,.083111,1.872,.0209E-3,.89/
DATA SYOG,GYOG/999.,09/
C YOGUSTURUCU IKI BOLGE OLARAK İNCELENECEKTIR
C BIRINCI BOLGE KIZGIN BUHARIN KIZGINLIGININ ALINDIGI BOLGEDIR
C IKINCI BOLGE YOGUSMA BOLGESIDIR
C YOGUSTURUCU BOLGELERI Q2: YOGUSMA İSISI Q1:KIZGINLIK İSISI
HYOGS=ANDS(T1C)
HYOGB=ANDB(T1C)
SBGI=ANDB(T1C)-ANDS(T1C)
Q2=-SBGI*W1
Q1=Q-Q2
C BORU DISINDAN AKAN SU DEBISININ TAYINI
W2=0.3
TSC2=T2G-Q2/(W2*C2)
T2C=T2G-Q/(W2*C2)
IF(TSC2.LT.(T1C-3).AND.T2C.LT.T1G) GO TO 20
WRITE(*,*)"YOG. DEBISI 0.3 DEN BUYUK"
WRITE(15,*)"YOG. DEBISI 0.3 DEN BUYUK"
GO TO 26
20 BC2=W2*C2
C ESANJORUN BOYUTLANDIRILMASI
C LEVHA BORU TIPLI ISI ESANJORU HESABI
C DOGRU UZERINDE KARE DIZILIS HALINDE
C YONELTICI LEVHA ARALIGI/LEVHA IC CAPI=0.3 OLARAK SECilmISTIR
XU=0.5
WRITE(15,*)"XU',XU
5 I=5
70 DIC=D1(I)
DD=D0(I)

```

```

XLBB=0.03
XLTP=1.25*DD
CUS=XLTP-DD
K=7
XBOY=XL(K)
DT33=T1C-T2G
DT44=T1C-TSC2
DTLN2=(DT33-DT44)/ALOG(DT33/DT44)
ADEN=-Q2/(DTLN2*XU)
XNT=ADEN/(PI*DD*XBOY)
XXNT=XNT+0.5
XNTX=ANINT(XXNT)
A=0.156
B=0.436
DS=DD*((XNTX/A)**B)
WRITE(15,*)'DS,XNTX',DS,XNTX
M=1
7 DSS=DEI(M)
IF (DSS.GE.DS) THEN
NNT=0.156*((DSS/DD)**2.291)
GO TO 8
ELSE
M=M+1
GO TO 7
END IF
8 BAR=.3*DSS
ALEV=DSS*CUS*BAR/XLTP
C BORU ICINDEKI YOGUSMA BOLGESINDEKİ ISI TASINIM KATSAYISI HESABI
AX1=PI/4*DIC*DIC
NNTG=NNT/2
G1=W1/(AX1*NNTG)
YOGHH=(SYOG*GYOG)/((0.5*SYOG)+(0.5*GYOG))
XHIZY=G1/YOGHH
RE1=G1*DIC/VIS1
IF (RE1.LT.3000) THEN
WRITE(15,*)'AKIS LAMINER'
GO TO 26
ELSE
BR=((VIS1*VIS1)/(SYOG*(SYOG-GYOG)*YCO))**.3333
END IF
IF(RE1.GT.40) THEN
XH1=0.023*XKI1*RE1**(.25)*PR1**.3333/BR
ELSE
XH1=XKI1*1.1*RE1**(-.3333)/BR
END IF
C BORULARIN DISINDAN AKIS ICIN ESDEGER CAP HESABI
C BORU DISINDAN AKIS ICIN TASINIM KATSAYISI HESABI
72 DES=(XLTP*XLTP-PI*DD*DD/4.)/(PI*DD)**4.
SAB=(W2*DES/(VIS2*ALEV))**.55*PR2**(.33)
XH2=(.36*SAB*XKI2)/DES
C YOGUSMA BOLGESININ ALANI
TK2=(1/XH1)+(1/XH2)
TOPK2=1/TK2
XYAK=TOPK2-XU
XYAKM=ABS(XYAK)
WRITE(15,*)'TOPK2,XYAKM',TOPK2,XYAKM
XYAK1=0.0001
IF (XYAKM.LE.XYAK1) THEN

```

```

XKGER=TOPK2
AGER=-Q2/(DTLN2*XKGER)
ELSE
IF (TOPK1.GE.5) THEN
GO TO 13
ELSE
XU=TOPK2
WRITE(15,*)"XU",XU
GO TO 5
END IF
END IF
C KIZGINLIGIN ALINDIGI BOLGENIN ALANI
C KIZGINLIGIN ALINDIGI BOLGEDE ISI TASINIM KATSAYISI TAYINI
FFF=(.79*ALOG(RE1)-1.64)**(-2)
XALT1=(PR1**(.6666))-1
XALT=1+((12.7*((FFF/8)**.5))*XALT1)
XNU=((FFF/8)*(RE1-1000)*PR1)/XALT
XHIC=XNU*XK11/DIC
C KIZGINLIGIN ALINDIGI KISMIN ALANI
TK1=(1/XHIC)+(1/XH2)
TOPK1=1/TK1
DT11=T1G-T2C
DT22=T1C-TSC2
DTLN1=(DT11-DT22)/ALOG(DT11/DT22)
AA1=Q1/(DTLN1*TOPK1)
C YOGUSTURUCU BOYUTLARININ BELIRLENMESI
AHES=AA1+AGER
XLGER=AHES/(PI*DD*NNTG*2)
IJ=1
9 XLST=XL(IJ)
IF (XLST,GE,XLGER) THEN
ASON=PI*DD*XLST*NNTG*2
AYAK=ASON-AHES
GO TO 10
ELSE
IJ=IJ+1
GO TO 9
END IF
10 WRITE(15,*)"Q,Q1,Q2',Q,Q1,Q2
WRITE(15,*)"DIC,DD,DSS',DIC,DD,DSS
WRITE(15,*)"BAR,CUS,ALEV',BAR,CUS,ALEV
WRITE(15,*)"NNTG',NNTG
WRITE(15,*)"RE1,XH1',RE1,XH1
WRITE(15,*)"DES,SAB,XH2',DES,SAB,XH2
WRITE(15,*)"TOPK2,DT33,DT44,DTLN2,AGER',TOPK2,DT33,DT44,DTLN2,AGER
WRITE(15,*)"XHIC',XHIC
WRITE(15,*)"TOPK1,DT11,DT22,DTLN1,AA1',TOPK1,DT11,DT22,DTLN1,AA1
WRITE(15,*)"AHES,ASON,AYAK',AHES,ASON,AYAK
WRITE(15,*)"XLGER,XLST,XLGER,XLST
GO TO 26
13 WRITE(15,*)"YAKINSAMADI'
26 RETURN
END
C
C YOGUSTURUCU VEYA BUHARLASTIRICI HESABINI NTU METODU ILE YAPAN
C           ALTPROGRAM
C
SUBROUTINE IZTA(CMIN,TCG,THG,TCC,THC,EPS,XNTU,AK)

```

```

EPS=(TCG-TCC)/(TCG-THG)
XNTU=0.
7 EPS1=1-EXP(-XNTU)
IF(ABS(EPS1-EPS).LT.0.1) GO TO 5
IF(EPS-EPS1)4,5,6
6 XNTU=XNTU+1.
GO TO 7
4 XNTU=XNTU-0.01
GO TO 7
5 AK=XNTU*CMIN
RETURN
END

C BUHARLASTIRICI BOYUTLANDIRILMASI
C KOVAN-BORU TIPLI BUHARLASTIRICI
SUBROUTINE BUHCI(T1G,T1C,TCG,W1,Q)
COMMON /BOY/D0(8),D1(8),ADIM(8),XL(10),DEN(14),DEI(14)
DATA VIS2,YOG2,C2,XKI2,PR2,BG1/993.414E-6,998,4.182,.597E-3,6.96,
*2489/
DATA DP1,DP2,YCO,PI/.3,.3,9.81,3.14/
DATA VIS1,YOG1,C1,XKI1,PR1/0.00835E-3,.007257,1.860,.0182E-3,0.89/
C KIZDIRMA FAZLA OLMADIGI ICIN KIZGIN BOLGE IHMAL EDILECEKTIR
W2=0.4
10 TCC=TCG-Q/(W2*C2)
IF(TCC.GE.(T1G+3.)) GO TO 20
WRITE(*,*)"SU DEBISI 0.4 DEN BUYUK"
WRITE(15,*)"SU DEBISI 0.4 DEN BUYUK"
GO TO 26
20 BC2=W2*C2
C LEVHA BORU TIPLI ISI ESANJORU
C DOGRU UZERINDE KARE DIZILIS HALINDE
C YONELTICI LEVHA ARALIGI/LEVHA IC CAPI=0.3 OLARAK SECilmISTIR.
XU=1
WRITE(15,*)"XU",XU
5 I=5
70 DIC=D1(I)
DD=D0(I)
XLBB=0.03
XLTP=1.25*DD
CUS=XLTP-DD
K=3
XBOY=XL(K)
DT1=TCG-T1C
DT2=TCC-T1G
DTM=(DT1-DT2)/ALOG(DT1/DT2)
ADEN=Q/(XU*DTM)
XNT=ADEN/(PI*DD*XBOY)
XXNT=XNT+0.5
XNTX=ANINT(XXNT)
A=0.215
B=0.453
DS=DD*((XNTX/A)**B)
WRITE(15,*)"DS,XNTX",DS,XNTX
M=1
7 DSS=DEI(M)
IF (DSS.GE.DS) THEN
NNT=0.215*((DSS/DD)**2.207)
GO TO 8

```

```

ELSE
M=M+1
GO TO 7
END IF
8 BAR=.3*DSS
ALEV=DSS*CUS*BAR/XLTP
C BORU DISINDAN AKISTA ISI TASINIM KATSAYISININ TESBITI
DES=(XLTP*XLTP-PI*DD*DD/4.)/(PI*DD)*4.
SAB=(W2*DES/(VIS2*ALEV))**.55*PR2**(.3333)
XH2=(.36*SAB*XKI2)/DES
C BORU ICINDEN AKISTA ISI TASINIM KATSAYISININ TESBITI
AX1=PI/4*DIC**2.
G1=W1/(AX1*NNT)
RE1=G1*DIC/VIS1
SBGI=ANDB(T1C)-ANDS(T1C)
XKF=Q/(W1*SBGI)
SIN=RE1**2.*XKF
IF(SIN.GT.2.5E10.AND.SIN.LT.1.5E12) THEN
CAR=(C1*VIS1/XKI1)**.4
XH1=.021*RE1**.8*CAR*XKI1/DIC
ELSE
XH1=.0082*RE1**.8*XKF**.4
ENDIF
C TOPLAM ISI TRANSFER KATSAYISI VE LOG SIC FARKININ TESBITI
TK=(1/(XH1))+(1/(XH2))
TOPK=1/TK
XYAK=TOPK-XU
XYAKM=ABS(XYAK)
WRITE(15,*)TOPK,XYAKM',TOPK,XYAKM
XYAK1=0.0001
IF (XYAKM.LE.XYAK1) THEN
XKGER=TOPK
AGER=Q/(DTM*XKGER)
XLGER=AGER/(PI*DD*NNT)
IJ=1
9 XLST=XL(IJ)
IF (XLST.GE.XLGER) THEN
ASON=PI*DD*XLST*NNT
AYAK=ASON-AGER
GO TO 3
ELSE
IJ=IJ+1
GO TO 9
ENDIF
ELSE
IF (TOPK.GE.3) THEN
GO TO 13
ELSE
XU=TOPK
WRITE(15,*)XU',XU
GO TO 5
ENDIF
ENDIF
3 WRITE(15,*)"Q',Q
WRITE(15,*)"DIC,DD,DSS',DIC,DD,DSS
WRITE(15,*)"BAR,CUS,ALEV',BAR,CUS,ALEV
WRITE(15,*)"NNT',NNT
WRITE(15,*)"XH1',XH1

```

```

        WRITE(15,*)"DES,SAB,XH2',DES,SAB,XH2
        WRITE(15,*)"TOPK,DT1,DT2,DTM',TOPK,DT1,DT2,DTM
        WRITE(15,*)"AGER,ASON,AYAK',AGER,ASON,AYAK
        WRITE(15,*)"XLGER,XLST',XLGER,XLST
        WRITE(15,*)"TCC',TCC
        GO TO 26
13  WRITE(15,*)"YAKINSAMADI'
26  RETURN
      END

C KAZAN PROGRAMI
SUBROUTINÉ KAZ(QK,TSGK,TSCK,T3,T4,SDK,DEBIA,DP1,DP2,YCO,PI)
COMMON /BOY/D0(8),D1(8),ADIM(8),XL(10),DEN(14),DEI(14)
DATA VISS,YOGS,CPS,PRS,XKIS/3.1E-4,990.,4.212,1.95,.678E-3/
DATA VISO,YOGO,CPO,PRO,XKIO/5.3E-3,1747.,1.966,23.7,4.4E-4/
SDK=.4
TSCK=TSGK-QK/(SDK*CPS)
IF(TSCK.GE.(T3+2)) GO TO 20
WRITE(*,*)"KAZAN SU DEBISI .3 DEN BUYUK"
WRITE(15,*)"KAZAN SU DEBISI .3 DEN BUYUK"
GO TO 26
20 BC=SDK*CPS
C LEVHA BORU TIPLI ISI ESANJORU HESABI
C DOGRU UZERINDE KARE DIZILIS HALINDE
C YONELTICI LEVHA ARALIGI/LEVHA IC CAPI=0.3 OLARAK SECilmISTIR
XU=0.2
WRITE(15,*)"XU,XU
5 I=5
70 DIC=D1(I)
DD=D0(I)
XLBB=0.03
XLTP=1.25*DD
CUS=XLTP-DD
K=9
XBOY=XL(K)
DT1=TSGK-T4
DT2=TSCK-T3
DTM=(DT1-DT2)/ALOG(DT1/DT2)
ADEN=QK/(XU*DTM)
XNT=ADEN/(PI*DD*XBOY)
XXNT=XNT+0.5
XNTX=ANINT(XXNT)
A=0.215
B=0.453
DS=DD*((XNTX/A)**B)
WRITE(15,*)"DS,XNTX',DS,XNTX
M=1
7 DSS=DEI(M)
IF (DSS.GE.DS) THEN
NNT=0.215*((DSS/DD)**2.207)
GO TO 8
ELSE
M=M+1
GO TO 7
END IF
8 BAR=.3*DSS
ALEV=DSS*CUS*BAR/XLTP
C BORU ICINDEN AKISTA ISI TASINIM KATSAYISI

```

```

AX1=(PI*DIC*DIC)/4
G1=SDK/(AX1*NNT)
XRE1=(G1*DIC)/VISS
IF (XRE1.LT.3000) THEN
  WRITE(15,*)"AKIS LAMINER"
  GO TO 26
ELSE
  FF1=(.79*ALOG(XRE1)-1.64)**(-2)
  XALT2=(PRS**(.6666))-1
  XALT3=1+((12.7*((FF1/8)**.5))*XALT2)
  XNU=((FF1/8)*(XRE1-1000)*PRS)/XALT3
  XH1=XKIS*XNU/DIC
END IF
C BORU DISINDAN AKISTA ISI TASINIM KATSAYISI
  DES=(XLTP*XLTP-PI*DD*DD/4)/(PI*DD)*4
  SAB2=(DEBIA*DES/(VISO*ALEV))**.55*PRO**(.3333)
  XH2=(.36*SAB2*XKIO)/DES
C GEREKLİ ALANIN BELIRLENMESİ
  TK=(1/XH1)+(1/XH2)
  TOPK=1/TK
  XYAK=TOPK-XU
  XYAKM=ABS(XYAK)
  WRITE(15,*)"TOPK,XYAKM",TOPK,XYAKM
  XYAK1=0.01
  IF (XYAKM.LE.XYAK1) THEN
    XKGER=TOPK
    AGER=QK/(DTM*XKGER)
    XLGER=AGER/(PI*DD*NNT)
    IJ=1
9   XLST=XL(IJ)
    IF (XLST.GE.XLGER) THEN
      ASON=PI*DD*XLST*NNT
      AYAK=ASON-AGER
      GO TO 3
    ELSE
      IJ=IJ+1
      GO TO 9
    END IF
    ELSE
      IF (TOPK.GE.3) THEN
        GO TO 13
      ELSE
        XU=TOPK
        WRITE(15,*)"XU",XU
        GO TO 5
      END IF
    END IF
3   WRITE(15,*)"QK",QK
    WRITE(15,*)"DIC,DD,DSS",DIC,DD,DSS
    WRITE(15,*)"BAR,CUS,ALEV",BAR,CUS,ALEV
    WRITE(15,*)"NNT,NNT"
    WRITE(15,*)"XRE1,XH1",XRE1,XH1
    WRITE(15,*)"DES,SAB2,XH2",DES,SAB2,XH2
    WRITE(15,*)"TOPK,DT1,DT2,DTM",TOPK,DT1,DT2,DTM
    WRITE(15,*)"AGER,ASON,AYAK",AGER,ASON,AYAK
    WRITE(15,*)"XLGER,XLST",XLGER,XLST
    WRITE(15,*)"TSCK",TSCK
    WRITE(15,*)"SDK",SDK

```

```

GO TO 26
13  WRITE(15,*)"YAKINSAMADI"
26  RETURN
END

C SOLISYONUN ANTALPISI VE KONSANTRASYONU BELLİ İKEN SICAKLIGINI
C           BULAN ALTPROGRAM
C T(K) X(YUZDE) H(KJ/KG)
SUBROUTINE XH(TS,X,H)
DIMENSION T(2000),FF(1000)
DATA A,B,C,D,E,F/274.8131,-18.1928,3.347794,0.1630912,
*9.7762E-04,-2.50282E-02/
N=1000
EPS=0.001
T(1)=50.
DO 10 K=2,N
FF(K-1)=(1./C)*(H-A-B*X-D*X*X-E*T(K-1)**2-F*T(K-1)*X)
T(K)=FF(K-1)
TOL=(T(K)-T(K-1))/T(K)
TOL=ABS(TOL)
IF(TOL.LT.EPS) THEN
GO TO 20
ELSE
GO TO 10
END IF
10 CONTINUE
20 TS=T(K)+273.15
RETURN
END

C ERIYIGIN TERMODINAMIK OZELIKLERINI HESAPLAYAN ALTPROGRAMLAR
C P(KN) T(K) X(YUZDE) H(KJ/KG)

FUNCTION ERAN(XN,TN)
DATA A,B,C,D,E,F/274.8131,-18.19218,3.347794,0.1630912,
*9.7762E-04,-2.50282E-02/
TNN=TN-273.15
ERAN=A+B*XN+C*TNN+D*XN**2+E*TNN**2+F*TNN*XN
RETURN
END

FUNCTION ERBAS(XN,TN)
DATA A,B,C,D,E,F,G,H,AL/8.9284,.1065353,-2542.67505,23.628028,
*-2.39038435E-03,-0.203040454,58119.20435,-2907.097183,
*1.50252522E-05/
BB=A+B*XN+C/TN+D*XN/TN+E*XN*XN+F*XN*XN/TN+G/(TN*TN)+
*H*XN/(TN*TN)+AI*XN**3.
ERBAS=0.001*10.**BB
RETURN
END

FUNCTION ERSIC(X,P)
DIMENSION T(1000),FFF(1000)
DATA A,B,C,D,E,F,G,H,AL/8.9284,.1065353,-2542.67505,23.628028,
*-2.39038435E-03,-0.203040454,58119.20435,-2907.097183,

```

```

*1.50252522E-05/
P=P*1000.
N=1000
EPS=0.001
T(1)=1./(273.15+90.)
DO 10 K=2,N
FFF(K-1)=(1./C)*(LOG10(P)-A-B*X-D*X*T(K-1)-E*X**2-F*X**2*T(K-1)
*-G*T(K-1)**2-H*X*T(K-1)**2-AI*X**3)
T(K)=FFF(K-1)
TOL=(T(K)-T(K-1))/T(K)
TOL=ABS(TOL)
IF(TOL.LT.EPS) THEN
GO TO 20
ELSE
GO TO 10
END IF
10 CONTINUE
20 ERSIC=T(K)**(-1)
P=P*0.001
RETURN
END

FUNCTION ERKON(TN,PN)
DATA A,B,C,D,E,F,G,H,AI/8,9284,.1065353,-2542.67505,23.628028,
*-2.39038435E-03,-0.203040454,58119.20435,-2907.097183,
*1.50252522E-05/
XN=55.
24 BB=A+B*XN+C/TN+D*XN/TN+E*XN*XN+F*XN*XN/TN+G/(TN*TN)+
*H*XN/(TN*TN)+AI*XN**3.
PT=0.001*10.**2(BB)
IF((ABS(PN-PT)).LT.0.05) GO TO 22
IF(PN-PT)23,22,21
23 XN=XN+.5
GO TO 24
21 XN=XN-.005
GO TO 24
22 ERKON=XN
RETURN
END

```

```

C ISLAK SU BUHARININ DOYMA BASINCINI BULAN ALTPROGRAM
C T(K) P(KPÁ)
FUNCTION DYBA(TN)
DIMENSION F(8)
DATA PWC,TWC/22.129,647.3/
DATA F/-741.9242,-29.72100,-11.55286,-0.8685635,0.1094098,0.43999
*,0.2520658,0.05218684/
TC=TWC-273.15
T=TN-273.15
TAU=1000./TN
AA=TAU*10.**(-5)*(TC-T)
SUM=0.
DO 10 J=1,8
SUM=SUM+F(J)*(0.65-0.01*T)**(J-1)
10 CONTINUE
PPWC=PWC*1000.
DYBA=PPWC*EXP(AA*SUM)

```

RETURN
END

C DOYMUŞ SUYUN ANTALPISINI BULAN ALTPROGRAM
 C T(K) H(KJ/KG)
 FUNCTION ANDS(TD)
 DIMENSION B(10)
 DATA B/-0.165490395E-2,0.3917685214E2,-0.2188690656E2,
 *0.375627969E3,-.3515858806E4,.1958269621E5,-.6501332671E5,
 *.1274040873E6,-.1359376648E6,.6112873010E5/
 DATA TWC,TWR0,PWC,VWC/647.3,.42198,22.129,.00317/
 TRN=TD/TWC
 TRX=TRN-TWR0
 SUM=0.
 DO 30 K=1,10
 SUM=SUM+B(K)*TRX**(K-1)
 30 CONTINUE
 ANDS=PWC*VWC*SUM*10**3
 RETURN
 END

C KIZGIN SU BUHARININ ANTALPISINI HESAPLAYAN ALTPROGRAM
 C X(YUZDE) P(BAR)
 FUNCTION ANKB(XN,PN)
 DATA A,B,C,D,E,F,H/2487.655,-1.7683398,13.620636,
 *4.1147791E-2,2.2855197,0.16050307,133.3333/
 PN=PN*1000
 BB=LOG(PN/H)
 FN=A+B*XN+C*BB+D*XN**2+E*BB**2+F*XN*BB
 ANKB=FN
 PN=PN*.001
 RETURN
 END

C KRITIK SICAKLIGI HESAPLAYAN ALTPROGRAM
 C X(YUZDE) T(K)
 FUNCTION TKR(XN)
 DATA A0,A1,A2,A3/-0.244828251E5,0.119660035E6,
 *-0.193206970E6,0.104338263E6/
 XN=XN/100.
 TKR=A0+A1*XN+A2*XN**2+A3*XN**3
 XN=XN*100.
 RETURN
 END

C KURU DOYMUŞ SU BUHARININ ENTALPISINI BULAN ALTPROGRAM
 C TN(K) H(KJ/KG)
 FUNCTION ANDB(TN)
 DIMENSION A(8)
 DATA A/2.50096,0.1843054,1.95911E-4,-1.2737746E-2,9.38497E-4,
 *-8.0477568E-3,2.7325329E-3,-3.4714286E-4/
 TOP=0.
 TNN=TN-273.15
 DO 20 M=1,8
 TOP=TOP+A(M)*(TNN/100.)**(M-1)
 20 CONTINUE
 ANDB=1000.*TOP

RETURN
END

C ERIYIGIN OZGUL HACMINI BULAN ALTPROGRAM
 FUNCTION OZHC(T,X)
 $YOG30=993.4336+735.2706*X+402.0451*X*X+1028.731*X**4.$
 $YOG50=985.7007+731.1280*X+402.4513*X*X+1002.390*X**4.$
 $YOGE=(T-30)*(YOG50-YOG30))/20.+YOG30$
 $OZHC=1/YOGE$
 RETURN
END

C TERS GECISLİ ISI ESANJORU HESABINI YAPAN ALTPROGRAM
 C NTU METODU
 SUBROUTINE ALAN(CC,CH,TCG,THG,TCC,THC,EPS,XNTU,AK)
 IF(CC.LT.CH) GO TO 2
 IF(CC.EQ.CH) GO TO 2
 CMIN=CH
 CMAX=CC
 $EPS=(CC*(TCC-TCG))/(CH*(THG-TCG))$
 GO TO 3
 2 CMAX=CH
 CMIN=CC
 $EPS=(CH*(THG-THC))/(CC*(THG-TCG))$
 3 XNTU=0.
 $C=CMIN/CMAX$
 $OC=1-C$
 7 EPS1=(1-EXP(-XNTU*OC))/(1-C*EXP(-XNTU*OC))
 IF(ABS(EPS1-EPS).LT..05) GO TO 5
 IF(EPS-EPS1)4,5,6
 6 XNTU=XNTU+.5
 GO TO 7
 4 XNTU=XNTU-.01
 GO TO 7
 5 AK=XNTU*CMIN
 RETURN
END

EK – 5 Güneş Enerjisi Hesaplarının Yapıldığı Programın Listesi

C-----REFERANS SICAKLIGA GORE KARARSIZ HALDE INCELEME-----

```

OPEN(UNIT=15,FILE='AAAAA.txt',STATUS='UNKNOWN')
C   GUNES ENERJISI HESAPLAMALARI
C   PRINT*, 'YILIN KACINCI GUNU OLDUGUNU GIRINIZ'
C   READ*,N
C   PRINT*, 'ENLEM ACISINI GIRINIZ'
C   READ*,E
C   PRINT*, 'GUNESLENME SURESINI GIRINIZ'
C   READ*,TTO
C   PRINT*, 'DENIZ SEVIYESINDAN YUKSEKLIGI GIRINIZ'
C   READ*,Z
C   PRINT*, 'EGIM ACISINI GIRINIZ'
C   READ*,S
C   PRINT*, 'TOPLAYICININ TOPLAM ISI KAYIP KATSAYISINI GIRINIZ'
C   READ*,ZK
C   PRINT*, 'TOPLAYICI VERIM FAKTORUNU GIRINIZ'
C   READ*,FV
C   PRINT*, 'DEBIYI GIRINIZ'
C   READ*,ZM
C   PRINT*, 'SU GIRIS SICAKLIGINI GIRINIZ'
C   READ*,TG
C   PRINT*, 'CEVRE SICAKLIGINI GIRINIZ'
C   READ*,TCEV
C   PRINT*, 'EFEKTIF YUTMA GECIRME KATSAYISINI GIRINIZ'
C   READ*,ZEF
C   PRINT*, 'KOLLEKTOR ALANINI GIRINIZ'
C   READ*,ALAN
DATA N,E,TTO,Z,S,TCEV,ALAN/162,36.5,0.82,42,35,30,50/
CF=3.1416/180
ENL=E*CF
IGS=1353
D=23.45*SIN(360*(N+284)*CF/365)
CD=D*CF
F=1+(0.033*COS(360*N*CF/365))
H=ACOS(-TAN(CD)*TAN(ENL))
CH=H*180/3.1416
QM=(24/3.1416)*IGS*F*SIN(CD)*SIN(ENL)*((3.1416*CH/180)-TAN(H))
QO=0.003600*QM
EN=(E-D)*CF
A=0.103+0.000017*Z+0.198*COS(EN)
B=0.533-0.165*COS(EN)
Q=(A+(B*TTO))*QO
FKT=Q/QO
FKY=1-(1.13*FKT)
QY=Q*FKY
QD=Q-QY
ES=(E-S)*CF
HG=ACOS(-TAN(CD)*TAN(ES))
CHG=HG*180/3.1416
RDGI=(COS(ES)*COS(CD)*SIN(HG)+(3.1416/180)*CHG*SIN(ES)*SIN(CD))
RDGII=(COS(ENL)*COS(CD)*SIN(H)+(3.1416/180)*CH*SIN(ENL)*SIN(CD))
RDG=RDGI/RDGII
SS=CF*S
G=0.2

```

```

RRR=(RDG*QD/Q)+((QY*(1+COS(SS)))/(2*Q))+(G*(1-COS(SS))/2)
QE=RRR*Q
TG=75
SAAT=7
16 IF (SAAT.GT.9) GO TO 20
HH=15*(SAAT-12)*CF
HHH=HH/CF
CZEN=COS(CD)*COS(ENL)*COS(HH)+SIN(CD)*SIN(ENL)
IO=IGS*F*CZEN
FI=EXP(-4*(1-(CABS(HHH)/CH))**2)
TO=(2*CH)/15
RT=(3.1416/(4*TO))*(COS(90*CF*HHH/CH)+(2/SQRT(3.1416))*(1-FI))
I=RT*Q*1000000/3600
RY=(3.1416/24)*(COS(HH)-COS(H))/(SIN(H)-(3.1416*CH*COS(H)/180))
IY=RY*QY*1000000/3600
ID=I-IY
RDI=COS(ES)*COS(CD)*COS(HH)+SIN(ES)*SIN(CD)
RDII=COS(ENL)*COS(CD)*COS(HH)+SIN(ENL)*SIN(CD)
RD=RDI/RDII
IED=RD*ID
IEY=IY*(1+COS(SS))/2
IYA=I*G*(1-COS(SS))/2
IE=IED+IEY+IYA
CP=4180
FRZA=0.70
FRUL=3.3
QF=ALAN*(FRZA*IE-FRUL*(TG-TCEV))
IF (QF.LT.0) THEN
QS=0
ELSE
QS=QF
END IF
TSNEW=TG+((3600/(125*ALAN*CP))*(QS-11.1*(TG-TCEV)))
WRITE(15,*)'SAAT,TG',SAAT,TG
WRITE(15,*)'IE,QS,TSNEW',IE,QS,TSNEW
WRITE(15,*)'-----'
TG=TSNEW
SAAT=SAAT+1
GO TO 16
20 XZ=0
SAAT=10
15 IF (SAAT.GT.17) GO TO 19
TREF=85
HH=15*(SAAT-12)*CF
HHH=HH/CF
CZEN=COS(CD)*COS(ENL)*COS(HH)+SIN(CD)*SIN(ENL)
IO=IGS*F*CZEN
FI=EXP(-4*(1-(CABS(HHH)/CH))**2)
TO=(2*CH)/15
RT=(3.1416/(4*TO))*(COS(90*CF*HHH/CH)+(2/SQRT(3.1416))*(1-FI))
I=RT*Q*1000000/3600
RY=(3.1416/24)*(COS(HH)-COS(H))/(SIN(H)-(3.1416*CH*COS(H)/180))
IY=RY*QY*1000000/3600
ID=I-IY
RDI=COS(ES)*COS(CD)*COS(HH)+SIN(ES)*SIN(CD)
RDII=COS(ENL)*COS(CD)*COS(HH)+SIN(ENL)*SIN(CD)
RD=RDI/RDII
IED=RD*ID

```

```

IEY=IY*(1+COS(SS))/2
IYA=I*G*(1-COS(SS))/2
IE=IED+IEY+IYA
CP=4180
FRZA=0.70
FRUL=3.3
QF=ALAN*(FRZA*IE-FRUL*(TG-TCEV))
XNC=FRZA-((FRUL*(TG-TCEV))/IE)
IF (QF.LT.0) THEN
QS=0
ELSE
QS=QF
END IF
TSNEW=TG+((3600/(125*ALAN*CP))*(QS-XZ-11.1*(TG-TCEV)))
IF (TSNEW.GE.TREF) THEN
QAUX=0
TSGK=TSNEW+273
CALL KAZAN(TSGK,QK)
WRITE(15,*)XNC,XNC
WRITE(15,*)"SAAT,TG",SAAT,TG
WRITE(15,*)IE,QS,TSNEW,IE,QS,TSNEW
WRITE(15,*)'QAUX,XZ,TREF',QAUX,XZ,TREF
WRITE(15,*)'-----'
XZ=QK*1000
TG=TSNEW
SAAT=SAAT+1
GO TO 15
ELSE
QAUX=0.4*CP*(TREF-TSNEW)
TSGK=TREF+273
CALL KAZAN(TSGK,QK)
WRITE(15,*)'XNC',XNC
WRITE(15,*)"SAAT,TG",SAAT,TG
WRITE(15,*)'IE,QS,TSNEW',IE,QS,TSNEW
WRITE(15,*)'QAUX,XZ,TREF',QAUX,XZ,TREF
WRITE(15,*)'-----'
XZ=(QK*1000)-QAUX
TG=TSNEW
SAAT=SAAT+1
GO TO 15
END IF
19 WRITE(15,*)"ATM DISI GUNLUK QO='QO
WRITE(15,*)"YATAY DUZLEME GUNLUK Q='Q
WRITE(15,*)"YATAYA YAYILI QY='QY
WRITE(15,*)"YATAYA DIREKT QD='QD
WRITE(15,*)"EGIK DUZLEME DIREKT QE='QE
STOP
END

SUBROUTINE KAZAN(TSGK,QK)
C ABSORPSIYONLU SOGUTMA SISTEMININ SIMULASYONU
C ***** ABSORPSIYONLU SOGUTMA SISTEMI *****
C **++ SOGUTMA SISTEMININ CESITLI NOKTALARI:
C 1: ABSORBER CIKIS VE POMPA GIRISI,2:POMPA CIKISI VE ESANJOR GIRISI
C 3:ESANJOR CIKISI KAYNATICI GIRISI,4:KAYNATICI ZENGİN ERIYIK CIKISI
C 5:ERIYIGIN ESANJOR CIKISI VE VANA GIRISI,6:VANA CIKISI VE ABSORBER GIRISI
C 7:SU BUHARI KAYNATICI CIKISI YOGUSTURUCU GIRISI,8:YOGUSTURUCU CIKISI
C 9:KISILMA VANASI CIKISI BUHARLASTIRICI GIRISI,10:BUHARLASTIRICI CIKISI

```

```

DATA QBUH,TB/10.5,280./
DATA DP1,DP2/.3.,3/
C   OPEN(UNIT=1,FILE='DOKPDT',STATUS='NEW')
C *** ESANJORE AIT DATALARIN OKUTULMASI ***
C   READ(1,*)(D0(I),I=1,8)
C   READ(1,*)(D1(I),I=1,8)
C   READ(1,*)(XL(I),I=1,10)
C   READ(1,*)(ADIM(I),I=1,8)
C   READ(1,*)(DEN(I),I=1,14)
C   READ(1,*)(DEI(I),I=1,14)
DTSS=10.
SICB=TB+10.
WRITE(*,*)'TB QBUH TSGAB SICB',TB,QBUH,TSGAB,SICB
WRITE(15,*)'TB QBUH TSGAB SICB',TB,QBUH,TSGAB,SICB
JJJ=291
TSGAB=JJJ
TY=TSGAB+15.
TK=TSGK-10.
WRITE(*,*)'TK TSGK TY TSGAB',TK,TSGK,TY,TSGAB
WRITE(15,*)'TK TSGK TY TSGAB',TK,TSGK,TY,TSGAB
TEC=0.
EPSK=.6
T1=TY
67  T8=TY
P8=DYBA(T8)
P4=P8+DP1
T4=TK
XKA=ERKON(T4,P4)
H4=ERAN(XKA,T4)
T10=TB
P10=DYBA(T10)
68  P1=P10*1.
XAB=ERKON(T1,P1)
IF(XKA.LE.(XAB+2.)) THEN
WRITE(*,*)'TSGK TSGAB',TSGK,TSGAB
WRITE(*,*)'XKA DEGERI (XAB+2) DEGERINDEN KUCUK'
WRITE(15,*)'TSGK TSGAB',TSGK,TSGAB
WRITE(15,*)'XKA DEGERI (XAB+2) DEGERINDEN KUCUK'
GO TO 46
ELSE
TKIR1=TKR(XAB)
END IF
IF(T1.LE.TKIR1) THEN
WRITE(*,*)'T1 TKIR1',T1,TKIR1
WRITE(*,*)'ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
WRITE(15,*)'T1 TKIR1',T1,TKIR1
WRITE(15,*)'ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA'
GO TO 46
ELSE
H1=ERAN(XAB,T1)
END IF
WRITE(*,71)
WRITE(15,71)
71  FORMAT(5X,'BASINC',5X,'SICAKLIK',4X,'KONSANT',5X,'ANTALPI',/5X,
*(KPAL)',5X,'(KELVIN)',5X,'(YUZDE)',4X,'(KJ/KG)')
61  FORMAT(4F12.5,5X,'CEVRIM NOKTASI=',I2)
C *** TERMODINAMIK ANALIZE GORE CESITLI NOKTALARIN OZELIKLERININ
BULUNMASI ***

```

```

C 30 T4B=(EPSK*TSGK+(1-EPSE)*(1-EPSK)*(1-EPSE)*(1-EPSK))/(1-EPSE*(1-EPSK))
C   WRITE(*,*)T4B',T4B
C   WRITE(15,*)'T4B',T4B
N=1
TKIR1=TKR(XAB)
IF(T1.LE.TKIR1) THEN
  WRITE(*,*)"ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA"
  WRITE(15,*)"ABSORBER CIKISI KRITIK SICAKLIK ALTINDA"
ELSE
  WRITE(*,61)P1,T1,XAB,H1,N
  WRITE(15,61)P1,T1,XAB,H1,N
END IF
N=4
WRITE(*,61)P4,T4,XKA,H4,N
WRITE(15,61)P4,T4,XKA,H4,N
P2=P4+2.*DP2
WPK=-OZHC(T1,XAB)*(P2-P1)
H2=H1+(-WPK)
T2=0.
CALL XH(T2,XAB,H2)
N=2
WRITE(*,61)P2,T2,XAB,H2,N
WRITE(15,61)P2,T2,XAB,H2,N
WK=XAB/(XKA-XAB)
WA=XKA/(XKA-XAB)
P5=P4-DP1
P6=P1+(.5*DP1)
TKR6=TKR(XKA)
T5S=T2*1.
H5S=ERAN(XKA,T5S)
H5=H4-EPSK*(H4-H5S)
T5=0.
CALL XH(T5,XKA,H5)
C ERIGIYIN ANTALPISI SICAKLIK VE KONSANTRASYONUN FONKSIYONUDUR
C 6 VE 7 NOKTALARININ SICAKLIKLARIDA ESIT OLUR
H6=H5*1.
T6=T5*1
N=6
IF(T6.LE.TKR6) THEN
  WRITE(*,*)"ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KRITIK SICAKLIK ALTINDA"
  WRITE(*,*)T6 TKR6',T6,TKR6
  WRITE(15,*)"ABSORBER GIRIS SICAKLIGI KRITIK SICAKLIK ALTINDA"
  WRITE(15,*)T6 TKR6',T6,TKR6
GO TO 46
ELSE
  WRITE(*,61)P6,T6,XKA,H6,N
  WRITE(15,61)P6,T6,XKA,H6,N
END IF
N=5
WRITE(*,61)P5,T5,XKA,H5,N
WRITE(15,61)P5,T5,XKA,H5,N
T3=0.
H3=WK/WA*(H4-H5)+H2
N=3
P3=P4-DP1
CALL XH(T3,XAB,H3)
WRITE(*,61)P3,T3,XAB,H3,N
WRITE(15,61)P3,T3,XAB,H3,N

```

```

H7=ANKB(XKA,P4)
N=7
X7=0.
T7=TK
WRITE(*,61)P4,T7,X7,H7,N
WRITE(15,61)P4,T7,X7,H7,N
N=8
H8=ANDS(T8)
WRITE(*,61)P8,T8,X7,H8,N
WRITE(15,61)P8,T8,X7,H8,N
H9=H8*1.
P9=P10
H9S=ANDS(T10)
H9B=ANDB(T10)
IF(H9.GT.H9S.AND.H9.LT.H9B) THEN
T9=TB
ELSE
IF(H9.LT.H9S) THEN
WRITE(*,*)'9 NOKTASI ASIRI SOGUMUS BOLGE'
WRITE(15,*)'9 NOKTASI ASIRI SOGUMUS BOLGE'
ELSE
WRITE(*,*)'9 NOKTASI KIZGIN BOLGEDE'
WRITE(15,*)'9 NOKTASI KIZGIN BOLGEDE'
END IF
END IF
N=9
WRITE(*,61)P9,T9,X7,H9,N
WRITE(15,61)P9,T9,X7,H9,N
H10=ANDB(T10)
N=10
WRITE(*,61)P10,T10,X7,H10,N
WRITE(15,61)P10,T10,X7,H10,N
BQB=H10-H9
DEBIS=QBUH/BQB
DEBIK=DEBIS*WK
DEBIA=DEBIS*WA
FR=XAB/(XKA-XAB)
56 WP=DEBIA*WPK
QAB=DEBIA*H1-DEBIK*H6-DEBIS*H10
QK=DEBIS*H7+DEBIK*H4-DEBIA*H3
COP=QBUH/QK
WRITE(*,*)'COP DEBIS DEBIK DEBIA',COP,DEBIS,DEBIK,DEBIA
WRITE(*,*)'FR WP QAB QK',FR,WP,QAB,QK
WRITE(15,*)'COP DEBIS DEBIK DEBIA',COP,DEBIS,DEBIK,DEBIA
WRITE(15,*)'FR WP QAB QK',FR,WP,QAB,QK
46 CONTINUE
RETURN
END

C SOLISYONUN ANTALPISI VE KONSANTRASYONU BELLİ İKEN SICAKLIGINI
C BULAN ALTPROGRAM
C T(K) X(YUZDE) H(KJ/KG)
SUBROUTINE XH(TS,X,H)
DIMENSION T(2000),FF(1000)
DATA A,B,C,D,E,F/274.8131,-18.1928,3.347794,0.1630912,
*9.7762E-04,-2.50282E-02/
N=1000
EPS=0.001

```

22. TÜRKİYE & ÇİRTİMLİ KURUMU
 NOKTALI MANTAS YÖN MEGATEK

```

T(1)=50.
DO 10 K=2,N
FF(K-1)=(1./C)*(H-A-B*X-D*X*X-E*T(K-1)**2-F*T(K-1)*X)
T(K)=FF(K-1)
TOL=(T(K)-T(K-1))/T(K)
TOL=ABS(TOL)
IF(TOL.LT.EPS) THEN
GO TO 20
ELSE
GO TO 10
END IF
10 CONTINUE
20 TS=T(K)+273.15
RETURN
END

```

C ERIYIGIN TERMODINAMIK OZELIKLERINI HESAPLAYAN ALTPROGRAMLAR
C P(KN) T(K) X(YUZDE) H(KJ/KG)

```

FUNCTION ERAN(XN,TN)
DATA A,B,C,D,E,F/274.8131,-18.19218,3.347794,0.1630912,
*9.7762E-04,-2.50282E-02/
TNN=TN-273.15
ERAN=A+B*XN+C*TNN+D*XN**2+E*TNN**2+F*TNN*XN
RETURN
END

```

```

FUNCTION ERBAS(XN,TN)
DATA A,B,C,D,E,F,G,H,AI/8.9284,.1065353,-2542.67505,23.628028,
*-2.39038435E-03,-0.203040454,58119.20435,-2907.097183,
*1.50252522E-05/
BB=A+B*XN+C/TN+D*XN/TN+E*XN*XN+F*XN*XN/TN+G/(TN*TN)+  

*H*XN/(TN*TN)+AI*XN**3.
ERBAS=0.001*10.**(BB)
RETURN
END

```

```

FUNCTION ERSIC(X,P)
DIMENSION T(1000),FFF(1000)
DATA A,B,C,D,E,F,G,H,AI/8.9284,.1065353,-2542.67505,23.628028,
*-2.39038435E-03,-0.203040454,58119.20435,-2907.097183,
*1.50252522E-05/
P=P*1000.
N=1000
EPS=0.001
T(1)=1./(273.15+90.)
DO 10 K=2,N
FFF(K-1)=(1./C)*(LOG10(P)-A-B*X-D*X*T(K-1)-E*X**2-F*X**2*T(K-1)  

*-G*T(K-1)**2-H*X*T(K-1)**2-AI*X**3)
T(K)=FFF(K-1)
TOL=(T(K)-T(K-1))/T(K)
TOL=ABS(TOL)
IF(TOL.LT.EPS) THEN
GO TO 20
ELSE
GO TO 10

```

```

    END IF
10 CONTINUE
20 ERSIC=T(K)**(-1)
P=P*0.001.
RETURN
END

FUNCTION ERKON(TN,PN)
DATA A,B,C,D,E,F,G,H,AI/8.9284,.1065353,-2542.67505,23.628028,
*-2.39038435E-03,-0.203040454,58119.20435,-2907.097183,
*1.50252522E-05/
XN=55.
24 BB=A+B*XN+C/TN+D*XN/TN+E*XN*XN+F*XN*XN/TN+G/(TN*TN)+
*H*XN/(TN*TN)+AI*XN**3.
PT=0.001*10.**(BB)
IF((ABS(PN-PT)).LT.0.05) GO TO 22
IF(PN-PT)23,22,21
23 XN=XN+.5
GO TO 24
21 XN=XN-.005
GO TO 24
22 ERKON=XN
RETURN
END

```

C ISLAK SU BUHARININ DOYMA BASINCINI BULAN ALTPROGRAM
C T(K) P(KPA)

```

FUNCTION DYBA(TN)
DIMENSION F(8)
DATA PWC,TWC/22.129,647.3/
DATA F/-741.9242,-29.72100,-11.55286,-0.8685635,0.1094098,0.43999
*,0.2520658,0.05218684/
TC=TWC-273.15
T=TN-273.15
TAU=1000./TN
AA=TAU*10.**(-5)*(TC-T)
SUM=0.
DO 10 J=1,8
SUM=SUM+F(J)*(0.65-0.01*T)**(J-1)
10 CONTINUE
PPWC=PWC*1000.
DYBA=PPWC*EXP(AA*SUM)
RETURN
END

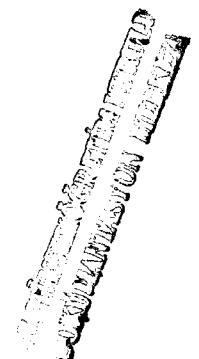
```

C DOYMUŞ SUYUN ANTALPISINI BULAN ALTPROGRAM
C T(K) H(KJ/KG)

```

FUNCTION ANDS(TD)
DIMENSION B(10)
DATA B/-0.165490395E-2,0.3917685214E2,-0.2188690656E2,
*0.375627969E3,-.3515858806E4,.1958269621E5,-.6501332671E5,
*.1274040873E6,-.1359376648E6,.6112873010E5/
DATA TWC,TWR0,PWC,VWC/647.3,.42198,22.129,.00317/
TRN=TD/TWC
TRX=TRN-TWR0
SUM=0.

```



```

DO 30 K=1,10
SUM=SUM+B(K)*TRX**(K-1)
30 CONTINUE
ANDS=PWC*VWC*SUM*10**3
RETURN
END

C KIZGIN SU BUHARININ ANTALPISINI HESAPLAYAN ALTPROGRAM
C X(YUZDE) P(BAR)
FUNCTION ANKB(XN,PN)
DATA A,B,C,D,E,F,H/2487.655,-1.7683398,13.620636,
*4.1147791E-2,2.2855197,0.16050307,133.3333/
PN=PN*1000
BB=LOG(PN/H)
FN=A+B*XN+C*BB+D*XN**2+E*BB**2+F*XN*BB
ANKB=FN
PN=PN*.001
RETURN
END

C KRITIK SICAKLIGI HESAPLAYAN ALTPROGRAM
C X(YUZDE) T(K)
FUNCTION TKR(XN)
DATA A0,A1,A2,A3/-0.244828251E5,0.119660035E6,
*-0.193206970E6,0.104338263E6/
XN=XN/100.
TKR=A0+A1*XN+A2*XN**2+A3*XN**3
XN=XN*100.
RETURN
END

C KURU DOYmus SU BUHARININ ENTALPISINI BULAN ALTPROGRAM
C TN(K) H(KJ/KG)
FUNCTION ANDB(TN)
DIMENSION A(8)
DATA A/2.50096,0.1843054,1.95911E-4,-1.2737746E-2,9.38497E-4,
*-8.0477568E-3,2.7325329E-3,-3.4714286E-4/
TOP=0.
TNN=TN-273.15
DO 20 M=1,8
TOP=TOP+A(M)*(TNN/100.)**(M-1)
20 CONTINUE
ANDB=1000.*TOP
RETURN
END

C ERIYIGIN OZGUL HACMINI BULAN ALTPROGRAM
FUNCTION OZHC(T,X)
YOG30=993.4336+735.2706*X+402.0451*X*X+1028.731*X**4.
YOG50=985.7007+731.1280*X+402.4513*X*X+1002.390*X**4.
YOG=(T-30)*(YOG50-YOG30))/20.+YOG30
OZHC=1/YOG
RETURN
END

```

TEŞEKKÜR

Bana bu konuda çalışma fırsatı verip, her zaman ve her konuda destek olan, bilgi ve deneyimi ile çalışmalarımı yönlendiren değerli hocam Sayın Prof. Dr. Abdulvahap YİĞİT' e, Lisans ve Yüksek Lisans seviyesinde Makina Mühendisliği Bölümünde yetişmemizde emeği geçen tüm hocalarına, çalışmalarım sırasında hep yanımda olan değerli Araştırma Görevlisi arkadaşlarımı ve bana maddi, manevi her konuda destek olan aileme teşekkürlerimi sunuyorum.

ÖZGEÇMİŞ

İbrahim Atmaca 1979' da Antalya' da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Antalya' da tamamladı. 1995 yılında, Uludağ Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Makina Mühendisliği Bölümünde başladığı yüksek öğrenimini, 1999 yılında ikincilik derecesiyle bitirdi. 2000 yılı Şubat ayında Uludağ Üniversitesinde Yüksek Lisans eğitimine başlayan İbrahim Atmaca, aynı yıl içinde Makina Mühendisliği Bölümüne Araştırma Görevlisi olarak atandı. İbrahim Atmaca, halen aynı bölümde görevine ve Yüksek Lisans Öğrenimine devam etmektedir.

